Warszawa, 15. 23

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

ZAKŁAD OBRONY TERYTORIUM KRAJU

[redacted]

Egz. Nr 2

NIEKTÓRE ZASADY PRACY SZTABU OKRĘGU WOJSKOWEGO WOJEWÓDZKICH I POWIATOWYCH SZTABÓW WOJSKOWYCH W SYSTEMIE OTK

Biblioteka Szkoleniowa AON
01903

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego
Nr. 025092
25092

REMBERTÓW PAŹDZIERNIK 1962

Warszawa, 15 23

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

ZAKŁAD OBRONY TERYTORIUM KRAJU

[redacted]
Egz. Nr 2

NIEKTÓRE ZASADY PRACY SZTABU OKRĘGU WOJSKOWEGO WOJEWÓDZKICH I POWIATOWYCH SZTABÓW WOJSKOWYCH W SYSTEMIE OTK

Biblioteka Szkoleniowa [illegible]
01900

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego
Nr 025092

25092

REMBERTÓW PAŹDZIERNIK 1962

A K A D E M I A S Z T A B U G E N E R A L N E G O

im. gen. broni K. Świerczewskiego

ZAKŁAD OBRONY TERYTORIUM KRAJU

Akademia Sztabu Generalnego
im. gen. broni K. Świerczewskiego
Wpłynęło dn. 24.09 1962 r.
Nr 03269 Zał. -/153

[redacted]

Egz. Nr. 2

Przekł. prot. 12357/K

NIEKTÓRE ZASADY PRACY SZTABU OKRĘGU WOJSKOWEGO WOJEWÓDZKICH I POWIATOWYCH SZTABÓW WOJSKOWYCH W SYSTEMIE OTK

/Projekt do ogólnej instrukcji OTK
Opracował zespół oficerów Zakładu OTK ASG.

Biblioteka Szkoleniowa ASG
Nr ewid. 01900

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego
Nr X 25092

WARSZAWA PAŹDZIERNIK 1962 r.

OGÓLNY PLAN PROJEKTU

Str.

I. Założenia wstępne.....

1. Cel funkcje i zadania OTK.....
2. Siły i środki obrony terytorium kraju.....
3. Ogólne założenia organizacyjne OTK.....
4. Okręg wojskowy. Ogólne pojęcie i zadania.....

II. NIEKTÓRE ZADANIA SIŁ I ŚRODKÓW OTK.

1. Wojska OTK
   a/ Jednostki KBW;
   b/ Siły i środki obrony wybrzeża;
   c/ Jednostki WOP;
   d/ Akademie wojskowe i szkoły oficerskie oraz inne ośrodki szkolne.
   e/ Jednostki zapasowe
   f/ Bataliony regulacji ruchu.

III. NIEKTÓRE ZADANIA ZMILITARYZOWANYCH SIŁ I ŚRODKÓW RESORTÓW ~~X~~ ADMINISTRACJI PAŃSTWOWEJ.

A. Dział komunikacji
   a/ Założenie ogólne.....
   b/ Siły i środki:
      1. Specjalne pociągi odbudowy mostów.....
      2. -"- -"- -"- dużych mostów.....
      3. -"- -"- -"- nawierzchni.....
      4. -"- -"- zabezpieczenia..... urządzeń ruchu i łączności kolejowej
      5. Oddziały odbudowy dróg kołowych
      6. -"- -"- mostów drogowych.....
      7. Samochodowe kolumny transportowe.....
      8. Oddziały Ministerstwa Łączności.....
      9. Centralny Urząd Gospodarki Wodnej.....

B. Dział ochrony ludności.....
   a/ Zmilitaryzowane oddziały ~~nastawnictwa~~ ratownictwa technicznego /ZORT/.....
   b/ Oddziały specjalne pomocy medycznej/OSPM/
   c/ Szpitale segregacyjno-ewakuacyjne.....

d/ Pociągi i kolumny sanitarne.....
C/ Niektóre zadania sił i środków układu terytorialnego.....
a/ Komendy i oddziały MO.
b/ Komendy i pododdziały garnizonowe oraz pododdziały porządkowo ochronne WSW działające w układzie terytorialnym.....
c/ Oddziały/bataliony/ obrony terytorialnej.....
d/ Lokalne siły i środki samoobrony społecznej organizowane w gromadach, wsiach oraz w miejscach pracy i zamieszkania.....
e/ Terenowe służby obrony cywilnej.....
f/ Organizacje społeczne .....
IV. Treść pracy sztabu OW, wojewódzkiego i powiatowego sztabu wojskowego.....
A. Ogólna struktura organizacyjna Dowództwa Okręgu Wojskowego /wariant/.....
B. Wypracowanie decyzji do obrony OW.....
1. Analiza zadania i ogólna ocena położenia.....
2. Orientowanie operacyjne /myśl przewodnia obrony obszaru okręgu wojskowego/.....
3. Meldunek decyzji dowódcy OW
4. Ustny rozkaz operacyjny dowódcy okręgu wojskowego.....
5. Wytyczne dowódcy OW do współdziałania.....
6. Referat zastępcy dowódcy OW do spraw politycznych.....
7. -"- szefa sztabu okręgu wojskowego.....
8. -"- szefa oddziału operacyjno-rozpoznawczego i szkolenia.....
9. Referat Szefa wydziału rozpoznawczego.....
10. Referat szefa łączności sztabu OW.....
11. Referat szefa wojsk inżynieryjnych OW.....
12. Referat wydziału okręgowego/Oddziału komunikacji/.....
13. Oddział ochrony przed skażeniami sztabu OW/OPBmar/.....
14. Referat Szefa oddziału organizacyjno-ewidencyjnego i uzupełnienia.....
15. Referat szefa oddziału WSW.....
16. Referat szefa grupy operacyjnej korpusu obrony powietrznej /Sz GO KOP/.
17. Referat szefa grupy operacyjnej MO.....
18. Referat Kwatermistrza OW.....

C. Wojewódzki Sztab Wojskowy.....
1. Zadania Wojewódzkiego sztabu wojskowego.....
2. Struktura organizacyjna Wojewódzkiego sztabu wojskowego /wariant/.....
3. Treść pracy szefa wojewódzkiego sztabu wojskowego.....
4. Referat zastępcy szefa WSzW do spraw politycznych.....
5. Referat szefa wydziału operacyjno-rozpoznawczego i szkolenia WSzW.....
6. Referat oficera rozpoznawczego WSzW.....
7. Referat szefa łączności WSzW.....
8. Referat szefa wydziału organizacyjno-ewidencyjnego.....
9. Referat przedstawiciela KW MO dla szefa WSzW.....
10. Referat szefa wydziału ochrony przed skażeniami WSzW.....
D. Powiatowy Sztab Wojskowy /PSzW/.....
1. Zadania powiatowego sztabu wojskowego.....
2. Treść pracy szefa PSzW.....
3. Referat zastępcy szefa PsZW do spraw politycznych.....
4. Referat szefa sekcji operacyjno-rozpoznawczej i szkolenia PSzW.....
5. Referat przedstawiciela KP MO.....
6. Referat szefa sekcji organizacyjno-mobilizacyjnej.....
7. Sekcja ochrony przed skażeniami powiatowego sztabu wojskowego.....
V. Dokumenty bojowe sztabu okręgu wojskowego oraz wojewódzkiego i powiatowego sztabu wojskowego.....
A. Okręgu wojskowego.....
1. Plan obrony terytorium OW.....
2. Plan zabezpieczenia przegrupowania wojsk.operacyjnych i sojuszniczych.....
3. Plan rozpoznania OW.....
4. Plan łączności OW.....
5. Plan inżynieryjnego zabezpieczenia obrony terytorium OW.
6. Plan obrony przed skażeniami.....
7. Plan zabezpieczenia materiałowego i medycznego wojsk operacyjnych i OTK na obszarze OW.....
B. Wojewódzkiego i Powiatowego sztabu wojskowego.....
1. Plan obrony terytorium województwa.....
2. Rozkaz bojowy WSzW.....
3. Plan współdziałania WSzW.....
4. Plan łączności WSzW.....

5. Plan zabezpieczenia porządku i bezpieczeństwa publicznego na terytorium Województwa.....
6. Plan obrony terytorium powiatu.....
7. Plan zabezpieczenia porządku i bezpieczeństwa publicznego na terytorium powiatu.....
8. Plan współdziałania PSzW.....

VI. Niektóre zasady pracy na mapach.....
1. Ogólne zasady pracy na mapach.....
2. Umowne skróty.....
3. Znaki taktyczne.....

I. Z A Ł O Ż E N I A W S T Ę P N E

1. Cel, funkcje i zadania OTK.

a/ Celem OTK jest zapewnienie normalnego funkcjonowania życia polityczno-administracyjnego i gospodarczego państwa, ochrony i obrony ludności, obiektów i wszelkich dóbr materialnych i kulturalnych narodu przed skutkami działania broni masowego rażenia nieprzyjaciela i wroga działalnością na obszarze kraju sił zbrojnych przeciwnika oraz zapewnienie i stworzenie właściwych warunków skutecznego działania wojsk operacyjnych na froncie walki zewnętrznej w ramach sił zbrojnych Układu Warszawskiego.

Ogólny cel OTK dotyczy w równej mierze dział militarny, jak również pozostałe działy administracyjno-polityczne i i gospodarcze.

b/ Funkcje OTK:

Pierwsza: walka przeciwko siłom zbrojnym i dywersyjno-sabotażowej działalności nieprzyjaciela.

Druga: Utrzymanie żywotności i ciągłości działania podstawowych ogniw życia gospodarczego i administracyjnego we wszystkich dziedzinach ważnych dla funkcjonowania państwa w warunkach totalnego oddziaływania nieprzyjaciela na zaplecze.

Trzecia: Walka o zachowanie biologicznego istnienia narodu w oparciu o powszechny udział w obronie zorganizowane społeczeństwo, o utrzymanie wysokiej postawy ideowej i dyscypliny społecznej w pracy i życiu.

c/ Zadania OTK.

- Obrony i ochrona przed środkami napadu nieprzyjaciela i zagrożenia z powietrza głównie ważnych ośrodków i rejonów /okręgów, ośrodków/ polityczno-administracyjnych i gospodarczych państwa, linii i węzłów komunikacyjnych i telekomunikacyjnych, obiektów i urządzeń wojskowych oraz przegrupowania wojsk operacyjnych własnych i tranzytu wojsk sojuszniczych, a także materiałowo-technicznego zabezpieczenia;
- organizacja i realizacja rozpoznania, alarmowania, powiadamiania i prognozowania;

- Zabezpieczenie przed naziemną działalnością nieprzyjaciela, zwłaszcza w zakresie mobilizacji wojsk operacyjnych i zapewnienie ich przegrupowania do rejonów przyszłych działań.
- Ochrona i obrona obiektów przemysłowych, siedzib władz administracji państwowej, gospodarczej i wojskowej, dróg, szlaków i węzłów komunikacji kołowej, wodnej, kolejowej i powietrznej, systemu telekomunikacji oraz wszelkich baz materiałowego i technicznego zabezpieczenia rozmieszczonych na obszarze kraju przed uderzeniami grup specjalnych i band zbrojnego podziemia.
- Organizacja i zwalczanie / niszczenie/ grup specjalnych, desantu powietrznego i morskiego nieprzyjaciela oraz band zbrojnego podziemia. Prowadzenie akcji profilaktycznych, zabezpieczających przed powstaniem band zbrojnego podziemia i rozszerzaniem się akcji grup specjalnych.
- Utrzymanie porządku i bezpieczeństwa wewnętrznego oraz dyscypliny w pracy i życiu społeczeństwa, zwłaszcza niedopuszczenie do wywołania i rozprzestrzenienia się paniki, dezorganizacji i demoralizacji. Przestrzeganie właściwego udziału społeczeństwa w świadczeniach związanych z zaistniałą sytuacją na obszarze kraju.
- Organizacja i bezpośrednie kierownictwo przy likwidacji skutków użycia broni masowego zniszczenia nieprzyjaciela, zarówno na odcinku całokształtu życia gospodarczego, politycznego, militarnego i cywilnego kraju.
- Odbudowa i budowa systemu komunikacyjnego, łączności i obiektów przemysłowych, energetycznych, ochrona i zabezpieczenie ludności, niesienie i udzielanie pomocy ludności najbardziej poszkodowanej, Uruchomienie i zabezpieczenie sprawnego działania systemu zapewniającego całokształt życia codziennego społeczeństwa.
- Planowanie, organizacja i kierowanie ewentualnym i koniecznym rozśrodkowaniem ludności cywilnej, obiektów i magazynów /składów/ z rejonów zagrożonych w rejony bezpieczniejsze. Niedopuszczenie do żywiołowych i spontanicznych ruchów ludności i odpowiednie regulowanie istniejących.
- racjonalne rozdzielenie wysiłku społeczeństwa w zakresie

świadczeń związanych z potrzebami zaplecza i potrzebami wojsk operacyjnych i działu militarnego w ogóle.

- organizacja i przeciwdziałanie psychologicznemu oddziaływaniu nieprzyjaciela na zaplecze / "obrona przecipsychologiczna" w przeciwieństwie do pojęcia " wojna psychologiczna"/.
- organizacja, przygotowanie i zabezpieczenie społeczeństwa do działania w systemie OTK, zwłaszcza w początkowym okresie wojny.

Przedstawione zadania OTK należy rozpatrywać w bardzo ścisłym ze sobą związku i widzieć trzeba je we wzajemnym uwarunkowaniu. I w tym wypadku ogólne zadania stanowią podstawę do sformułowania szczegółowych zadań typowych dla poszczególnych rejonów, okręgów /województw, resortów, urzędów, instytucji i obiektów przemysłowych, które będą uwzględniać konkretne warunki, zaistniałą lub przewidywaną sytuację. Ponadto treść poszczególnych zadań należy łączyć z konkretną sytuacją na froncie walki zewnętrznej i widzieć je w sensie możliwości i charakteru działania wojsk operacyjnych zarówno własnych, jak i nieprzyjaciela.

2. Siły i środki obrony terytorium kraju.

Dla bezpośredniego realizowania celu, funkcji i zadań OTK przeznaczone są siły i środki OTK, w skład których wchodzą:

a/ wojska OTK, przeznaczone do zwalczania sił zbrojnych i dywersji nieprzyjaciela na obszarze kraju oraz zapewnienia dogodnych warunków dla wykonania zadań wojsk operacyjnych oraz likwidacji skutków broni masowego rażenia.

Wojska OTK dzielą się na:

- wojska bezpośrednio podległe Sztabowi Generalnemu;
- wojska podporządkowane okręgowi wojskowemu;

Ponadto korpusy obrony powietrznej kraju działające w jednolitym systemie OP państw Układu Warszawskiego

~~oraz likwidacja skutków broni masowego rażenia.~~

b/ Zmilitaryzowane siły i środki resortów gospodarki narodowej i administracji państwowej.

c/ Siły i środki układu terytorialnego / wojewódzkie, powiatowe i lokalne/ przeznaczone do utrzymania porządku i bezpieczeństwa wewnętrznego, ochrony i zabezpieczenia ludności przed skutkami broni masowego rażenia oraz grupy samoobrony społecznej.

3. Ogólne założenia struktury organizacyjnej obrony terytorium kraju.

Struktura organizacyjna OTK PRL oparta jest o istniejący podział administracyjno-polityczny i administracyjno-wojskowy.

a/ Najwyższym organem obrony kraju jest Komitet Obrony Kraju /KOK/, który sprawuje polityczno-wojskowe i administracyjno-gospodarcze kierownictwo i podejmuje wiążące decyzje dotyczące wszystkich działów i resortów gospodarki narodowej i administracji państwowej w układzie funkcjonalnym i terytorialnym.

b/ Kierownictwo wojskowe OTK z ramienia KOK sprawowane jest przez Ministra Obrony Narodowej. Dowodzenie wojskami OTK odbywa się w układzie:
- Przewodniczący KOK z Ministrem ON i Sztab Generalny jako organ wykonawczy na szczeblu centralnym;
- Pełnomocnik KOK z dowództwem okręgu wojskowego na szczeblu okręgu.

c/ Kierowanie zmilitaryzowanymi siłami i środkami resortów gospodarki narodowej i administracji państwowej odbywa się na szczeblu centralnym w układzie funkcjonalnym KOK poprzez działy grupujące pokrewne resorty.

d/ Kierowanie sprawami obronnymi na szczeblu województwa, powiatu i niżej oraz dowodzenie i kierowanie siłami, środkami terytorialnymi odbywa się w układzie terytorialnym:
- Wojewódzkie Komitety Obrony z ich wojewódzkimi sztabami wojskowymi / WSzW / dowodzonymi przez szefa sztabu;
- Powiatowymi Komitetami Obrony z ich powiatowymi sztabami wojskowymi /PSzW/, dowodzonymi przez szefa sztabu;
- Lokalne Komitety Obrony /LKO/ z ich komendantami grup i służb samoobrony.

4. Okręg wojskowy.

Okręg wojskowy zapewnia swobodę działania wojskom operacyjnym, organizuje i koordynuje wysiłki w walce zbrojnej z przeciwnikiem działającym na obszarze okręgu i likwiduje skutki broni masowego rażenia oraz stwarza warunki dla nor-

malnego funkcjonowania organów władzy administracyjno-gospodarczej na jego obszarze.

Pomimo że każdy z okręgów wojskowych posiada odrębną specyfikę, to jednak można dla nich sprecyzować ogólne zadania. Do podstawowych zadań typowych dla każdego okręgu można zaliczyć:

- zabezpieczenie przegrupowania wojsk operacyjnych do rejonów ich przyszłych działań, praktycznie do granicy okręgu lub państwowej i tranzytu wojsk sojuszniczych;
- rozpoznanie i ocena skażeń, prognozowanie i powiadamianie wojsk OTK, znajdujących się na obszarze OW oraz wojewódzkich sztabów wojskowych;
- organizowanie, kierowanie i dowodzenie walką lub zwalczaniem grup specjalnych, dywersji, desantów oraz band zbrojnego podziemia;
- organizowanie i zabezpieczenie szlaków komunikacyjnych, obiektów przemysłowych urządzeń wojskowych, państwowych i gospodarczych;
- organizowanie, kierowanie i udział w likwidacji skutków broni masowego rażenia, odbudowa zniszczonych /uszkodzonych / szlaków komunikacji, obiektów przemysłowych, energetycznych i rejonów zamieszkałych oraz kierowanie wysiłków w zakresie opieki i zabezpieczenia ludności cywilnej;
- kierowanie oraz współudział w budowie i technicznym utrzymaniu urządzeń obronnych, szlaków komunikacyjnych, objazdów, mostów, wiaduktów itp.;
- czuwanie nad przebiegiem mobilizacji, szkoleniem rezerw i uzupełnianiem wojsk operacyjnych oraz wojsk OTK;
- udzielenie pomocy wojewódzkim sztabom wojskowym w zakresie wykonywanych przez nie zadań;
- koordynacja wysiłków w zakresie racjonalnego i skutecznego wykorzystania zmilitaryzowanych sił i środków resortów.

Wymienione zadania świadczą o dużym ich zróżnicowaniu i szerokim zakresie zwłaszcza, gdy się zważy, że obszar przestrzenny poszczególnych okręgów jest stosunkowo rozległy, szczególnie zaś dotyczy to WOW, co niewspółmiernie skomplikuje i utrudni działanie. Do realizacji zadań okręg będzie dysponował:

- kilkoma brygadami i ewentualnie pułkami KBW;
- jednostkami WOP /ewentualnie/;

- jednostkami zapasowymi, przeznaczonymi głównie do uzupełnienia wojsk operacyjnych;
- szkołami podoficerskimi, oficerskimi i ośrodkami szkolenia specjalnego oraz kursami oficerskimi;
- batalionami regulacji ruchu;
- jednostkami materiałowo-technicznego zabezpieczenia i jednostkami wartowniczymi składów i magazynów;
- specjalnymi batalionami WSW;

W uzupełnieniu wymienionych wojsk okręg może otrzymać dodatkowe wzmocnienia wojsk OTK z centralnego podporządkowania mogą również mu być podporządkowane zmilitaryzowane siły i środki resortów państwowych.

II. NIEKTÓRE ZADANIA SIŁ I ŚRODKÓW OTK. 12

1. Wojska OTK

a/ Jednostki ~~kontrwywiadu~~ Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Do zadań wojsk KBW należy przede wszystkim:

- zwalczanie dywersji i ~~reakcyjnego~~ zbrojnego podziemia;
- ochrona obiektów i komunikacji.

Zwalczanie dywersji i ~~reakcyjnego~~ zbrojnego podziemia.

Do zwalczania dywersji i ~~reakcyjnego~~ zbrojnego podziemia przeznaczone są specjalne Brygady KBW podporządkowane dowództwom okręgów wojskowych, w skład których wchodzą:

- 3-4 zgrupowania manewrowe / w sile wzmocnionego batalionu każde; /
- batalion zmotoryzowany;
- dywizjon moździerzy 120 mm;
- kompania rozpoznawcza;
- kompania saperów;
- kompania łączności;
- pododdziały materiałowego, medycznego i technicznego zabezpieczenia.

Brygada KBW w akcji przeciwdywersyjnej działa w zasadzie na obszarze jednego czasem dwóch województw. Każde zgrupowanie manewrowe brygady ~~ma~~ określony rejon działania zgodny z podziałem administracyjnym województwa/jeden, dwa lub czasem więcej powiatów/. Siły i środki zgrupowania manewrowego winne być rozmieszczone tak, aby działaniem ich objęty był cały obszar powiatu/powiatów/.

To nieznaczy, że muszą one być rozdrobnione na terenie całego powiatu. Mogą one być rozmieszczone różnorodnie w zależności od nasilenia dywersji na danym obszarze, ważności powiatu /powiatów/ w systemie akcji przeciwdywersyjnej danego województwa, terenu oraz od tego czy na danym obszarze stacjonują wojska operacyjne czy też nie. Stąd też w jednym wypadku zgrupowanie manewrowe brygady będzie bardzo rozproszone na terenie całego rejonu działania, w innym wypadku może być rozlokowane w kilku, a czasem nawet w jednym rejonie.

Działania ochronno-obronne wojsk KBW.

Działania obronno-ochronne stanowią część operacji przeciwdywersyjnej. Likwidacja grup desantowo-dywersyjnych i oddziałów ~~reakcyjnego~~ zbrojnego podziemia wymaga dość długiego czasu. Poza tym grupy dywersyjne będą miały zawsze przewagę nad wojskami OTK z racji wyboru rejonów zrzutów, o których wiadomości nie zawsze w porę dotrą do wojsk. Natomiast można z góry określić obiekty, które będą interesować nieprzyjaciela i będą przedmiotem dywersji. Stąd też obok prowadzenia operacji likwidacyjnych należy jednocześnie chronić ważniejsze obiekty wojskowe, przemysłowe i komunikacyjne przed dokonaniem dywersji. Zadania te wykonują bądź specjalne oddziały ochrony komunikacji, bądź wydzielone pododdziały ze zgrupowań manewrowych brygad KBW. W zależności od ważności obiektu jego wielkości położenia w terenie oraz od stopnia zagrożenia wydziela się odpowiednią ilość sił i środków do jego obrony /od drużyny do batalionu/. Obiekty, których załogi nie są w stanie wystawić własnej ochrony są chronione przez część sił zgrupowania manewrowego z danego rejonu. W takim wypadku pododdział wyznaczony do ochrony obiektu przyjmuje określone ugrupowanie bojowe/ z zasady okrężne/, powiązane systemem ognia broni strzeleckiej, zapór inżynieryjnych i ogniem moździerzy. Na podejściach do obiektu prowadzi się rozpoznanie ruchome w odległości do 10 km w ścisłym powiązaniu z posterunkami MO. Bezpośrednia obrona obiektu nie oznacza, że siły i środki wydzielone do jego obrony rozmieszczone są w rejonie samego obiektu. Struktura obrony np. mostu, tunelu, hydroelektrowni itp. winna być rozbudowana nie tuż przy samym obiekcie, " przy parkanie", ale daleko w przodzie na podejściu do obiektu.

Chodzi tu przede wszystkim o to, aby nieprzyjaciela nie dopuścić do obiektu, nawiązać z nim walkę na przedpolu i tam go zlikwidować. Dlatego też m.in. odwód dowódcy ochrony obiektu winien być nastawiony na likwidację nieprzyjaciela daleko na podejściu do obiektu.
Obiekty, które są chronione własnymi załogami /straż kolejowa, przemysłowa, ORMO itp/, mogą być dodatkowo ochraniane przez pododdziały KBW. W takim wypadku pododdział wyznaczony do wzmocnienia obrony obiektu rozmieszcza się w dogodniejszym rejonie w pobliżu ochranianego obiektu, prowadzi rozpoznanie i jest gotów w każdej chwili udzielić pomocy załodze obiektu z zewnątrz. Nieco trudniejsza jest sprawa z obroną linii komunikacyjnych, które są narażone na działania dywersyjne na całej długości. Zabezpieczenie długich i wąskich tras wymaga dużej ilości sił i środków ponieważ poza koniecznością stałej obrony obiektów na trasach /mosty, wiadukty, tunele, stacje kolejowe, stacje rozrządcze itp/, trzeba też prowadzić dozorowanie całej trasy, a szczególnie miejsc dogodnych dla dokonania dywersji /zakręty, wykopy, nasypy, odcinki dróg w dużych lasach itp./ Dlatego też nie wszystkie linie i nie na całej długości będą ochraniane przez wojska KBW. Wiele z nich będzie chronione siłami wojsk kolejowych, pododdziałami obrony terytorialnej, straży obywatelskiej itp. A tylko nieznaczna część - szczególnie ważne trasy np. drogi tranzytowe wschód - zachód, drogi łączące ważne ośrodki gospodarcze i administracyjne, drogi transportu i zaopatrzenia wojsk działających na zewnętrznym froncie walki, będą chronione przez wojska KBW.

Do ochrony i obrony komunikacji wojska KBW posiadają specjalne brygady ochrony komunikacji o składzie uzależnionym w każdym wypadku od potrzeb. Długość trasy wydzielanej do obrony dla brygady ochrony komunikacji uwarunkowana jest możliwościami kompanii piechoty, która jest w stanie ochraniać skutecznie odcinek drogi 80-100 km długości.x/

---

x/ Dane te zostały wypracowane na podstawie wieloletniej praktyki wojsk KBW w ochronie linii kolejowych.

Na system ochrony i obrony trasy składają się:

- stałe załogi ochronne wystawiane przy większych mostach i innych obiektach komunikacyjnych /do kompanii piechoty/, odpowiednio wzmocnionych bronią maszynową, działami bezodrzutowymi itp;
- patrole i posterunki ruchome dla dozorowania zagrożonych odcinków i prowadzenia rozpoznania w pasie przyległym do trasy o szerokości 5 km;
- odwody, które winne być rozmieszczone w rejonie umożliwiającym dogodny manewr wzdłuż całego odcinka trasy. Ponadto na organizację ochrony i obrony tras komunikacyjnych składa się również system łączności, współdziałania i powiadamiania. Przy tym należy mieć na uwadze, że nawet najlepszy, najdoskonalszy system ochrony i obrony obiektów i tras nie doprowadzi do likwidacji przeciwnika. Może on jedynie utrudnić, wzbronić lub częściowo ograniczyć swobodę działań nieprzyjaciela, ale nigdy nie doprowadzi do zlikwidowania groźby aktów dywersyjnych i oddziałów reakcyjnego podziemia. Dopóki w terenie istnieć będą grupy desantowo-dywersyjne nieprzyjaciela i pododdziały reakcyjnego podziemia, dopóty nie będziemy w stanie zapewnić pełnego bezpieczeństwa obiektom. Tylko zniszczenie nieprzyjaciela działającego na zapleczu może radykalnie wpłynąć na stan bezpieczeństwa komunikacji i obiektów. Stąd też decydujące znaczenie w działaniach przeciwdywersyjnych mają i będą miały zawsze działania zaczepne.

c) Jednostki Wojsk Obrony Pogranicza

Podstawowym zadaniem Wojsk Obrony Pogranicza jest ochrona granic państwa przed przenikaniem przez nie grup dywersyjnych nieprzyjaciela i różnej kategorii przestępców. Ponadto ze względu na konieczność panowania w całej strefie granicznej oraz ze względu na racjonalne wykorzystanie sił i środków WOP, wojska te należy wykorzystać do ochrony i obrony ważnych obiektów wojskowych i państwowych w pasie granicznym oraz do zwalczania dywersji i reakcyjnego podziemia w podobny sposób jak wojska KBW.

Do obrony granicy i obiektów w pasie granicznym brygadzie WOP przydziela się odcinek granicy o przeciętnej szerokości do 200 km oraz do 30-50 km głębokości /w zależności od stopnia nasilenia przestępczości i dywersji/. Z kolei brygada WOP dzieli dany odcinek granicy na poszczególne bataliony lub strażnice /po 10-20 km/ na każdą/. W strażnicach służba graniczna winna być zorganizowana drużynami, z których każda otrzymuje do obrony drużynowej rejon 1000-1500 m szerokości. Ważne kierunki w ramach drużynowych rejonów winny być wzmocnione zaporami inżynieryjnymi. Bezpośrednio przy linii granicznej pełnią służbę patrole w składzie 2-4 ludzi przeznaczone do sprawdzania pasa granicznego. Patrolowanie pasa kontrolnego winno być zorganizowane tak, aby niedłużej jak po 20 minutach zostało wykryte naruszenie granicy.
Wszystkie obiekty na samej granicy np. mosty na rzekach granicznych winny być ochraniane siłami strażnicy, na odcinku której dany obiekt się znajduje. Obiekty położone w głębi pasa granicznego winne być ochraniane przez siły wydzielane specjalnie do tego celu z batalionów lub brygady WOP.
Ponadto na szczeblu strażnicy, batalionu i brygady WOP należy posiadać odwody w celu wszczęcia natychmiastowego pościgu za przestępcami jak też do walki z dywersją w pasie granicznym. Odwody winne być rozmieszczone w pobliżu najbardziej zagrożonych kierunków oraz na głębokości całego pasa granicznego /szczególnie odwód brygady WOP/.
Obecność i działanie jednostek WOP w pasie granicznym nie wyklucza możliwości i konieczności planowania użycia jednostek KBW w celu udzielania pomocy pododdziałom WOP w pasie granicznym/.
Jednostki układu terytorialnego powiatów, których granice leżą w pasie granicznym winne być podporządkowane dowódcom Brygad /batalionów/ WOP.

d) <u>Akademie wojskowe i szkoły oficerskie i inne ośrodki szkolne.</u>

Zadaniem tych jednostek jest szkolenie i dostarczenie kadr dla wojsk operacyjnych walczących na froncie zewnętrznym. W koniecznych wypadkach, kiedy wymaga tego sytuacja powstała wewnątrz kraju mogą one być użyte do walki z wrogiem

/dywersją i podziemiem/ na obszarze właściwego województwa /czasem okręgu wojskowego/, bez dokonywania nimi manewru na całym obszarze kraju. Często też będą one użyte dla niesienia pomocy ludności cywilnej w podobnym zakresie jak wojska KBW, WOP i wojska operacyjne. Do zadań na rzecz OTK należy wyłączyć korpus oficerski studiujący w akademiach wojskowych oraz kadrę naukową uczelni. Chyba, że zachodzi konieczność zasilenia na krótki okres czasu kadrę sztabów grup operacyjnych czy też dowództw brygad KBW. Do walki z dywersją i reakcyjnym podziemiem z uczelni wojskowych można wykorzystać pododdziały wartownicze i obsługi /ale też na krótki okres czasu/. Jednostki szkolne, a przede wszystkim szkoły oficerskie winne z zasady wchodzić w skład odwodów wojsk OTK sztabu okręgu wojskowego.

e) Jednostki zapasowe

Podstawowym zadaniem jednostek zapasowych jest mobilizacja, szkolenie i dostarczenie rezerw ludzkich i sprzętu bojowego dla wojsk operacyjnych walczących na froncie zewnętrznym. Ponadto pułki zapasowe /rezerwowe/ należy wykorzystywać do zadań związanych z obroną terytorium kraju /walka z dywersją i reakcyjnym podziemiem, pomoc ludności cywilnej/. Użycie jednostek zapasowych do zadań na rzecz OTK nie może kolidować z planem uzupełniania jednostek operacyjnych. Stąd też pułki rezerwowe winne wchodzić w skład odwodów wojsk OTK sztabu okręgu wojskowego, których użycie na terenie okręgu może być podyktowane wyjątkowo niesprzyjającą sytuacją bojową.

f) Bataliony regulacji ruchu, utrzymują porządek i bezpieczeństwo na szlakach komunikacyjnych głównie dla zabezpieczenia przemarszów wojsk operacyjnych własnych i sojuszniczych, wojsk OTK. Współdziałają ściśle z jednostkami regulacji ruchu MO.

b/ Siły i środki obrony wybrzeża.

/ w wypadku gdy OW graniczy z wybrzeżem morskim/.

W skład sił i środków obrony wybrzeża morskiego mogą wchodzić": stacjonarne pododdziały i oddziały różnych rodzajów wojsk, urządzenia obronne oraz część floty morskiej.

Zadania:

- prowadzenie rozpoznania na morzu i powiadamianie sztabu OW o stanie przygotowań nieprzyjaciela do wysadzenia desantu morskiego oraz o położeniu konwojów desantowych na morzu;
- wzbranianie prowadzenia rozpoznania wybrzeża morskiego przez siły i środki floty morskiej nieprzyjaciela;
- budowa i utrzymanie zapór przeciwdesantowych w przybrzeżnym pasie morza;
- udział w operacji rakietowo-jądrowej na siły i środki wojsk desantowych nieprzyjaciela w bazach i portach morskich/tylko w wypadku gdy w składzie sił i środków obrony wybrzeża morskiego znajdują się pododdziały rakiet/;
- zwalczanie wojsk desantu morskiego nieprzyjaciela na morzu w czasie podchodzenia do lądowania oraz świeżych sił podchodzących do rejonu lądowania w czasie walki na przyczółku/udział biorą: grupy uderzeniowe floty wojennej, artyleria nadbrzeżna i pododdziały rakiet/;
- udział w obronie wybrzeża morskiego na lądzie;
- udział w zwalczaniu grup dywersyjno-rozpoznawczych i band zbrojnego podziemia oraz w likwidacji skutków uderzeń bronią masowego rażenia nieprzyjaciela w miastach obiektach, bazach itp./tylko w wypadku gdy nie istnieje niebezpieczeństwo lądowania desantu morskiego nieprzyjaciela/;
- udział w osłonie przeciwlotniczej wojsk, miast, baz i obiektów na wybrzeżu morskim/wspólnie z siłami OPK/.

NIEKTÓRE ZADANIA

III. ZMILITARYZOWANYCH SIŁ I ŚRODKÓW RESORTÓW GOSPODARKI I ADMINISTRACJI PAŃSTWOWEJ

A. Dział komunikacji

a) ogólne

W warunkach wojny dział komunikacji na rzecz OTK kierowany i zarządzany jest przez:

- Departament Wojskowy Ministerstwa Komunikacji;
- Szefostwo Przewozów Wojskowych - przy DOKP;
- Zjednoczenie Państwowej Komunikacji Samochodowej.

Do zadań tych instytucji należy:

a/ Organizacja i kierowanie całością ruchu kolejowego w zakresie przewozów na rzecz Sił Zbrojnych /DOKP organizuje i kieruje całością przewozów w ramach okręgowej sieci kolejowej na podstawie planów przewozowych okresu wojennego opracowanego przez Ministerstwo Komunikacji/,

b/ Zapewnienie potrzebnych środków transportowych oraz należytej i sprawnej organizacji przewozów,

c/ Operatywne zarządzanie działalnością podporządkowanych następujących jednostek:

1/ pociągów odbudowy dużych mostów,
2/ pociągów odbudowy nawierzchni,
3/ pociągów odbudowy mostów /jeden na DOKP/,
4/ pociągów odbudowy urządzeń zabezpieczenia ruchu i łączności do dyspozycji DOKP.

d/ Zapewnienie odbudowy krajowej sieci drogowej siłami i środkami:

1/ oddziałów odbudowy mostów,
2/ oddziałów odbudowy dróg,

e/ Zapewnienie przerzutu wojsk oraz zasobów materiałowych na obszarze kraju transportem ogólnym /w tym celu w dyspozycji ZPKS znajdują samochodowe kolumny transportowe oraz kompania cystern/.

b/ siły i środki

1. Specjalnych pociągów odbudowy mostów / jeden na KOKP/

Zasadniczym zadaniem pociągu odbudowy mostów jest naprawa uszkodzonych lub odbudowa zniszczonych mostów kolejowych dla zabezpieczenia ciągłości ruchu kolejowego na obszarze kraju. Pociąg odbudowy mostów będący w dyspozycji KOKP podlega Naczelnikowi Oddziału Robót Zmechanizowanych.

Potencjał przerobowy:

- szybkość odbudowy mostu do 10 mb/dobę;
- odbudowa prowizoryczna jednorazowa;
- wykonywanie robót ziemnych do 100 m^3/dobę;
- czas pracy przy odbudowie mostu na dwie zmiany po 12 godz/dobę;
- szybkość jazdy po odbudowanym moście do 30 km/godz.

2. Specjalnych pociągów odbudowy dużych mostów:

a/ Odbudowa zniszczonych mostów na wyznaczonym terenie sieci kolejowej.
b/ Budowa mostów w warunkach wojennych.
c/ Naprawa uszkodzonych dużych mostów.

Potencjał przerobowy:

- szybkość odbudowy 20 mb/dobę;
- odbudowa jednorazowa;
- rozpiętość przęseł 24,27 i 30 mb;
- szybkość jazdy po odbudowanym moście 30 km/godz;
- czas pracy przy odbudowie na trzy zmiany od 8-10 godz pracy pracownika na dobę.

3. Specjalnych pociągów odbudowy nawierzchni:

a/ Odbudowa zniszczonych torów i rozjazdów na terenie macierzystego DOKP.
b/ Usuwanie uszkodzonych nawierzchni kolejowych.
c/ Naprawa małych uszkodzeń: mostów, budynków, sieci wodno-kanalizacyjnej oraz sieci telefonicznej.
d/ Odbudowa zniszczonych stacji.

Potencjał przerobowy:

Grupa pracowników A/: w jedną dobę:

- wykonanie 100 m^3 robót ziemnych;
- odbudowa 600 mb toru na wkrętach;
- wymiana jednego rozjazdu zwyczajnego.

Grupa pracowników B/: na jedną dobę:
- wykonanie 100 m^3 robót ziemnych;
- odbudowa 100 mb toru na wkrętach;
- wymiana czterech rozjazdów zwyczajnych.

/Jeżeli w obu wypadkach zniszczone akcesoria szynowe w 50 % nadają się do powtórnego użycia/.

4. Specjalny pociąg zabezpieczenia urządzeń ruchu i łączności kolejowej.

Załoga pociągu wraz ze sprzętem wykonuje prace związane z zabezpieczeniem ruchu pociągów i łączności. ~~na polecenie [illegible]~~

Zadania:

a/ Ustawianie, centralizowanie i uzależnianie kluczowe semaforów.

b/ Budowa nowych czteroprzewodowych odcinków trasy teletechnicznej.

c/ Wykonywanie prac przy urządzeniach elektrycznych, mechanicznych i kluczowych.

d/ Prowadzenie robót w centralach telefonicznych, liniach kablowych, trasach telekomunikacji napowietrznej itp.

Potencjał przerobowy:
- Ustawianie, scentralizowanie i uzależnienie kluczowo jednego semafora - 24 godz. pracy;
- Pobudowanie 0,5 km odcinka nowej czteroprzewodowej trasy teletechnicznej w ciągu 24 godz.

5. Oddziały odbudowy dróg kołowych.

6. Oddziały odbudowy mostów drogowych

7. Samochodowe kolumny transportowe:

a/ Przewóz na obszarze kraju zaopatrzenia materiałowo-technicznego oraz materiałów dla odbudowy dla potrzeb Sił Zbrojnych i gospodarki narodowej:

1/ na czasowo nieczynnych odcinkach linii kolejowych jako transport zastępczy,

2/ na przeprawach promowych w przypadku zniszczenia mostów na dużych przeszkodach wodnych.

b/ Dokonywanie przewozów ogólnopaństwowych za zgodą właściwego Dyrektora OKP wydaną w porozumieniu z szefem przewozów wojskowych przy DOKP.

Możliwości przewozowe:

Samochodowa kolumna transportowa przy posiadaniu 250 samochodów 4-8 ton może jednocześnie przewieźć od 1000-2000 ton materiałów /nie uwzględniając współczynników załadowania/.

8. Oddziały Ministerstwa Łączności

Do zadań zmilitaryzowanych oddziałów odbudowy linii i urządzeń łączności należy:

a/ Odbudowa środków łączności przewodowej na obszarze kraju siłami batalionów telekomunikacyjnych - każdym w jednej z trzech stref /Północna, Południowa i Centralna/.

b/ Operatywne przystosowanie stacji wzmacniakowych do bieżących potrzeb na terenie kraju siłami samodzielnej kompanii telekomunikacyjnej.

c/ Zabezpieczenie pracy środków łączności radiokomunikacyjnej w systemie łączności międzypaństwowej siłami samodzielnej kompanii radiokomunikacyjnej.

d/ Odbudowa środków łączności przedsiębiorstwa "Polskie Radio" siłami samodzielnej kompanii radiofonicznej.

9. Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej:

a/ Dostarczenie danych o sytuacji hydrologiczno-meteorologicznej dla Sił Zbrojnych.

b/ Utrzymanie szlaków komunikacyjnych na żeglownych śródlądowych drogach wodnych.

c/ Zorganizowanie na rzekach: Wisła i Odra przepraw promowych oraz przeładowań polowych na rzece Wisła.

d/ Zorganizowanie oddziałów zaopatrzenia w wodę dla sił OTK, ludności i przemysłu.

e/ Gospodarowanie zasobami wodnymi na zbiornikach wodnych pozostających pod zarządem administracyjnym CUGW.

f/ Kierowanie całokształtem spraw związanych z gospodarką wodną i ochroną przeciwpowodziową.

Dla OTK zasadnicze znaczenie mają oddziały wydobycia wody do zadań których należą:

- budowa studzien i wydobycie wody dla wojsk OTK, ludności i przemysłu;
- rozpoznanie geologiczne określonego miejsca;
- przygotowanie i wykonanie prac wiertniczych;
- ustalenie maksymalnej wydajności wydobycia wody;
- zainstalowanie pomp po ustaleniu przydatności do celów pitnych.

Szybkość marszowa oddziału 30 km/godz. Potencjał OWW: odwiercenie 15 mb na dobę przy dwóch zmianach po 10 godz pracy lub 24 mb na dobę przy trzech zmianach.

B. ~~ZADANIA~~ DZIAŁU OCHRONY LUDNOŚCI

a/ Zmilitaryzowanych oddziałów ratownictwa technicznego /ZORT/

Zmilitaryzowane oddziały ratownictwa technicznego organizowane są na bazie przedsiębiorstw budowlanych podległych Ministerstwu Budownictwa i Materiałów Budowlanych.

Istnieją następujące typy zmilitaryzowanych Oddziałów ratownictwa technicznego:

- budowlane;
- instalacji sanitarnych;
- instalacji elektrycznych.

Do zadań zmilitaryzowanych oddziałów ratownictwa technicznego należy;

- wydobywanie ludzi z zawalonych budynków, schronów i strzelin;
- usuwanie zawałów z arterii i ulic przelotowych;
- zabezpieczanie budynków grożących zawaleniem;
- likwidacja uszkodzeń w sieci elektrycznej i urządzeniach gospodarki komunalnej;
- odbudowa zniszczonych urządzeń i obiektów.

b/ Oddziałów specjalizowanej pomocy medycznej /OSPM/

Oddziały specjal izowanej pomocy medycznej organizowane są w oparciu o personel, sprzęt i wyposażenie instytutów naukowych, klinik, akademii medycznych.

W skład oddziałów wchodzą zespoły lekarzy specjalistów oraz pomocniczy personel pielęgniarski.

Zadaniem oddziałów specjalizowanej pomocy medycznej jest:

- wzmocnienie szpitali segregacyjno-ewakuacyjnych;
- wzmocnienie oddziałów pierwszej pomocy medycznej.

c/ Szpitale segregacyjno-ewakuacyjne

Tworzy się na bazie zakładów leczniczych podległych resortowi zdrowia.

Zadaniem szpitali segregacyjno-ewakuacyjnych jest udzielanie specjalistycznej pomocy medycznej poszkodowanym i segregowanie ich oraz odtransportowywanie do szpitali celem dalszego leczenia.

./.

Szpitale segregacyjno-ewakuacyjne mogą być typu polowego.

d/ Pociągi i kolumny sanitarne

Organizuje resort zdrowia w porozumieniu z resortem komunikacji w celu zwiększenia możliwości ewakuacji z rejonów silnie obezwładnionych bronią masowego rażenia.

C. Niektóre zadania sił i środków układu terytorialnego

a/ Komendy i oddziały MO

W układzie terytorialnym występują następujące siły i środki MO:

- wojewódzkie, miejskie /dzielnicowe/ i powiatowe komendy MO;
- komisariaty MO /miejskie i terenowe/, posterunki MO /w gromadach/, komisariaty kolejowe;
- wojewódzkie /miejskie, powiatowe/ Inspektoraty Ruchu Drogowego, komendy ruchu drogowego w miastach;
- wojewódzkie kompanie regulacji ruchu;
- wojewódzkie zmotoryzowane oddziały MO /zoMO/;
- wojewódzkie i miejskie kompanie służbowe oraz powiatowe plutony służbowe.

Zadaniem sił i środków MO jest:

- zapewnienie bezpieczeństwa życia i pracy ludności cywilnej, zwalczanie powszechnego bandytyzmu i kradzieży zagrażających ludności cywilnej;
- udział w zwalczaniu grup dywersyjno-rozpoznawczych nieprzyjaciela i band zbrojnego podziemia;
- ochrona porządku w czasie prowadzenia akcji ratowniczych w rejonach porażenia bronią masowego rażenia nieprzyjaciela;
- zapobieganie żywiołowej ewakuacji ludności cywilnej i udział w planowej ewakuacji /rozśrodkowaniu/;
- udział w regulacji i osłonie ruchu na drogach przegrupowania i transportu wojsk operacyjnych oraz na trasach ewakuacji /rozśrodkowania/ ludności cywilnej;
- prowadzenie rozpoznania na terytorium województwa.

b/ Komendy i pododdziały garnizonowe oraz pododdziały porządkowo-ochronne WSW działające w składzie terytorialnym.

Komendy garnizonu występują w miejscowościach, w których stacjonują lub stacjonowały w okresie pokoju jednostki wojskowe i znajdują się obiekty wojskowe. W skład pododdziałów komend garnizonów wchodzą jednostki przeznaczone do pełnienia służby porządkowej i wartowniczej w garnizonie.

Pododdziały komend garnizonów stanowią stałe jednostki porządkowo-ochronne garnizonu lub czasowo wydzielone przez oddziały /pododdziały/ wojsk operacyjnych i OTK stacjonujące w garnizonie.

Niezależnie od komend garnizonu i pododdziałów porządkowo-ochronnych garnizonu OW może posiadać pododdziały porządkowo-ochronne WSW.

Do zadań komend garnizonu, pododdziałów porządkowo-ochronnych komend garnizonu i pododdziałów porządkowo-ochronnych WSW układu terytorialnego należy:

- pełnienie służby porządkowej w garnizonach i w rejonach stacjonowania jednostek wojskowych;
- ochrona obiektów wojskowych przed dywersją i sabotażem;
- regulacja ruchu przy przemarszu jednostek wojskowych przez terytorium garnizonu lub poza nim;
- udział w zwalczaniu drobnych grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia oraz zabezpieczeniu porządku i ochrony mienia w rejonie porażenia bronią masowego rażenia;
- współpraca z organami MO w zakresie przedsięwzięć porządkowo-ochronnych.

c/ <u>Oddziały /bataliony/ obrony terytorialnej.</u>

Zadania:

- ochrona lub wzmocnienie ochrony niektórych obiektów gospodarki i administracji państwowej, instytucji urządzeń technicznych, źródeł wody itp.;
- patrolowanie i ochrona szlaków komunikacyjnych, linii i urządzeń energetycznych, hydroenergetycznych, wzmocnienie osłony granic /wybrzeża morskiego/ i strefy przygranicznej;
- współudział w prowadzeniu akcji ratowniczej w ramach opbmar;
- utrzymywanie porządku publicznego w miastach i osiedlach;
- zwalczanie drobnych grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia oraz współudział w działaniach przeciwdesantowych prowadzonych przez regularne wojska OTK;

- utrzymywanie łączności w ramach województw i powiatów przy pomocy środków ruchomych;
- udział w ramach doraźnych prac obronno-gospodarczych i w likwidacji klęsk żywiołowych.

Przeciętnie batalion obrony terytorialnej /bot/ składa się z: 1-2 kompanii strzeleckich, kompanii technicznej, kompanii ochrony. Środki transportowe dla bot zabezpieczane są z taboru wykorzystywanego bieżącego /w okresie wojny/ w gospodarce narodowej. Wyposażenie bot stanowią kbk, pm, ckm i moździerze 82 mm i inny prosty sprzęt techniczny bot organizuje się po jednym w każdym województwie /mieście wydzielonym na szczeblu wojewódzkim/ oraz w każdym powiecie i są one skoszarowane przy WSzW i PSzW.

d/ Lokalne siły i środki samoobrony społecznej organizowane w gromadach, wsiach oraz w miejscach pracy i zamieszkania.

W celu zapewnienia lokalnym komitetom obrony możliwości realizacji lokalnych przedsięwzięć obronnych /w miastach nie stanowiących powiatów, wsiach, osiedlach, blokach mieszkalnych i zakładach przemysłu terenowego/ organizuje się z obywateli niepodlegających powszechnemu obowiązkowi wojskowemu grupy samoobrony /GO/.

Trzonem organizacyjnym formowania grup samoobrony są istniejące w okresie pokoju ORMO, OSP, drużyny PCK, zakładów ochrony roślin itp.

Przygotowaniem i szkoleniem grup samoobrony zajmuje się MPŻ.

Do podstawowych zadań grup samoobrony należy:
- ochrona mienia obywateli /miasta, wsi, bloku mieszkalnego/;
- utrzymanie porządku publicznego w rejonie działania;
- usuwanie skutków napadu powietrznego, zwłaszcza w zakresie zwalczania pożarów i udzielania pierwszej pomocy medyczno-sanitarnej poszkodowanym;
- udział w zwalczaniu drobnych grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia;
- patrolowanie i obserwowanie terenu;
- utrzymanie łączności w rejonie działania przy pomocy ruchomych środków.

Grupa działają zgodnie z decyzją przewodniczącego /sekretarza/ miejskiej, dzielnicowej, gromadzkiej rady narodowej lub przewodniczącego lokalnego komitetu obrony, jeżeli taki został powołany i wykonują zadania wyłącznie na terenie swego miasta, osiedla, wsi, bloku mieszkalnego lub zakładu pracy.

W składzie grup samoobrony mogą występować pododdziały /komórki/:

- rozpoznania i łączności;
- ochrony porządku i bezpieczeństwa;
- medyczno-sanitarne i weterynaryjne;
- przeciwpożarowe;
- odkażania i dezaktywacji.

W wypadku gdy teren na którym działa grupa samoobrony posiada sieć energetyczną, instalacje sanitarne itp. w jej składzie może występować służba ratownictwa technicznego.

Dla zapewnienia obrony i ochrony przed dywersją, sabotażem i bronią masowego rażenia nieprzyjaciela w zakładach pracy przemysłu kluczowego organizuje się obiektową grupę samoobrony /OGS/.

Trzonem organizacyjnym formowania obiektowych grup samoobrony są istniejące w okresie pokoju straże przemysłowe, zakładowe ośrodki lecznicze, drużyny PCK, straże pożarne, brygady remontowo-budowlane, środki łączności itp.

Organizatorem obiektowej grupy samoobrony jest resort, któremu podlega dany zakład przemysłowy. Pod względem operacyjnej działalności i szkolenia obiektowa grupa podlega WSzW lub PSzW. Komendantem obiektowej grupy samoobrony jest dyrektor zakładu.

Do podstawowych zadań obiektowych grup samoobrony należy:

- ochrona mienia państwowego przed kradzieżami, dywersją i sabotażem;
- utrzymanie porządku w rejonie działania;
- usuwanie skutków napadu środkami masowego rażenia, a szczególnie w zakresie zwalczania pożarów i udzielania pierwszej pomocy medycznej;
- patrolowanie i obserwowanie terenu działania;
- udział w usuwaniu skutków napadu bronią masowego rażenia i w zwalczaniu drobnych grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia poza zakładem pracy, jeżeli aktualna sytuacja na to pozwala;

- alarmowanie i powiadamianie pracowników zakładu pracy o niebezpieczeństwie napadu powietrznego lub dywersji i sabotażu.

W składzie obiektowej grupy samoobrony mogą wystąpić następujące oddziały /komórki/:

- alarmowania lokalnego i łączności;
- ochrony porządku i bezpieczeństwa;
- medyczno-sanitarne;
- odkażania i dezaktywacji;
- ratownictwa technicznego;
- przeciwpożarowe.

e/ Terenowe służby obrony cywilnej

W celu zapewnienia ludności cywilnej skutecznej obrony przed bronią masowego rażenia nieprzyjaciela oraz niesienia pomocy poszkodowanym na skutek jej użycia organizowane są w województwach, miastach stanowiących województwa, powiatach i miastach stanowiących powiaty, następujące służby:

- medyczno-sanitarna;
- przeciwpożarowa;
- odkażania i dezaktywacji;
- ratownictwa technicznego;
- weterynaryjna;
- schronowa;
- energetyczna.

Służby obrony cywilnej organizowane są w oparciu o siły i środki podległe /zespolone/ prezydiom rad narodowych w okresie pokoju i działom /resortom/ WKO lub PKO w okresie wojny. Służby ochrony cywilnej pod względem organizacyjnym i fachowej działalności podlegają kierownikom odpowiednich wydziałów prezydiów rad narodowych w okresie pokoju i działów /resortów/ WKO lub PKO w okresie wojny. Pod względem operacyjnej działalności i szkolenia służby obrony cywilnej podlegają WSzW i PSzW.

Służba medyczno-sanitarna organizowana jest na bazie sił i środków podległych wydziałom zdrowia prezydiów rad narodowych.

Zadaniem służby medyczno-sanitarnej jest niesienie pomocy osobom rannym i poszkodowanym na skutek użycia przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia.

Z posiadanych sił i środków służba medyczno-sanitarna tworzy:

- oddziały wyszukiwania i wynoszenia poszkodowanych /OWWP/;
- oddziały pierwszej pomocy medycznej /OPPM/;
- oddziały specjalizowanej pomocy medycznej /OSPM/;
- punkty pomocy lekko rannym /PPL/;
- szpitale segregacyjno-ewakuacyjne /SEG/;
- szpitale;
- stacje krwiodawstwa;
- stacje sanitarno-epidemiologiczne;
- hurtownie farmaceutyczne i magazyny i magazyny sprzętu;
- kolumny transportu sanitarnego.

Służba przeciwpożarowa organizowana jest w oparciu o zawodowe, ochotnicze i obowiązkowe straże pożarne i ich sprzęt.

Zadaniem służby przeciwpożarowej jest lokalizacja i likwidacja pożarów powstałych wskutek napadów powietrznych oraz ratowanie ludzi i urządzeń z rejonów objętych lub zagrożonych pożarami.

Z posiadanych sił i środków służba przeciwpożarowa tworzy oddziały i pododdziały pożarnicze.

Służba odkażania i dezaktywacji organizowana jest w oparciu o personel, sprzęt i urządzenia przedsiębiorstw oczyszczania miasta, miejskich łaźni, pralni, farbiarni itp.

Do zadań służby odkażania d dezaktywacji należy rozpoznanie skażeń /zakażeń/ wywołanych przez broń masowego rażenia nieprzyjaciela i dezaktywacja terenu, urządzeń, budynków, środków transportowych, odzieży, ludności itp.

Z posiadanych sił i środków służby odkażania i dezaktywacji tworzy:

- oddziały odkażania i dezaktywacji /OOD/;
- stałe kąpieliska odkażające /SKO/;
- ruchome kąpieliska odkażające /RKO/;

- punkty odkażania odzieży /OO/;
- laboratoria chemiczne;
- warsztaty naprawy sprzętu;
- magazyny sprzętu i materiałów.

Służba ratownicza technicznego organizowana jest w oparciu o pracowników i sprzęt przedsiębiorstw budownictwa miejskiego, remontowo-budowlanych, drogowych, rozbiórkowo-porządkowych itp.

Zadaniem służby ratownictwa technicznego jest odgruzowywanie zasypanych ludzi, usuwanie zawałów z arterii przelotowych oraz likwidowanie uszkodzeń w sieciach i urządzeniach gospodarki komunalnej. Po zakończeniu akcji ratowniczej siły i środki służby ratownictwa technicznego mogą brać udział w naprawie lub odbudowie zniszczeń powstałych w wyniku użycia przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia.

Z posiadanych sił i środków służba ratownictwa technicznego tworzy oddziały ratownictwa technicznego, które składają się z drużyn ze sprzętem ciężkim, drużyn ze sprzętem lekkim i drużyn drogowych.

Służbę weterynaryjną organizuje się w oparciu o instytucje, zakłady i punkty weterynaryjne.

Zadaniem służby weterynaryjnej jest udzielanie pomocy zwierzętom poszkodowanym wskutek użycia przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia.

Z posiadanych sił i środków służba weterynaryjna organizuje:

- posterunki i punkty pomocy weterynaryjnej /PPWet/;
- punkty zabiegów weterynaryjnych /PZW/.

Służbę schronową organizuje się w miastach w oparciu o Zarządy Budynków Mieszkalnych.

Zadaniem służby schronowej jest przygotowanie i utrzymanie schronów, ukryć i szczelin i ich obsługa oraz zakwaterowanie mieszkańców, których domy zostały zniszczone.

Z posiadanych sił i środków służba schronowa organizuje drużyny obsługi schronów.

Służbę energetyczną w miastach organizuje w oparciu o pogotowia naprawy sieci elektrycznej.

Zadaniem służby energetycznej jest przygotowanie zaciemniania miast oraz naprawa sieci elektrycznej.

Z posiadanych sił i środków służba energetyczna organizuje:

- posterunki /sekcje/ wygaszania oświetlania zewnętrznego/;
- pogotowia napraw sieci elektrycznej.

Dla prowadzenia akcji ratowniczej terenowe służby obrony cywilnej tworzą zespoły jednostek służb /ZJS/, które rozmieszcza się poza rejonami zagrożonymi użyciem przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia, wodległości gwarantującej pełne bezpieczeństwo przed porażeniem. Każdy sektor rejonu porażenia bronią masowego rażenia winien posiadać swój ZJS.

Pod względem organizacyjnym i fachowych, służbom obrony cywilnej podlegają również pododdziały grup samoobrony odpowiadające rodzajowi służby obrony cywilnej.

f/ Organizacje społeczne i paramilitarne.

1/ Organizacje społeczne

Organizacje społeczne są transmisją KOK, WKO i PKO do ludności zamieszkałej na podległym im terenie.

Do zadań organizacji społecznych w ramach obrony terytorium kraju, województwa i powiatu należy:

- prowadzenie szerokiej pracy wyjaśniającej wśród ludności cywilnej;
- zwalczanie wrogiej propagandy i psychologicznego oddziaływania nieprzyjaciela na ludność cywilną;
- współpraca z organami OTK w utrzymaniu porządku i bezpieczeństwa;
- organizowania akcji wśród ludności cywilnej na rzecz pomocy i współpracy z siłami i środkami OTK;
- opieka nad poszkodowanymi wskutek użycia przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia lub przesiedlonymi w ramach rozśrodkowania ludności cywilnej.

Do organizacji społecznych, które winne być czynnie zaangażowane w realizacji zadań OTK należy zaliczyć: ZMS, ZMW, ZHP, LK, ZZ, ORW itp/.

2. Organizacje paramilitarne

W okresie pokoju organizacje paramilitarne zajmują się szkoleniem i przygotowaniem kadr dla wojsk operacyjnych i OTK.

W okresie wojny część sił i środków organizacji paramilitarnych /LOP, Aeroklubu, Automobilklubu, PW/, która nie została powołana do wojsk operacyjnych może wejść w skład regularnych wojsk OTK lub obrony cywilnej. Dotyczy to szczególnie kadry instruktorskiej oraz sprzętu, jakim dysponują organizacje paramilitarne /broń, środki łączności, pojazdy mechaniczne, sprzęt lotniczy itp/.

Zadania lokalnych komitetów obrony /LKO/.

Lokalne komiety obrony mogą być powołane w miastach nie stanowiących powiatów, gromadach, osiedlach i blokach mieszkalnych. Powołuje się je tylko w wypadku istnienia zagrożenia ze strony grup rozpoznawczo-dywersyjnych nieprzyjaciela lub band zbrojnego podziemia oraz możliwości użycia przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia.

Lokalne komitety obrony organizuje się na bazie prezydiów miejskich rad narodowych, gromadzkich i osiedlach rad narodowych i komitetów blokowych.

Do zadań LKO należy:

- zapewnienie bezpieczeństwa i porządku na podległym terenie;
- organizowanie i kierowanie działalnością grup samoobrony;
- kierowanie akcjami ratowniczymi i innymi przedsięwzięciami na administrowanym terenie;
- administrowanie podległym trzonem według wytycznych i zarządzeń PKO.

Lokalne komitety obrony pod względem ogólnej działalności podlegają powiatowym niekiedy wojewódzkim komitetom obrony.

IV. TREŚĆ PRACY SZTABU OC, WOJEWÓDZKIEGO I POWIATOWEGO SZTABU WOJSKOWEGO

[redacted]

Obrona terytorium OC jest rodzajem działań wojennych prowadzonych dla obrony przed wszelkimi możliwymi działaniami nieprzyjaciela, mających na celu zapewnienie warunków ułatwiających sprawną mobilizację, dyslokację oraz szybkie ustąpienie wojsk operacyjnych /stacjonujących na terenie OC/ do działań na zewnętrznym froncie walki, jak też zapewnienie warunków umożliwiających sprawne funkcjonowanie ośrodków gospodarczych i władz polityczno-administracyjnych znajdujących się na terytorium OC. Przed tą do głównych zadań obrony terytorium OC należą: zwalczanie lotnictwa i desantowych środków napadu powietrznego nieprzyjaciela, likwidacja desantów, dywersji i rozkojarzonego podziemia, ochrona obiektów wojskowych i gospodarczych o znaczeniu państwowym oraz osłona i obrona linii transportowych i linii do wewnętrznego użytku państwa i OC, prowadzenie mobilizacji sił i środków na rzecz frontu zewnętrznego i wojsk OPK, udzielanie pomocy cywilnym organom administracji państwowej w likwidacji skutków uderzeń broni masowego rażenia, koordynowanie wszystkich zamierzeń związanych z organizacją obrony obszaru kraju w granicach okręgu wojskowego.

Realizację powyższych zadań spełniają: wojska obrony powietrznej kraju, które działają na rzecz OPK OC w systemie obrony powietrznej państw wchodzących w skład Układu Warszawskiego oraz siły i środki wojsk OPK OC do których zaliczamy:

- wojska [redacted],
- siły i środki obrony wybrzeża,
- jednostki wojsk operacyjnych stacjonujące stale na terytorium okręgu wojskowego,
- wojska inżynieryjno-techniczne i drogowo-mostowe,
- akademie wojskowe, szkoły oficerskie i jednostki specjalne,
- jednostki zapasowe /przeznaczone do uzupełniania wojsk operacyjnych/,
- bataliony regulacji ruchu,
- jednostki materiałowo-technicznego zabezpieczenia,
- jednostki wartownicze składów i magazynów,
- pododdziały obrony terytorialnej /wojewódzkie, powiatowe i gminne/.

(wariant)

A. Ogólna struktura organizacyjna Dowództwa Okręgu Wojskowego

- Pełnomocnik Komitetu Obrony Kraju /KOK/;
- Rada Wojenna Okręgu Wojskowego;
- Dowódca Okręgu Wojskowego;
- Sztab Okręgu Wojskowego, a w nim: Oddział Operacyjno-rozpoznawczy i Szkolenia, Oddział Łączności i Tajnego Dowodzenia, Oddział Organizacji Ewidencji i Uzupełnień, Oddział Komunikacyjno-Drogowy, Oddział Opbmar;
- Zarząd Polityczny;
- Kwatermistrzostwo /w nim przedstawiciele resortów/;
- Szefostwo Wojskowej Służby Wewnętrznej;
- Grupa Operacyjna Obrony Powietrznej Kraju /z Korpusu OPK/;
- Dowództwo Artylerii;
- Szefostwo Wojsk Inżynieryjnych;
- Oddział Kadr;
- Grupa Operacyjna Obrony Cywilnej;
- Prokuratura i Sąd;
- Oddział Finansów.

B. B. WYPRACOWANIE DECYZJI DO OBRONY OW.

1. ~~Analiza zadania i ogólna ocena położenia.~~

Podstawą do wypracowania myśli przewodniej obrony obszaru OW winna być dyrektywa Sztabu Generalnego, sytuacja wojskowo-polityczno-gospodarcza na terenie OW, stan sił i środków OTK oraz znajomość planąw mobilizacyjnych. Poza dyrektywą Sztabu Generalnego pozostałe elementy, które wchodzą w treść analizy zadania i ogólnej oceny położenia winne być dostatecznie znane dowództwu OW z racji ciągłej pracy nad tymi problemami w okresie pokoju.

Treść dyrektywy Sztabu Generalnego może być różna w zależności od sytuacji w jakiej się ją wydaje np. w okresie napiętej sytuacji międzynarodowej, która skłania do przeprowadzenia skrytej lub powszechnej mobilizacji przed wybuchem wojny będzie inna i inna też będzie treść dyrektywy w czasie trwania wojny. W każdym jednak wypadku dyrektywa będzie ujmować założenia nacelowujące i pomagające sztabowi okręgu wojskowego w realizacji głównych zadań. Przykładowo dyrektywa Sztabu Generalnego może ujmować następujące problemy:

1. Ocena sytuacji międzynarodowej i jej wpływ na sytuację polityczną kraju.
2. Główne zadania na których skupiona jest w danej sytuacji uwaga Sztabu Generalnego.
3. Zadanie okręgu wojskowego oraz sąsiednich okręgów państwa i krajów graniczących z danym okręgiem wojskowym.
4. Siły i środki jakimi będzie oddziaływał Sztab Generalny na korzyść okręgu wojskowego w określonym czasie.
5. Jakie siły i środki i na jaki okres czasu wydzielić do udzielenia pomocy dla innych okręgów wojskowych.
6. Marszruty /linie komunikacyjne/ czas i sposób przegrupowania wojsk sojuszniczych przez teren okręgu wojskowego oraz sposób ich zabezpieczenia /może być podane bezpośrednio w zadaniu OW/.
7. Terminy realizacji zadań.

1. ANALIZA ZADANIA i OGÓLNA OCENA POŁOŻENIA.

Analizę zadania przeprowadza się w miejscu otrzymania dyrektywy /może to mieć miejsce na SD Sztabu Generalnego lub też na SD Sztabu Okręgu Wojskowego/.

Analizując zadanie Dowódca OW /może to robić wspólnie z Szefem sztabu/, winien wyjaśnić i zrozumieć:

- na czym polega główna koncepcja obrony terytorium kraju przyjęta przez Sztab Generalny ~~i Naczelnego~~ /jeśli koncepcja ta jest znana Dowódcy OW/;
- jaką rolę spełnia OW w ogólnej koncepcji strategicznej Sztabu Generalnego;
- jakie są główne zadania OW i na wykonanie którygh z nich skupić główny wysiłek. W zależności od sytuacji politycznej, wojskowej i gospodarczej w danym okresie mogą to być następujące problemy do rozwiązania:
  - w drodze jakiej mobilizacji /skrytej, powszechnej/ uzupełnić i ~~[illegible]~~ wojska operacyjne i wojska OTK /zgodnie z planem mobilizacyjnym/;
  - jakie związki taktyczne i oddziały wojsk operacyjnych wydzielić ze składu okręgu do Armii /Frontu/, w jakim czasie i dokąd je przegrupować;
  - które rejony są najbardziej narażone na działanie npla;

- w których rejonach /województwach/ skupić główny wysiłek pracy Zarządu Politycznego Okręgu.

W ocenie nieprzyjaciela dowódca OW rozpatruje:

- możliwości użycia przez nieprzyjaciela na terytorium okręgu broni masowego rażenia, a w związku z tym jakich skutków należy oczekiwać, co przedsięwziąć;
- możliwości lądowania na terytorium OW desantów /powietrznych i morskich/, ich siła, czas i rejony lądowania;
- skład, cel, zadania i możliwości działania grup dywersyjno-rozpoznawczych nieprzyjaciela oraz band ~~reakcyjnego~~ zbrojnego podziemia /dogodne rejony zrzutu grup dywersyjnych, rejony organizowania ~~reakcyjnego~~ zbrojnego podziemia, jakie obiekty będą najbardziej narażone na działania grup dywersyjnych i reakcyjnego podziemia, w jakim czasie/;

We wnioskach z oceny nieprzyjaciela należy sprecyzować:

- główny kierunek działalności nieprzyjaciela /główny rodzaj zagrożenia ze strony nieprzyjaciela/;
- główny wysiłek obrony terytorium OW;
- rozmieszczenie i zadania sił i środków obrony terytorium okręgu;
- zadania dla organów rozpoznania.

Oceniając sąsiadów dowódca OW winien ustalić:

- zadania wojsk operacyjnych stacjonujących na terytorium OW i ich wpływ na wykonanie zadania OW;
- po jakich marszrutach, liniach kolejowych będzie trwało przegrupowanie wojsk operacyjnych z sąsiednich OW oraz wojsk sojuszniczych i w jakim czasie;
- zadania korpusu Obrony Powietrznej Kraju działającego na rzecz OPK okręgu /gdzie skupia główny wysiłek osłony, które rejony będą osłaniane tylko nieznacznymi siłami lub wcale/;
- zadania sił i środków resortów państwowych oraz ich wpływ na wykonanie zadania przez OW/;
- zadania sąsiednich OW oraz przygranicznych OW państw zaprzyjaźnionych i ich wpływ na zadania okręgu;

- jak zorganizować walkę z desantem /powietrznym, morskim/, z dywersją i reakcyjnym podziemiem;
- sposób zabezpieczenia linii tranzytowych;
- jakiej pomocy udzielić sąsiednim okręgom wojskowym, ludności cywilnej itp;.

- jak wykorzystać siły i środki do realizacji stojących zadań;
- wpływ sił i środków resortów państwowych /działających na terenie OW/, na obronność terytorium OW.

Z przeprowadzonej analizy zadania należy wyciągnąć następujące wnioski:

- na czym polega rola OW w ogólnym planie obrony terytorium kraju;
- na wykonanie jakich zadań /w jakim rejonie/ skupić główny wysiłek obrony obszaru OW;
- siły i środki do wykonania głównego zadania;
- wpływ sił i środków rodzajów sił zbrojnych oraz resortów państwowych /działających na korzyść OW/ na wykonanie zadań OW;
- w jakim stopniu podporządkowanie części sił i środków OTK innym OW utrudni wykonanie zadania;
- z jakimi siłami zbrojnymi, sąsiednimi okręgami wojskowymi, resortami państwowymi uzgodnić współdziałanie i w jakim czasie i zakresie.

Kolejną czynnością dowódcy OW jest przeprowadzenie ogólnej oceny położenia, która obejmuje ocenę: sytuacji politycznej, nieprzyjaciela, sąsiadów, a w tym też wojsk OTK oraz sił i środków ~~sił zbrojnych i~~ resortów państwowych działających na terytorium okręgu, własnych sił i środków, charakteru terenu, warunków meteorologicznych oraz materiałowo-technicznego zabezpieczenia.

Oceniając sytuację polityczną dowódca OW winien ustalić:

- wpływ ogólnej sytuacji międzynarodowej na sytuację polityczną na terenie OW;
- w jakim stopniu sytuacja polityczna ~~na terenie~~ OW utrudnia mobilizację sił i środków i w jakich rejonach;
- w których rejonach ludność cywilna jest najbardziej podatna na wrogą propagandę;
- stan zaopatrzenia i nastroje wśród rodzin wojskowych;

- zadania wymagające wspólnej realizacji wojsk operacyjnych i wojsk OTK okręgu jak też wojsk OTK innych okręgów - niezbędne siły i środki do wykonania tych zadań oraz sposób ich wykorzystania;
- możliwości udzielenia wzajemnej pomocy, przewidywane działanie sił i środków okręgu na terenie sąsiednich okręgów oraz okręgów granicznych państw zaprzyjaźnionych, wykorzystanie sił i środków sąsiednich OW oraz OW sąsiednich krajów na terytorium własnego okręgu;
- zagadnienia wymagające uzgodnienia z sąsiadami, związkami operacyjnymi /taktycznymi/ wojsk operacyjnych, korpusem OPK w ramach organizacji współdziałania.

We wnioskach z oceny zadań sąsiadów dowódca OW winien sprecyzować:

- ogólne warunki wzajemnej pomocy i współpracy z wojskami operacyjnymi, korpusem OPK, sąsiednimi okręgami wojskowymi kraju oraz okręgami granicznymi państw zaprzyjaźnionych jak też z przedstawicielami sił i środków resortów państwowych;
- siły i środki okręgu przeznaczone do wspólnego działania z wojskami operacyjnymi oraz z wojskami OTK sąsiednich OW lub do działania na ich terytorium;
- problemy pomocy i współpracy wymagające uzgodnienia z sąsiadami.

Oceniając siły i środki własne dowódca OW winien ustalić:

- skład, aktualny stan bojowy, rozmieszczenie oraz niezbędne przegrupowanie sił i środków okręgu w celu wykonania zadania;
- Nasycenie i gęstość sił i środków OTK w głównym, pomocniczym i dozorowanym rejonie obrony okręgu;
- zadania i podział sił i środków do walki z operacyjnymi desantami /powietrznymi, morskimi/ nieprzyjaciela, do walki z dywersją i reakcyjnym podziemiem, do ochrony i obrony linii komunikacyjnych. Jakie środki należy wydzielić w celu udzielenia pomocy innym OW;
- dowodzenie siłami i środkami OTK na terytorium OW, a w tym również ilość i skład grup operacyjnych do bezpośredniego dowodzenia wojskami w terenie.

We wnioskach z oceny sił własnych dowódca OW winien sprecyzować:
- ugrupowanie operacyjne sił i środków OPK z uwzględnieniem obrony przed środkami masowego rażenia;
- podział sił i środków do realizacji zadań na terenie OW i poza nim;
- sposób i czas dokonania odpowiedniego manewru siłami i środkami OPK;
- zasadniczą koncepcję dowodzenia siłami i środkami OPK na terenie okręgu.

W ocenie terenu należy rozpatrzyć następujące problemy:
- ogólną charakterystykę terenu na terytorium okręgu pod kątem widzenia obrony przed środkami masowego rażenia;
- rejony a w nich obiekty na które nieprzyjaciel może wykonać uderzenia bronią masowego rażenia oraz dogodne rejony do ewakuacji ludności z obiektów porażonych;
- dogodne rejony do lądowania i działania operacyjnych desantów /powietrznych, morskich/ oraz grup dywersyjno-rozpoznawczych - możliwości przekształcenia tych rejonów w trudno do desantowania;
- dogodne rejony do organizacji i działania band reakcyjnego podziemia /obszary dużych lasów, bagien, gór oraz obszary największe przez ludność najbardziej niezadowoloną z ustroju państwa/;
- przebieg linii tranzytowych wojsk pojuszanionych oraz linii komunikacyjnych dla potrzeb państwa i okręgu oraz stan ich bezpieczeństwa w poszczególnych rejonach;
- zadania sił i środków OPK okręgu oraz rejony ich rozmieszczenia, drogi manewru;
- warunki i przedsięwzięcia maskowania operacyjnego linii tranzytowych, ważnych obiektów wojskowych i przemysłowych oraz sił i środków OPK.

We wnioskach należy sprecyzować:
- wpływ terenu na obronę, maskowanie, bezpieczeństwo obiektów i linii komunikacyjnych;
- rejony głównego wysiłku obrony, określić rejon pomocniczego wysiłku oraz rejon dozorowany /jeżeli taki będzie miał miejsce na terytorium OW/;

- rozmieszczenie sił i środków OTK okręgu oraz sposób ich użycia;
- rozmieszczenie SD okręgu, wojewódzkich sztabów wojskowych, grup operacyjnych i większych jednostek OTK;
- drogi manewru dla wojsk OTK, przedsięwzięcia w zakresie maskowania inżynieryjnego zabezpieczenia.

Ocenę warunków meteorologicznych przeprowadza dowódca OW ~~na podstawie danych Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej lub danych z SD Korpusu Obrony Powietrznej~~, z punktu widzenia wpływu stanu pogody, pory roku i doby na działania nieprzyjaciela i własnych sił i środków oraz wpływu siły wiatru, kierunku wiatru i temperatury powietrza na możliwości użycia przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia jak też ewentualnych skutków użycia.

W warunkach wojny ocena sytuacji meteorologicznej i promieniowej na obszarze okręgu wojskowego winna być pierwszą czynnością w ocenie położenia dowódcy OW ponieważ będzie ona determinować na sposób rozwiązania głównych zadań stojących przed OW.

Oceniając materiałowo-techniczne zabezpieczenie dowódca OW winien ustalić:

- stan i rozmieszczenie sił i środków materiałowo-technicznego zabezpieczenia;
- możliwości oraz sposób organizacji ciągłego zaopatrywania wojsk operacyjnych przebywających czasowo na terytorium OW oraz sił i środków OTK okręgu;
- normy zużycia amunicji, mps, żywności oraz innych materiałów;
- sposób zabezpieczenia składów i urządzeń przed zniszczeniem bronią jądrową, napromieniowaniem oraz zabezpieczeniem przed dywersyjną działalnością nieprzyjaciela.

We wnioskach z oceny materiałowo-technicznego zabezpieczenia dowódca OW winien sprecyzować:

- stopień materiałowo-technicznego zabezpieczenia sił i środków obrony okręgu oraz jednostek operacyjnych pozostających czasowo na terytorium OW;

- system zaopatrywania tych sił i środków na terenie OW;
- system bezpieczeństwa magazynów, składów, transportu przed bronią masowego rażenia oraz przed dywersją nieprzyjaciela.

Kalkulacja czasu osobistego - jest końcowym etapem pracy dowódcy okręgu nad wypracowaniem ogólnego zamiaru obrony. W zestawieniu czasu podaje się wszystkie terminy przedsięwzięć dowódcy i sztabu OW związane z wypracowaniem decyzji aż do chwili jej zameldowania przełożonemu. Kalkulacji czasu osobistego może dokonać dowódca lub szef sztabu OW.

2. Orientowanie operacyjne /myśl przewodnia obrony obszaru okręgu wojskowego/.

Orientowanie operacyjne ma na celu zapoznanie oficerów sztabu okręgu, dowódców rodzai wojsk i szefów służb z zadaniem oraz z ogólnym zamiarem obrony dowódcy okręgu, który jest podstawą pracy w/w oficerów nad przygotowaniem niezbędnych danych do decyzji dowódcy okręgu. W czasie orientowania operacyjnego dowódca okręgu zwykle podaje:

- a/ Dane o nieprzyjacielu z podkreśleniem głównej jego działalności.
- b/ Problemy na których jest skupiona główna uwaga Sztabu Generalnego;
- c/ Zadanie okręgu wojskowego.
- d/ Zadania sąsiednich okręgów wojskowych państwa oraz okręgów krajów zaprzyjaźnionych sąsiadujących z danym okręgiem, zadania rodzajów sił zbrojnych i zmilitaryzowanych oddziałów resortów państwowych działających na korzyść okręgu wojskowego.
- e/ Ogólny zamiar obrony terytorium okręgu, a w nim:
  - główny wysiłek obrony /główne zadania umiejscowione w terenie i czasie/. W zależności od sytuacji może to być jedno, dwa lub szereg zadań np. mobilizacja sił i środków dla potrzeb wojsk operacyjnych, zabezpieczenie linii tranzytowych wojsk sojuszniczych lub własnych wojsk operacyjnych, walka z desantami operacyjnymi nieprzyjaciela /morskimi, powietrznymi/, walka z dywersją i reakcyjnym podziemiem, pomoc ludności cywilnej, w rejonach /miastach/ porażonych bronią jądrową nieprzyjaciela itp.;

3. Meldunek decyzji dowódcy OW.

Decyzję obrony obszaru okręgu wojskowego dowódca okręgu melduje szefowi Sztabu Generalnego lub przedstawicielowi Sztabu Generalnego na Radzie Wojennej Okręgu w obecności pełnomocnika Komitetu Obrony Kraju danego OW. W meldunku decyzji dowódca okręgu wojskowego winien podać:

a/ Ocenę sytuacji polityczno-ideologicznej na terytorium okręgu.
b/ Ocenę dotychczasowej działalności nieprzyjaciela oraz możliwy sposób jego działania w najbliższej przyszłości.
c/ Zamiar operacji obronnej okręgu wojskowego.
d/ Zadania wojsk OTK w operacji obronnej okręgu oraz ich ugrupowanie.
e/ Podział sił i środków.
f/ Problemy współdziałania wojsk OTK w realizacji podstawowych zadań z wojskami operacyjnymi, jednostkami obrony wybrzeża /jeśli okręg posiada granicę morską/, z wojskami OTK innych okręgów wojskowych oraz ze zmilitaryzowanymi oddziałami resortów państwowych działających na terytorium okręgu.
g/ Zabezpieczenie operacji obronnej okręgu w zakresie:
- opbmar;
- materiałowo-technicznym i sanitarnym.
h/ Organizacja obrony cywilnej na terytorium OW.
i/ Organizacja dowodzenia operacją obronna okręgu.
j/ Sposób współpracy z aparatem władz administracyjnych i gospodarczych.

4. ~~16.~~ Ustny rozkaz operacyjny dowódcy okręgu wojskowego.

Zatwierdzoną przez przełożonego decyzję dowódca okręgu wojskowego doprowadza do wykonawców w formie zadań bojowych. Zadania bojowe mogą być przekazywane przez oficerów sztabu okręgu za pomocą technicznych środków łączności lub przez wyjazd ich do wykonawców, względnie mogą być przekazane osobiście przez dowódcę okręgu w formie zadań bojowych.

Treść ustnych zadań bojowych pokrywa się z treścią pisemnego rozkazu operacyjnego, jednak mogą one być stawiane w dowolnej kolejności, na którą bezpośredni wpływ wywiera aktualna sytuacja na terytorium okręgu[x/].

---

x/ Układ i treść zadań bojowych zawarta jest w rozkazie operacyjnym w rozdziale V p.5.

5. ~~17.~~ Wytyczne dowódcy okręgu wojskowego do współdziałania.

Organizacja współdziałania jest to uzgodnienie wysiłków między siłami i środkami obrony terytorium okręgu oraz siłami i środkami sąsiednich okręgów, siłami obrony wybrzeża, wojskami operacyjnymi jak też siłami i środkami resortów państwowych działających na terytorium okręgu w czasie i przestrzeni /miejscu/ w celu jak najlepszego wykonania zadania bojowego. Współdziałanie organizuje się na cały okres trwania walki na terytorium okręgu według zadań bojowych /problemów/, obiektów i rejonów na terenie OW przy uwzględnieniu przewidywanych wariantów działań nieprzyjaciela.
Organizacja współdziałania jest ciągłym procesem pracy dowódcy okręgu podczas wypracowania i realizacji decyzji, która jest podstawą organizacji współdziałania. Stąd też organizacja współdziałania rozpoczyna się z chwilą otrzymania zadania bojowego /dyrektywy/ i kończy się z chwilą wykonania postawionego zadania. Wyodrębnionym momentem pracy dowódcy okręgu w procesie organizacji współdziałania są wytyczne dowódcy OW do współdziałania wydawane zwykle podwładnym po zatwierdzeniu ich decyzji /wytyczne do współdziałania mogą też być wydane bezpośrednio po postawieniu zadań bojowych/. Problemy współdziałania narastają w ciągu całego procesu wypracowania decyzji i są doprowadzane do podwładnych w formie wytycznych do współdziałania.
W wytycznych do współdziałania dowódca okręgu winien omówić:

a/ W okresie bezpośredniego zagrożenia wybuchem wojny:
- cel działania sił i środków OTK /ewentualnie zamiar/;
- sposób wzmocnienia rozpoznania wojskowego i milicji obywatelskiej na terytorium okręgu oraz wzmocnienia kontroli i na węzłach dróg, stacjach kolejowych itp;
- czas i sposób rozśrodkowania wojsk operacyjnych i wojsk OTK /wyprowadzenie wojsk oraz wojewódzkich i państwowych sztabów wojskowych z zagrożonych, przygotowanie obiektów wojskowych w zakresie ephmar/;
- sposób przygotowania zasadniczych dróg tranzytowych do transportu wojsk operacyjnych i sojuszniczych z organizowaniem na nich regulacji ruchu i ochrony;
- czas i sposób przemieszczania stanowiska dowodzenia sztabu okręgu w rejon przewidziany w planach wojennych.

Praktycznie w okresie tym chodzi o to aby dowódca okręgu wojskowego omówił sposób wykonania tych zadań /planowanych w okresie pokoju/, do których dyrektywa Sztabu Generalnego wprowadza zmiany jak też sposób wykonania nowych, nieplanowanych zadań.

b/ W okresie - po zmasowanym uderzeniu bronią masowego rażenia oraz w czasie podejścia i desantowania nieprzyjaciela na terytorium okręgu:
- cel działania sił i środków OTK;
- sposób prowadzenia likwidacji skutków uderzeń broni nieprzyjaciela w obiektach wojskowych, przemysłowych i miastach;
- sposób zwalczania desantów /powietrznych/ nieprzyjaciela w czasie podejścia do rejonu zrzutu przez wojska obrony powietrznej kraju oraz desantu morskiego przez wojska obrony wybrzeża;
- sposób zwalczania desantów /powietrznych i morskich/ w czasie ich desantowania /lądowania/ przez wojska OTK;
- sposób dokonania niezbędnego manewru siłami i środkami OTK w celu zorganizowania walki z desantami operacyjnymi grupami rozpoznawczo-dywersyjnymi nieprzyjaciela i bandami reakcyjnego podziemia oraz w celu wyprowadzenia wojsk OTK z rejonów skażonych pyłem radioaktywnym;
- sposób usuwania zniszczeń na węzłach dróg kołowych i kolejowych /siły i środki do wykonania tych zadań oraz czas/;
- współdziałanie między siłami i środkami OW i resortów państwowych w zakresie usuwania zniszczeń i udzielania pomocy ludności cywilnej w porażonych miastach.

c/ W okresie zwalczania i likwidacji nieprzyjaciela oraz dalszej likwidacji skutków uderzeń broni masowego rażenia na terytorium[x/].

---

x/ Użycie broni masowego rażenia przez nieprzyjaciela na terytorium OW może być ciągłe.

- współdziałanie między jednostkami operacyjnymi i zgrupowaniami operacyjnymi wojsk OTK w zwalczaniu desantów operacyjnych nieprzyjaciela - w tym sposób przejścia przez wojska OTK zadań likwidacji drobnych grup nieprzyjaciela pozostałych na terytorium OW po rozbiciu zasadniczych sił desantu /powietrznego, morskiego/ nieprzyjaciela;
- współdziałanie wojsk OTK oraz jednostek operacyjnych biorących udział w likwidacji większych zgrupowań band reakcyjnego podziemia;
- współdziałanie między wojskami OTK zabezpieczającymi drogi i linie kolejowe przegrupowania i tranzytu wojsk operacyjnych z wojskami OTK zwalczającymi bandy zbrojnego podziemia i grupy rozpoznawczo-dywersyjne;
- współdziałanie wojsk OTK, sił i środków resortów pancernych oraz obrony cywilnej w likwidacji skutków uderzeń broni masowego rażenia oraz w udzielaniu pomocy ludności cywilnej;
- współdziałanie między siłami i środkami OTK okręgu z siłami i środkami okręgów sąsiednich państw i krajów zaprzyjaźnionych;

do rozkazu

- ogólna koncepcja użycia wojsk OTK do realizacji głównych zadań na terenie okręgu i poza nim oraz ich ugrupowanie;
- ilość grup operacyjnych dla dowodzenia zgrupowaniami operacyjnymi wojsk OTK oraz sposób dowodzenia pozostałymi siłami i środkami obrony terytorium okręgu;
- ogólne założenia współdziałania wojsk obrony terytorium okręgu z wojskami sąsiednich okręgów wojskowych, wojskami operacyjnymi, wojskami obrony powietrznej kraju oraz z siłami i środkami resortów państwowych działającymi na terytorium OW.

Bezpośrednio po ogłoszeniu zamiaru obrony terytorium okręgu dowódca OW /lub szef sztabu OW/ wydaje oficerom sztabu i dowódcom rodzajów wojsk oraz szefom służb wytyczne dla przygotowania danych do decyzji. Treść wytycznych wynika z przeprowadzonej oceny położenia, podczas której dowódca OW określe jakich danych mu brak do powzięcia decyzji lub też jakie elementy oceny położenia wymagają szerszego rozpatrzenia.
Orientowanie operacyjne oficerów sztabu okręgu może być przeprowadzone też w dwóch częściach /etapach/. W pierwszej - szef sztabu okręgu lub szef oddziału operacyjno-rozpoznawczego zapoznaje oficerów z dyrektywą Sztabu Generalnego i zadaniami okręgu. W drugiej - dowódca OW ogłasza ogólny zamiar obrony terytorium okręgu i daje wytyczne dla oficerów w celu przygotowania danych do decyzji.

Po opracowaniu przez oficerów sztabu, dowódców rodzai wojsk i szefów służb okręgu danych do decyzji, dowódca OW przy ich współudziale kontynuuje ocenę położenia.

6. Referat zastępcy dowódcy okręgu wojskowego do spraw politycznych obejmuje:

a/ Ocenę ogólnej sytuacji międzynarodowej i jej wpływ na sytuację polityczną na terenie okręgu wojskowego.

b/ Ocenę sytuacji politycznej i ideologicznej na terytorium okręgu, a szczególnie w wojskach, rodzinach wojskowych oraz wśród ludności cywilnej ze zwróceniem uwagi na: grupy ludności mniejszości narodowej, kontaktów jej oraz żołnierzy i rodzin wojskowych z zagranicą, panikarstwo, niestawiennictwo żołnierzy do jednostek mobilizacyjnych itp.

c/ Niezbędne prace profilaktyczne, propagandowe, akcje polityczne, społeczne, wojskowe itp.

d/ Siły i środki aparatu politycznego OW i plan politycznego zabezpieczenia obrony terytorium okręgu.

e/ Współpraca z odpowiednimi organami politycznymi województw i sąsiednich okręgów wojskowych.

7. Referat szefa sztabu okręgu wojskowego winien obejmować:

a/ Analizę otrzymanego zadania i określenie roli okręgu wojskowego w obronie terytorium kraju.

b/ Ogólne zadania dla wojsk regularnych OW, oddziałów zmilitaryzowanych i obrony cywilnej.

c/ Zadania dla wojewódzkich sztabów wojskowych /WSzW/.

d/ Podział sił i środków okręgu.

e/ Wytyczne do organizacji współdziałania.

f/ Wytyczne do organizacji dowodzenia.

g/ Wytyczne do opracowania planu obrony terytorium okręgu.

8. Referat szefa oddziału operacyjno-rozpoznawczego i szkolenia winien obejmować:

a/ Ocenę nieprzyjaciela /prawdopodobny zamiar, możliwości użycia broni jądrowej oraz możliwości działania na terytorium okręgu np. jakie obiekty będą przedmiotem ataku broni masowego rażenia nieprzyjaciela, w jakim rejonie i ~~xxxxxx~~ czasie oraz z jakim zadaniem mogą być wysadzone desanty operacyjne nieprzyjaciela /powietrzne, morskie/, grupy desantowo-dywersyjne, co będzie przedmiotem działań reakcyjnego podziemia i w jakim rejonie itp/.

b/ Ocenę sił własnych /stan wojsk obrony terytorium okręgu, ogólna gęstość - nasycenie na 100 km^2 w rejonie głównego i pomocniczego wysiłku obrony okręgu. Jeśli nieprzyjaciel stosował broń masowego rażenia na terytorium OW - to należy przedstawić analizę skutków uderzeń/.

c/ Zadania wojsk OTK /mogą dotyczyć organizacji obrony wybrzeża morskiego, zwalczania desantów operacyjnych /powietrznych/, zwalczania dywersji i zbrojnego podziemia, odbudowy dróg, przepraw, uzupełnienia strat, akcji ratowniczej wśród ludności cywilnej, odtwarzania dowodzenia, łączności itp/.

d/ Możliwości realizacji zadań: przedmiot sił i środków, ugrupowanie, niezbędny manewr siłami i środkami OTK, organizacją regulacji ruchu na drogach państwowych, międzypaństwowych oraz drogach dla potrzeb okręgu na terytorium OW, organizacja szkolenia w jednostkach szkolnych, zapasowych, WOP, KBW i batalionach obrony terytorialnej.

9. Referat szefa wydziału rozpoznawczego, ~~oddział operacyjno-rozpoznawczy i szkolenia~~ winien obejmować:

a/ Ogólny charakter działań nieprzyjaciela /sytuacja polityczno-militarna, położenie wojsk nieprzyjaciela ze szczególnym uwzględnieniem broni rakietowo-jądrowej, dyslokacja jednostek dywersyjno-rozpoznawczych, wojsk powietrzno-desantowych i desantu morskiego.

b/ Możliwości działania nieprzyjaciela:
- ilość i możliwości użycia przez nieprzyjaciela środków rakietowo-jądrowych na obszarze OW;
- obiekty, na które najprawdopodobniej będą wykonane uderzenia bronią masowego rażenia;
- możliwości wykonania przez nieprzyjaciela desantów powietrznych i morskich o znaczeniu operacyjnym, ze wskazaniem najbardziej prawdopodobnych rejonów;
- możliwości zrzutu grup dywersyjno-rozpoznawczych nieprzyjaciela z uwzględnieniem województw /powiatów/, które są najbardziej zagrożone.

c/ Charakterystyka terenu oraz ludności zamieszkałej na obszarze OW:
- ogólna powierzchnia obszaru OW z procentowym uwzględnieniem terenu, który nie nadaje się do działania desantów powietrznych, morskich i dywersyjno-rozpoznawczych;

- zakłady i obiekty szczególnego znaczenia, które są źródłem szczególnego zainteresowania ze strony nieprzyjaciela;
- odcinki dróg operacyjnych, które są najbardziej zagrożone na niszczenie ze strony reakcyjnego podziemia i dywersji;
- skład socjalny ludności zamieszkałej na terytorium OW z uwzględnieniem jej nastrojów;
- siły, które mogą brać udział w zbrojnym, reakcyjnym podziemiem oraz najbardziej prawdopodobne rejony jej działalności;

d/ Siły i środki przeznaczone do prowadzenia rozpoznania pozostające w dyspozycji OW oraz propozycje ich użycia.

Szef wydziału rozpoznawczego, oddziału operacyjno-rozpoznawczego i szkolenia przygotowuje referat we współpracy z innymi szefami komórek sztabu OW. Może on też osobiście wygłaszać go dowódcy /szefowi sztabu/ OW, najczęściej jednak zagadnienia opracowywane przez niego, będą uwzględniane w referacie szefa oddziału operacyjno-rozpoznawczego i szkolenia.

REFERAT

2. referat **szefa łączności okręgu wojskowego w zależności od konkretnej sytuacji.**

Szef łączności okręgu wojskowego w referacie winien uwzględnić następujące zagadnienia :

- zakres uszkodzeń i zniszczeń, jakie nastąpiły na liniach i urządzeniach łączności powstałych w wyniku działań nieprzyjaciela ; oraz stan łączności okręgu wojskowego ;
- sposób wykorzystania sił i środków łączności własnych oraz innych resortów w celu jak najszybszego nawiązania łączności z organami i jednostkami okręgu wojskowego, z którymi utracono całkowicie bezpośrednią łączność, względnie jakie środki zaradcze zostały w tym kierunku przedsięwzięte ;
- możliwości odbudowy naruszonego systemu łączności sztabu okręgu wojskowego w celu w celu przywrócenia jego pierwotnego stanu oraz przypuszczalny termin gotowości poszczególnych połączeń;
- propozycje dotyczące ograniczenia potrzeb w zakresie wykorzystania linii telekomunikacyjnych MK przez inne resorty na rzecz organów i jednostek OTK / w wypadku powstałych zniszczeń/ ;
- w razie potrzeby niezbędna pomoc w zakresie sił i środków łączności dla podległych organów i jednostek OTK a w szczególności wojewódzkich sztabów wojskowych ;
- możliwości udzielenia pomocy organom MK w odbudowie systemu telekomunikacyjnego przez wojska łączności okręgu wojskowego ;
- sposób zapewnienia łączności z podległymi organami i jednostkami OTK które dokonują zmiany rozmieszczenia swych punktów dowodzenia w związku z wykonywaniem zadań bojowych lub niemożliwością przebywania w dotychczasowym rejonie ;
- łączność współdziałania między różnymi jednostkami OTK wykonującymi wspólne zadanie bojowe w określonym rejonie ;
- możliwości wydzielenia sił i środków łączności dla doraźnie organizowanych grup operacyjnych ;
- propozycje odnośnie ochrony i obrony linii i urządzeń łączności znajdujących się na terytorium okręgu wojskowego a zagrożonych ze strony nieprzyjaciela ;
- konieczne uzupełnienie w siłach i środkach łączności ze szczebla przełożonego oraz propozycje co do działalności oddziałów remontowo- budowlanych MK.

~~Dane do podręcznika Służby Sztabu OTK~~

10. Referat Szefa Wojsk Inżynieryjnych OW OTK

- Ogólna ocena aktualnej sytuacji na terenie OW oraz wynikające z niej główne przedsięwzięcia inżynieryjne ;
- Zakres prac inżynieryjnych, które powinny wykonać pododdziały wojsk inżynieryjnych oraz oddziały / pododdziały/ rodzajów wojsk i obronie zorganizowane społeczeństwo ;
- Sposoby realizacji zasadniczych prac inżynieryjnego zabezpieczenia na obszarze OW, wynikłych w rezultacie zaistniałej sytuacji ; kolejność i terminy ich wykonania ;
- skład i aktualny stan posiadanych sił, jak też środków oraz możliwości ich wykorzystania do prac i zadań inżynieryjnych ;
- sposób dowodzenia i współdziałania oraz współpracy szefostwa z odpowiednimi wykonawcami przy realizacji zasadniczych prac inżynieryjnych na obszarze OW.

12. Referat Szefa Wydziału drogowego / Oddziału komunikacji/.

- Ogólna ocena aktualnej sytuacji drogowej i ruchu drogowego na obszarze OW oraz wynikające stąd główne zamierzenia ;
- Zakres prac drogowo-mostowych na terenie OW który powinny wykonać oddziały drogowo-mostowe OŁK, zmilitaryzowane oddziały i cywilna służba drogowa ;
- Sposoby realizacji zasadniczych prac drogowo mostowych; kolejność i terminy ich wykonania.
- Sposoby zabezpieczenia ruchu drogowego / regulacja ruchu/ na obszarze OW.
- Skład i aktualny stan posiadanych sił i środków oraz możliwości wykorzystania do prac i zadań drogowo-mostowych ;
- Sposób dowodzenia i współdziałania oraz współpracy wydziału drogowego z odpowiednimi wykonawcami przy realizacji zasadniczych przedsięwzięciach drogowo-mostowych.

13. Oddział ochrony przed skażeniami sztabu wojskowego OW (OPBmar)

W ramach obrony przed bronią masowego rażenia oddział ochrony przed skażeniami odpowiedzialny jest za:
- prognozowanie i rozpoznanie skażeń oraz przygotowanie danych do powiadamiania o skażeniach na obszarze OW ;
- wyposażenie w sprzęt ochronny przed skażeniami, rozpoznania i likwidacji skażeń - wojsk OTK i obrony terytorialnej ;
- kontrolę dozymetryczną ;
- likwidację skażeń ;
- przeszkolenie wojsk OTK i obrony terytorialnej w zakresie organizacji ochrony przed skażeniami.

Szef Oddziału Ochrony przed skażeniami składa dowódcy OW w ramach wypracowywania decyzji referat, który powinien zawierać :
- ocenę możliwości użycia przez npla broni masowego rażenia na obszarze OW z uwzględnieniem rodzaju wybuchów jądrowych, rodzaju środków trujących i broni bilogicznej - w oparciu o aktualne warunki meteorologiczne ;
- stan wyposażenia i wyszkolenia wojsk chemicznych, wojsk OTK i obrony terytorialnej w zakresie ochrony przed skażeniami ;
- organizację systemu rozpoznania i powiadamiania o skażeniach ;
- organizację zaopatrzenia wojsk OTK i Obrony terytorialnej w sprzęt ochrony przed skażeniami, rozpoznania i likwidacji skażeń ;
- organizację kontroli dozymetrycznej ;
- organizację likwidacji skażeń na obszarze OW ;
- organizację szkolenia wojsk oraz kontroli stanu technicznego, dopasowania i remontu sprzętu ochrony przed skażeniami, rozpoznania i likwidacji skażeń ;
- współdziałanie z sąsiadami w zakresie ochrony przed skażeniami ;
- sygnały alarmów: o zagrożeniu skażeniami, chemicznego i odwołanie alarmu chemicznego.

Oddział Ochrony przed skażeniami opracowuje zasadnicze następujące dokumenty :
- plan ochrony przed skażeniami OW ;
- plan materiałowego zabezpieczenia /jako załącznik do planu ochrony przed skażeniami/ ;
- mapę skażeń terytorium OW ;
- zarządzenie ochrony przed skażeniami do sztabów WKO i podległych oddziałów wojskowych /lub wstawkę do zarządzenia OPbmar opracowywanego przez oddział operacyjny/.

Ref. Referat szefa oddziału organizacyjno-ewidencyjnego uzupełnień winien obejmować:

a/ Przebieg uzupełnienia wojsk operacyjnych i OTK okręgu,
b/ Ogłoszenie mobilizacji /jeśli nie była ogłoszona/, sposób i jej przebieg,
c/ Formowanie nowych jednostek na terenie OW.
d/ Uzupełnienie strat /w tym sposób przesyłania uzupełnienia dla wojsk operacyjnych i wojsk OTK w tym mobilizacja ludzi i sprzętu i uzupełnienie milicji obywatelskiej, ochotniczej rezerwy milicji obywatelskiej, batalionów obrony terytorialnej/.

14/ Referat szefa oddziału wojskowej służby wewnętrznej /WSW/ winien obejmować:

a/ Dane o sytuacji kontrwywiadowczej /przejawy wrogiej działalności na terenie OW, o których jeszcze nie informowano dowódcę okręgu/.

b/ Wnioski i przedsięwzięcia jakie należy wykonać po linii dowództwa w celu zabezpieczenia jednostek.

c/ Stan ukompletowania organów Zarządu WSW, możliwości ukompletowania i mobilizacji oraz ewentualne prośby w tym zakresie.

d/ Wnioski organizacyjne odnośnie podziału Zarządu WSW na organy WSW Armii i Okręgu - terminy gotowości.

e/ Wnioski i propozycje w zakresie wydania zarządzeń ograniczających ruch wojsk, kontroli ruchu itp.

f/ Wnioski co do sposobu zabezpieczenia wcielania rezerw ludzkich i regulacji ruchu dla wojsk operacyjnych.

g/ Wnioski ogólne i ewentualne prośby np. w zakresie zabezpieczenia organów WSW w środki łączności itp.

16. Referat szefa grupy operacyjnej Korpusu Obrony Powietrznej /Sz GO KOP/ winien obejmować:

a/ Możliwości Wojsk Obrony Powietrznej w osłonie obiektów i wojsk na terytorium OW.

b/ Zadania Wojsk Obrony Powietrznej oraz sposób ich realizacji /zadania lotnictwa myśliwskiego, jednostek artylerii rakietowej i klasycznej, batalionów radiolokacyjnych, a w tym szczególnie sposób powiadamiania i alarmowania wojsk operacyjnych przebywających czasowo na terytorium OW, wojsk OTK, obiektów i ludności cywilnej na obszarze okręgu, czas i sposób informowania sztabu okręgu o sytuacji meteorologicznej/.

c/ Na osłonę jakich obiektów /rejonów/ skupiony jest główny wysiłek osłony, które obiekty /rejony/ są osłaniane słabiej, a które wcale.

d/ Wnioski odnośnie wzmocnienia systemu osłony np. w zakresie zagęszczenia posterunków obserwacji wzrokowej itp.

17. Referat szefa grupy operacyjnej Milicji Obywatelskiej /MO/ winien obejmować:

a/ Ocenę przestępczości na terytorium okręgu jej przyczyny i skutki.

b/ Zadania MO i ORMO w zakresie zapobiegania i likwidacji przestępczości, regulacji ruchu na terytorium OW, sposób współpracy MO w terenie z wojskami OTK i ludnością cywilną.

c/ Siły i środki MO oraz sposób ich wykorzystania szczególnie w zakresie zwalczania przestępczości, regulacji ruchu, sposób wykorzystania ruchomego zmotoryzowanego odwodu MO.

d/ Przedsięwzięcia w zakresie zkoszarowania oddziałów MO, zwiększenie czasu służby komend MO, zabezpieczenie oddziałów MO w środki transportu, łączności itp.

18. Referat kwatermistrza OW.

C. Wojewódzki szkab wojskowy

1. Zadania Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego /WSzW/.

Wojewódzki Sztab Wojskowy jest organem zabezpieczającym Wojewódzkiemu Komitetowi Obrony /WKO/ jednolite i nieprzerwane kierowanie i dowodzenie wszystkimi siłami i środkami powołanymi w województwie do wykonywania zadań obronnych.

Pod kierownictwem WKO sztab planuje, organizuje, przygotowuje i realizuje przedsięwzięcia związane z obroną terytorium województwa i użyciem do tego celu wszystkich sił i środków szczebla wojewódzkiego.

WSzW w czasie pokoju inspiruje i koordynuje działalność wszystkich instytucji i organizacji o charakterze militarnym a w szczególności:

a/ organów powołanych do zapewnienia porządku i bezpieczeństwa:

- Wojewódzkiej Komendy Milicji Obywatelskiej;
- Komendy Garnizonu;
- Wydziałów /oddziałów/ Wojskowej Służby Wewnętrznej;
- Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony.

b/ Organów obrony cywilnej:

- Wojewódzkiej Komendy Straży Pożarnej;
- Wydziału Zdrowia i Opieki Społecznej WRN;
- Wydziału Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej WRN;
- Okręgowego Zarządu PCK;
- Wojskowego Rejonowego Zarządu Kwaterunkowo-Budowlanego;
- etatowych i nieetatowych komórek obrony cywilnej w zakładach pracy;

c/ Organów komunikacyjno-drogowo-transportowych:

- Wydziału Komunikacji WRN;
- Wydziału Gospodarki Wodnej WRN;
- Przedsiębiorstwa Komunikacji Miejskiej;
- Wojewódzkiego Przedsiębiorstwo PKS;
- Wojewódzkiego i Rejonowych Zarządów Dróg Publicznych;
- Rejonów Zarządów Eksploatacji Dróg Wodnych;
- Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych.

./.

d/ Organów zajmujących się ewidencją i mobilizacją rezerw:

- Oddziału Wojskowego WRN;
- Wojewódzkiej Komendy Wojskowej;
- Komórek mobilizacyjnych zjednoczeń przemysłu terenowego i kluczowego.

e/ Dyrekcji Okręgowej Poczt i Telekomunikacji lub Rejonowych Urzędów Telekomunikacji;

f/ Organizacji paramilitarnych /LPŻ, Aeroklub, Automobilklub, PW/.

Bezpośrednie kierownictwo WSzW sprawuje szef WSzW, który podlega:

a/ w zakresie kierownictwa polityczno-administracyjnego oraz dowodzenia wojewódzkimi siłami i środkami bezpośrednio przewodniczącemu WRN w czasie pokoju i przewodniczącemu WKO w czasie wojny.

b/ w zakresie operacyjno-szkoleniowym, organizacyjnym i mobilizacyjnym zastępcy dowódcy OW do spraw OTK w czasie pokoju i dowódcy OW w czasie wojny.

Szefowi WSzW w układzie funkcjonalnym podlegają PSzW danego województwa.

Do zadań WSzW należy:

a/ W okresie pokoju:

1. Zadania operacyjne:
   - opracowanie planu obrony terytorium województwa i uaktualnienie go zależnie od zmiany zasobów i sytuacji w województwie oraz wytycznych zastępcy dowódcy OW do spraw OTK;
   - organizowanie i koordynowanie prac w zakresie planowania taktycznego i mobilizacyjnego w poszczególnych instytucjach i organach występujących na szczeblu województwa;
   - organizacja i koordynacja prac w zakresie organizacji, wyposażenia oraz mobilizacyjnego przygotowania i działania sił i środków obrony terytorium województwa;
   - nadzór nad właściwą eksploatacją i konserwacją sprzętu technicznego, środków transportu i obiektów podlegających mobilizacji do wojsk OTK, oddziałów z militaryzowanych oraz innych sił lokalnych;

./.

- organizowanie i koordynowanie zaopatrywania sił i środków obrony terytorium województwa w sprzęt bojowy, amunicję mapy itp;
- organizowanie i kierowanie pracami związanymi z zabezpieczeniem funkcjonowania organów kierowniczych oraz zabezpieczenie dowodzenia siłami i środkami obrony terytorium województwa;
- organizowanie i kierowanie akcjami ratowniczymi w wypadku klęsk żywiołowych /powodzie, pożary itp/ oraz akcjami na rzecz pomocy gospodarce narodowej;

2. Zadania szkoleniowe:

- planowanie szkolenia sił i środków obrony terytorium województwa zgodnie z wytycznymi zastępcy dowódcy OW do spraw OTK;
- koordynacja szkolenia specjalistycznego w poszczególnych rodzajach sił i środków obrony terytorium województwa;
- organizacja i prowadzenie szkolenia kierowniczych organów na szczeblu województwa i powiatu;
- organizowanie i prowadzenie kursów instruktorsko-metodycznych, ćwiczeń pokazowych itp.;
- planowanie i realizacja rozwoju bazy szkoleniowej w województwie, ustalenie trybu i sposobu jej wykorzystania przez poszczególnych użytkowników, nadzór nad jej właściwą eksploatacją i konserwacją;
- udzielanie pomocy wojskom operacyjnym i OTK w przygotowaniu i przeprowadzeniu ćwiczeń.

b/ W okresie bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa PRL i w czasie wojny.

1. Zadania operacyjno-rozpoznawcze:

- realizacja planu obrony terytorium województwa i ewentualne opracowanie nowych planów dotyczących likwidacji skutków uderzeń bronią masowego rażenia oraz zwalczania grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia w zależności od aktualnie wytworzonej sytuacji i decyzji WKO;

./.

- prowadzenie rozpoznania wojskowego i dokonywanie aktualnej oceny stopnia zagrożenia terytorium województwa;
- działalnością grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia, ciągłe śledzenie za ruchami i działalnością zarejestrowanych grup i band nieprzyjaciela, wykrywanie nowych , składanie okresowych meldunków dowódcy OW o sytuacji na terenie województwa oraz wysuwanie propozycji lub próśb co do użycia sił i środków podległych dowódcy OW;

- organizacja i kierowanie siłami i środkami obrony terytorium województwa w walce z dywersją i sabotażem oraz koordynacja wysiłków w zakresie ochrony i obrony obiektów i zakładów przemysłowych na terytorium województwa;

- prowadzenie ciągłego rozpoznania i prognozowania uderzeń przez nieprzyjaciela bronią masowego rażenia oraz skażeń i zakażeń, zapewnienie ciągłego funkcjonowania systemu alarmowania oraz alarmowanie ludności cywilnej na terytorium województwa;

- uaktualnienie planów rozśrodkowania ludności dużych miast i ośrodków przemysłowych, organizowanie i przeprowadzenie rozśrodkowania ludności zgodnie z zaistniałą sytuacją oraz ewentualne zapewnienie warunków przejęcia ludności z innych wo-jewództw zgodnie z planem lub dyrektywa KOK /Sztabu Generalnego/;

- organizowanie i kierowanie akcjami ratowniczymi w rejonie porażenia;bronią masowego rażenia;

- organizowanie i koordynacja działania komunikacji kolejowej, drogowej i wodnej /śródlądowej/ na terytorium województwa, dla potrzeb obrony;
- zapewnienie ciągłego zaopatrywania sił i środków obrony województwa w sprzęt bojowy, amunicję , mapy oraz zabezpieczenie im pomocy medycznej.

2. Zadania łączności:

- organizowanie i utrzymywanie łączności dowodzenia, współdziałania i powiadamiania z podległymi siłami i środkami obrony terytorium województwa oraz z PSzW;

./.

- zapewnienie ciągłej łączności dla celów alarmowania ludności cywilnej województwa o użyciu broni masowego rażenia przez nieprzyjaciela i rozprzestrzenianiu się skażeń radioaktywnych;

- współpraca z działem komunikacji WKO w zakresie wykorzystania istniejących sił i środków łączności na terytorium województwa dla potrzeb OTK;

- utrzymanie w ciągłej gotowości odwodu sił i środków łączności dla potrzeb odtworzenia przerwanej łączności WSzW z podległymi siłami i środkami obrony terytorium województwa oraz z PSzW;

3. Zadania organizacyjno-mobilizacyjne:

- realizowanie planu mobilizacyjnego na terytorium województwa oraz sprawowanie kierownictwa nad planami mobilizacyjnymi w powiatach;

- prowadzenie aktualnej ewidencji ilości zasobów szeregowców, podoficerów i oficerów rezerwy oraz środków transportowych i znajomości ich pod względem przydatności dla wojska;

- kierowanie pracami sekcji organizacyjno-mobilizacyjnych i ewidencyjnych w PSzW dotyczącymi prowadzenia i utrzymania stałej ewidencji rezerw osobowych i środków transportowych;

- opracowanie rozdzielników dla sekcji organizacyjno-mobilizacyjnych i ewidencji PSzW na pobór i uzupełnienie rezerwami osobowymi i środkami transportowymi jednostek zapasowych i szkolnych dla wojsk operacyjnych i OTK oraz nadzór i kontrola nad przebiegiem i realizacją planu uzupełnień;

- koordynacja prac sekcji organizacyjni-mobilizacyjnych i ewidencji w PSzW i zakładach pracy.

./.

4. Zadania w zakresie porządku i bezpieczeństwa:

- koordynowanie wysiłków wszystkich sił i środków obrony terytorium województwa przy współpracy Wojewódzkiej Komendy MO w celu zapewnienia bezpieczeństwa życia i pracy ludności cywilnej na terytorium województwa;
- koordynowanie wysiłków podległych sił i środków w zakresie zwalczania powszechnego bandytyzmu i kradzieży zagrażających bezpieczeństwu ludności i ich mienia;
- kierowanie siłami i środkami obrony terytorium województwa w celu zapobiegania żywiołowej ewakuacji ludności cywilnej;
- zapewnienie udziału MO w odpowiednim miejscu i czasie w regulacji ruchu dla potrzeb wojsk operacyjnych i OTK oraz na trasach ewakuacji /rozśrodkowania/ ludności cywilnej.

(warianty)

2. Struktura organizacyjna WSzW ~~może być następująca~~:

- szef sztabu;
- zastępca szefa sztabu do spraw politycznych;
- wydział operacyjno-rozpoznawczy i szkolenia;
- wydział opbmar;
- wydział organizacyjno-mobilizacyjny;
- wydział komunikacji;
- wydział łączności i TD;
- wydział zaopatrzenia;
- pododdział dowodzenia i ochrony.

3. TREŚĆ PRACY SZEFA W Sz W

a/ Analiza zadania przeprowadza się w miejscu otrzymania zadania lub w rejonie rozmieszczenia WSzW. Analiza zadania obejmuje:

- zrozumienie zamiaru dowódcy OW, a w szczególności intencji i koncepcji obrony terytorium OW /gdy zamiar dowódcy OW jest znany szefowi WSzW/;
- szczegółowe wyjaśnienie zadania sił i środków województwa, które należy przekazać pod bezpośrednie kierownictwo OW i przeznaczone do realizacji zasadniczych zadań OW /np. zwalczanie dużych desantów morskich lub powietrznych, likwidacja dużych band zbrojnego podziemia itp/.
- szczegółowe wyjaśnienie zadań województwa w zakresie obrony swego terytorium.
- wyjaśnienie zadań sił i środków OW i resortów przewidzianych do działania na terytorium województwa i ich wpływ na obronność województwa;
- wnioski z analizy zadania z których określa się: miejsce i rolę sił i środków województwa w zamiarze dowódcy OW, główny wysiłek /główne potrzeby/ obrony województwa, siły i środki, które będą wykonywały zasadnicze zadania, wpływ działania sił i środków OW i resortów na wykonanie zadań przez województwo w jakim stopniu podporządkowanie części sił i środków okręgowi utrudni wykonanie zadania przez województwo.

b/ Ogólna ocena położenia

Ogólna ocena położenia szefa WSzW. obejmuje ocenę: nieprzyjaciela, sąsiadów, sił i środków OW i resortów działających na obszarze województwa, stanu i możliwości, własnych sił i środków, charakteru terenu, warunków meteorologicznych oraz materiałowo-technicznego zabezpieczenia.

Oceniając nieprzyjaciela szef WSzW winien ustalić:

- możliwości użycia przez nieprzyjaciela na terytorium województwa broni masowego rażenia;

./.

- możliwości lądowania, na terytorium województwa desantów powietrznych i morskich nieprzyjaciela /tylko w wypadku gdy województwo graniczy z wybrzeżem morskim/;
- skład, cel, zadania i możliwości działania grup rozpoznawczo-dywersyjnych nieprzyjaciela i band zbrojnego podziemia.

We wnioskach z oceny nieprzyjaciela szef WSzW winien sprecyzować:

- główny kierunek działalności nieprzyjaciela /główny rodzaj zagrożenia ze strony nieprzyjaciela/ na terytorium województwa;
- główny wysiłek obrony terytorium województwa;
- zadania sił i środków ~~wakrony~~ obrony województwa;
- zadania dla organów rozpoznania.

Oceniając sąsiadów szef WSzW winien ustalić:

- zadania sąsiednich województw i rejonów przygranicznych państw zaprzyjaźnionych /tylko w wypadku gdy części granicy województwa stanowi granicę państwową/ i ich wpływ na wykonanie zadania przez województwo;
- zadania wymagające wspólnej realizacji, z sąsiednimi województwami i rejonami przygranicznymi państw zaprzyjaźnionych oraz niezbędne siły i środki ze strony województwa i sposób ich wykorzystania;
- możliwości udzielenia wzajemnej pomocy, przewidywane działanie sił i środków województwa na terenie sąsiednich województw i rejonów przygranicznych państw zaprzyjaźnionych, wykorzystania sił i środków sąsiednich województw i rejonów przygranicznych państw zaprzyjaźnionych na terytorium województwa;
- zagadnienia wymagające uzgodnienia z sąsiadami w ramach organizacji współdziałania.

We wnioskach z oceny sąsiadów szef WSzW winien sprecyzować:

- ogólne warunki wzajemnej pomocy i współpracy z sąsiednimi województwami oraz rejonami przygranicznymi państw zaprzyjaźnionych;

./.

- siły i środki województwa przeznaczone do wspólnego działania z sąsiadami lub do działania na ich terytorium;
- problemy pomocy i współpracy wymagające uzgodnienia z sąsiadami.

Oceniając siły i środki OW i resortów

przeznaczone do działania na terytorium województwa szef WSzW winien ustalić:

- skład, przeznaczenie, czas i rejony działania na terytorium województwa;
- warunki współpracy i problemy wymagające uzgodnienia w ramach organizacji współdziałania.

We wnioskach z oceny sił i środków OW i resortów przeznaczonych do działania na terytorium województwa szef WSzW winien sprecyzować:

- w jakim stopniu siły i środki OW, resortów wzmacniają obronność województwa oraz jakie siły i środki województwa będą uzupełniały ich działanie i współdziałały z nimi

Oceniając siły i środki własne /województwa/

szef WSzW winien ustalić:

- skład, aktualny stan bojowy, rozmieszczenie i niezbędne przegrupowanie sił i środków województwa dla wykonania postawionego zadania bojowego;
- zadania i sposób użycia sił i środków przeznaczonych do bezpośredniej obrony województwa i powiatów;
- jakie siły i środki, w jakim czasie i gdzie należy przekazać OW dla wykonania zasadniczych zadań wspólnie z siłami i środkami OW, pod jego bezpośrednim kierownictwem;
- dowodzenie siłami i środkami obrony na terytorium województwa.

We wnioskach z oceny sił własnych szef sztabu winien sprecyzować:

- w jakim stopniu posiadane siły i środki zapewniają skuteczną obronę województwa;

./.

- podział sił i środków do realizacji poszczególnych zadań na terytorium województwa i po za nim;
- zasadniczą koncepcję rozmieszczenia /ugrupowania/ sił i środków przeznaczonych do obrony województwa;
- niezbędny manewr siłami i środkami obrony na terytorium województwa;
- zasadniczą koncepcję dowodzenia siłami i środkami obrony terytorium województwa.

Oceniając teren szef WSzW winien ustalić;

- ogólną charakterystykę terenu na terytorium województwa;
- rejony /obiekty/ na które nieprzyjaciel może wykonać uderzenia bronią masowego rażenia;
- rejony dogodne do lądowania i działania desantów powietrznych i morskich oraz grup rozpoznawczo-dywersyjnych;
- rejony dogodne do działania band zbrojnego podziemia oraz obiekty zagrożone działaniem dywersyjnym i sabotażowym;
- zadania sił i środków obrony terytorium województwa i powiatów według obiektów i rejonów działania;
- rejony rozmieszczenia sił i środków oraz organów dowodzenia obrony województwa;
- drogi manewru sił i środków obrony terytorium województwa;
- warunki i przedsięwzięcia maskowania.

We wnioskach z oceny terenu szef WSzW winien sprecyzować:

- wpływ terenu na prowadzenie obrony terytorium województwa;
- rejony /obiekty/, głównego wysiłku obrony terytorium województwa;
- rejony /obiekty/ zagrożone działaniem /oddziaływaniem/ nieprzyjaciela;
- rozmieszczenie sił i środków oraz ich użycie, rozmieszczenie organów dowodzenia;
- drogi manewru i maskowanie oraz niezbędne prace inżynieryjne w tym zakresie.

Ocenę warunków meteorologicznych przeprowadza szef WSzW z punktu widzenia wpływu stanu pogody, pory roku i doby na działanie nieprzyjaciela i własnych sił i środków oraz wpływu siły, kierunku wiatru i temperatury powietrza na możliwość użycia przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia.

./.

Oceniając materiałowo-techniczne zabezpieczenie WSzW winien ustalić:

- stan, rozmieszczenia jednostek zaopatrzenia i zapasów materiałowych;
- sposób organizacji zaopatrywania jednostek;
- normy zużycia mps i amunicji i innych materiałów.

We wnioskach z oceny materiałowo-technicznego zabezpieczenia szef WSzW precyzuje:

- stopień zabezpieczenia materiałowo - technicznego sił i środków obrony województwa;
- system zaopatrywania na terytorium województwa.

c/ kalkulacja czasu osobistego

Czas osobisty szefa WSzW obejmuje okres wypracowania decyzji do obrony terytorium województwa.

Kalkulację czasu osobistego przeprowadza osobiście szef sztabu WSzW lub jego polecenie odpowiedzialny oficer sztabu.

W kalkulacji czasu osobistego uwzględnia się czas wykonania wszystkich czynności szefa sztabu WSzW związanych z wypracowaniem decyzji do obrony terytorium województwa.

d/ zamiar walki

Przed ogłoszeniem zamiaru walki szef WSzW lub inny odpowiedzialny oficer sztabu winien zapoznać sztab z otrzymanym zadaniem bojowym.

W zamiarze walki szef WSzW winien podać:

- na realizację jakich zadań należy skupić główny wysiłek;
- podział sił i środków do realizacji zadań na terytorium województwa i po za nimi;
- rozmieszczenie /ugrupowanie/ sił i środków na terytorium województwa.

Bezpośrednio po ogłoszeniu zamiaru walki szef WSzW wydaje oficerom sztabu wytyczne do przygotowania danych do decyzji. Treść wytycznych wynika z przeprowadzonej oceny położenia podczas której określa jakich danych mu brak do powzięcia decyzji lub też jakie elementy oceny położenia wymagają szerszego rozpatrzenia.

./.

Po przygotowaniu przez oficerów sztabu nakazanych danych do decyzji szef sztabu WSzW kontynuuje ocenę położenia ale już przy ich współdziałaniu współudziale.

e/ Decyzja

Ocena położenia /włącznie z wysłuchaniem danych do decyzji/ kończy się sprecyzowaniem decyzji, którą szef WSZW może ogłosić sztabowi przed rekonesansem w terenie.

W treści decyzji szef WSzW winien uwzględnić:

- ocenę działalności /oddziaływania/ nieprzyjaciela na terytorium województwa;
- zamiar walki obronnej;
- zadania sił i środków przeznaczonych do bezpośredniej obrony terytorium województwa, pomocy sąsiadom i wspólnego działania z nimi, oraz podporządkowanych OW;
- rozmieszczenie /ugrupowanie/ sił i środków na terytorium województwa;
- manewr siłami i środkami oraz drogi manewru;
- użycie sił i środków OW i resortów do działań na terytorium województwa;
- problemy współdziałania między siłami i środkami województwa, sąsiadami oraz siłami i środkami OW i resortów przeznaczonych do działania na obszarze województwa;
- rozmieszczenie i terminy rozwinięcia punktów dowodzenia;
- gotowość sił i środków do obrony.

f/ Rekonesans terenu

Rekonesans terenu na terytorium województwa winien być przeprowadzony bardzo dokładnie i wszechstronnie. Rekonesans terenu może być prowadzony jednocześnie przez kilka grup rekonesansowych w różnych rejonach /obiektach/.

W zależności od posiadanego czasu na organizację obrony terytorium województwa rekonesans terenu może trwać od kilku godzin do kilkunastu dni.

Rekonesans terenu pozwala na dokładne sprecyzowanie decyzji w terenie.

Po sprecyzowaniu /ogłoszeniu/ decyzji szef WSzW wydaje wytyczne do przygotowania rekonesansu, w których podaje:

./.

- termin przeprowadzenia rekonesansu;
- skład grupy /grup/ rekonesansowej /rekonesansowych/ ;
- obiekty i rejony rekonesansu;
- trasy przejazdu grupy /grup/ rekonesansowej i sposób ochrony;
- zagadnienia do rozpatrzenia na rekonesansie;
- miejsce i sposób meldowania wyników rekonesansu /jeżeli organizuje się kilka grup rekonesansowych/.

Rekonesans należy przeprowadzać:

- w rejonach dogodnych do lądowania desnatów powietrznych i morskich;
- w rejonach zagrożonych działaniem grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia;
- w obiektach zagrożonych użyciem przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia;
- na drogach manewru sił i środków obrony terytorium województwa oraz przegrupowania tranzytowych wojsk operacyjnych /jeżeli zabezpieczane są przez siły i środki województwa/.

W czasie rekonesansu rejonów dogodnych do lądowania desantów powietrznych i morskich szef WSzW winien udokładnić:

- pojemność rejonów lądowania i warunki rozwinięcia działań bojowych przez nieprzyjaciela;
- niezbędne prace inżynieryjne w celu utrudnienia lądowania sił i środków nieprzyjaciela;
- rejony rozmieszczenia oraz warunki i możliwości działania własnych sił i środków w rejonach lądowania desantów nieprzyjaciela.

W czasie rekonesansu rejonów zagrożonych działaniem grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia szef WSzW winien udokładnić:

- charakter i granice rejonów zagrożonych;
- warunki przenikania grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia;
- cele /obiekty i rejony/ przeciwko którym mogą działać grupy rozpoznawczo-dywersyjne i bandy zbrojnego podziemia;

./.

- rejony rozmieszczenia oraz warunki i potrzeby przeciwdziałania własnych sił i środków.

W czasie rekonesansu obiektów zagrożonych użyciem przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia szef WSzW winien udokładnić:

- charakter zagrożonego obiektu oraz rodzaj broni masowego rażenia, który może być użyty przez nieprzyjaciela;
- naturalne warunki OPbmar i niezbędne prace do wykonania w zakresie OPbmar;
- charakter i warunki posadzenia akcji ratowniczych oraz rozmieszczenie i możliwości /potrzeby/ działania sił i środków ratowniczych.

W czasie rekonesansu dróg manewru sił i środków województwa oraz przegrupowania i tranzytu wojsk operacyjnych szef WSzW winien udokładnić:

- stan dróg i mostów, objazdy i niezbędne naprawy;
- możliwości i charakter oddziaływania nieprzyjaciela na drogi;
- rozmieszczenie sił i środków ochrony i utrzymania /naprawy/ dróg i mostów oraz możliwości /potrzeby/ ich działania.

g/ Meldowanie decyzji.

Decyzji do obrony szef WSzW melduje dowódcy OW lub przewodniczącemu WKO w celu uzyskania zatwierdzenia jej.

W meldunku decyzji szef WSzW winien podać:

- Ocenę działania /oddziaływania/ nieprzyjaciela na terytorium województwa;
- zamiar walki obronnej;
- organizację zwalczania grup dywersyjno-rozpoznawczych i band zbrojnego podziemia;
- zabezpieczenia dróg i linii kolejowych przegrupowania i tranzytu wojsk operacyjnych;
- siły i środki przeznaczone do wykonywania zadań w ramach OW;
- organizację wzajemnej pomocy i współpracy z sąsiadami, oraz z siłami i środkami OW i resortów działającymi na obszarze województwa;

./.

- rozmieszczenie /ugrupowanie/ sił i środków na terytorium województwa, przewidywany manewr i drogi manewru;
- organizację dowodzenia;
- terminy gotowości;
- prośby.

Meldowanie decyzji może być połączone z referowaniem planu obrony terytorium województwa.

h/ Stawianie zadań bojowych

Zatwierdzoną przez przełożonego decyzję szef WSzW doprowadza do wykonawców w formie zadań bojowych.

Zadania bojowe mogą być przekazywane przez oficerów sztabu WSzW, za pomocą technicznych środków łączności lub postawione osobiście przez szefa WSzW.

Treść ustnych zadań bojowych pokrywa się z treścią pisemnego rozkazu bojowego, jednak mogą one być stawiane w dowolnej kolejności stawiania zadań bojowych decyduje aktualna sytuacja na terytorium województwa.

i/ Organizacja współdziałania

Organizacja współdziałania jest to uzgodnienie wysiłków między siłami i środkami województwa oraz z siłami i środkami OW, resortów i sąsiadów w czasie i przestrzeni /miejscu/ dla jak najlepszego wykonania zadania bojowego.

Współdziałanie organizuje się na cały okres trwania obrony terytorium województwa według zadań bojowych /problemów/, obiektów i rejonów na terytorium powiatu lub poza nim, przy uwzględnieniu przewidywanych wariantów działań nieprzyjaciela.

Przystępując do organizacji współdziałania szef WSzW winien sprecyzować działanie nieprzyjaciela /w wariantach/, zadania, obiekty i rejony zagrożenia według których organizowane będzie współdziałanie.

W wytycznych do współdziałania szef sztabu WSzW winien ustalić:

- współdziałanie między siłami i środkami działającymi w ramach OPbmar a szczególnie dla prowadzenia akcji ratowniczych;

./.

- współdziałanie między siłami i środkami wzmacniającymi lądowanie desantów powietrznych i morskich /gdy województwo graniczy z wybrzeżami morskimi/ oraz zwalczającymi grupy rozpoznawczo-dywersyjne i bandy zbrojnego podziemia;
- współdziałanie między siłami i środkami zabezpieczającymi drogi i linie kolejowe przegrupowania i tranzytu wojsk operacyjnych;
- współdziałanie między siłami i środkami województwa i OW oraz resortów które mają działać na terenie województwa;
- współdziałanie między sąsiadami.

Celowym jest również organizowanie współdziałania między siłami i środkami wykonującymi odmienne zadania /jeżeli aktualna sytuacja na terytorium województwa na to pozwala/.

Organizacja współdziałania między siłami i środkami wykonującymi odmienne zadania może dotyczyć:

- udziału sił i środków obrony terytorialnej w likwidacji skutków uderzeń broni masowego rażenia nieprzyjaciela;
- udziału sił i środków OPbmar w zwalczaniu sabotażu i dywersji na terenie miast, osiedli, obiektów itp. oraz w naprawie dróg, linii kolejowych i mostów;
- udziału sił i środków przeznaczonych do likwidacji grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia w ochronie linii komunikacyjnych;
- udziału sił i środków ochrony linii komunikacyjnych w zwalczaniu grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia.

Podstawą do organizacji współdziałania jest decyzja szefa sztabu WSzW.

W czasie trwania walki obronnej współdziałanie winno być ciągle odtwarzane i aktualizowane.

Proces organizowania obrony terytorium województwa winien odbywać się w okresie pokoju i dlatego może być długotrwały. Winien on zakończyć się wypracowaniem wszechstronnego planu obrony terytorium województwa.

4. Referat

Dane do decyzji referowane przez zastępcę szefa WSzW do spraw politycznych

W danych do decyzji zastępca szefa WSzW winien przedstawić:

- ogólną sytuację polityczną na arenie międzynarodowej i w kraju i jej wpływ na sytuację polityczną i ideologiczną na terytorium województwa, charakter oddziaływania psychologicznego nieprzyjaciela;
- sytuację polityczną i ideologiczną na terytorium województwa i wśród ludności cywilnej;
- zadania aparatu partyjno-politycznego WSzW i PSzW /w tym otrzymane z OW i WKO/;
- sposób i możliwości realizacji zadań stojących przed aparatem partyjno-politycznym /profilaktyka, propaganda i agitacja, akcje społeczno-polityczne, siły i środki, terminy itp.;
- warunki, możliwości, potrzeby, sposoby współpracy z organami partyjnymi i organizacjami społecznymi województwa;
- Prośby.

Referat 80

5. ~~Dane do decyzji referowane przez~~ szefa wydziału operacyjno-rozpoznawczego i szkolenia WSzW.

W danych do decyzji szef wydziału operacyjno-rozpoznawczego i szkolenia WSzW winien przedstawić:

- ocenę nieprzyjaciela /możliwości użycia broni masowego rażenia, możliwości lądowania i działania grup rozpoznawczo-dywersyjnych oraz tworzenia się i działania band zbrojnego podziemia, siły i środki, rejony, obiekty i cel działania/;
- ocenę sił własnych /aktualny stan sił i środków oraz ich możliwości bojowe;
- zadania operacyjno-rozpoznawcze /wzbranianie lądowania desantu, zwalczanie grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia, osłona dróg przegrupowania i tranzytu wojsk operacyjnych i regulacja ruchu, osłona rejonów zastrzeżonych i obiektów, wykorzystanie sił i środków OW oraz resortów;
- możliwości i sposoby realizacji zadań /podział sił i środków według zadań rozmieszczenia, niezbędne przegrupowanie, rejony, obiekty i drogi działania, manewr siłami i środkami itp/;
- ocenę terenu na terytorium województwa pod kątem możliwości działania nieprzyjaciela oraz własnych sił i środków;
- organizację dowodzenia siłami i środkami obrony terytorium województwa;
- kalendarzowy plan czynności nad organizacją obrony terytorium województwa /czas wypracowania decyzji, postawienie zadań bojowych i organizacji współdziałania, terminy: przegrupowania, uzupełnienia sił i środków, opracowanie planu obrony terytorium województwa i innych dokumentów, kontroli i pomocy itp/.

21

Referat

6 Dane do decyzji ~~referowane przez~~ oficera rozpoznawczego WSzW.

Oficer rozpoznawczy WSzW wchodzi w skład wydziału operacyjno-rozpoznawczego i szkolenia WSzW. Dlatego też przygotowanie przez niego dane o nieprzyjacielu, będą najczęściej uwzględniane w referacie składanym przez szefa wydziału. W danych o nieprzyjacielu oficer rozpoznawczy powinien przedstawić:

a/ Możliwościx działania nieprzyjaciela na terenie województwa:
- obiekty, na które najprawdopodobniej będzie użyta broń masowego rażenia;
- rejony najdogodniejsze do wykonania przez nieprzyjaciela desantów powietrznych o znaczeniu operacyjnym;
- najdogodniejsze odcinki i rejony wybrzeża do wysadzenia desantu morskiego oraz ich pojemność;
- najdogodniejsze rejony do wysadzenia oraz działania grup dywersyjno-rozpoznawczych nieprzyjaciela;

b/ Charakterystyka terenu i ludności zamieszkałej na terenie województwa:
- ogólna powierzchnia województwa z procentowym wyliczeniem powierzchni wód oraz terenu nienadającego się do wysadzenia desantów powietrznych i morskich;
- rejony dogodne do organizacji i tworzenia band zbrojnego podziemia;
- drogi operacyjne szczególnie narażone na niszczenie ze strony band i dywersji;
- zakłady i obiekty szczególnego znaczenia znajdujące się na terenie województwa będzie źródłem szczególnego zainteresowania ze strony nieprzyjaciela;
- skład socjalny ludności województwa z uwzględnieniem jej nastrojów;
- siły, które mogą brać udział w zbrojnym, reakcyjnym podziemiem oraz najbardziej prawdopodobne rejony jej działalności;

c/ Propozycje odnośnie organizacji i prowadzenia rozpoznania:
- pododdziały rozpoznawcze pozostające w dyspozycji szefa wydziału operacyjno-rozpoznawczego i szkolenia;
- propozycje odnośnie organizacji sieci rozpoznania na terenie województwa;
- propozycje odnośnie wzajemnej informacji między WSzW a PSzW.

REFERAT

t. Szefa łączności wojewódzkiego sztabu wojskowego

Szef łączności wojewódzkiego sztabu wojskowego w zależności od konkretnej sytuacji w referacie winien uwzględnić następujące zagadnienia :

- zniszczenia i uszkodzenia jakie nastąpiły na liniach i urządzeniach łączności wykorzystywanych przez wojewódzki sztab wojskowy oraz stan łączności dowodzenia, współdziałania i powiadamiania wojewódzkiego sztabu wojskowego ;
- możliwości wykorzystania systemu łączności innych resortów oraz uzyskania dróg okrężnych z organami i jednostkami obrony województwa, z którymi utracono bezpośrednią łączność ;
- środki, jakie zamierza się przedsięwziąść dla przywrócenia łączności na kierunkach uszkodzonych ; działalność oddziałów remontowo-budowlanych MŁ na korzyść wojewódzkiego sztabu wojskowego ;
- sposób i możliwości zapewnienia łączności z wojewódzkimi jednostkami odwodowymi skierowanymi w rejon działań oraz łączność współdziałania tych jednostek z organami i jednostkami lokalnymi ;
- niezbędne siły i środki łączności w celu uzupełnienia strat.

Referat 82

8 ~~Dane do decyzji referowane przez~~ szefa wydziału organizacyjno-mobilizacyjnego WSzW.

W danych do decyzji szef wydziału organizacyjno-mobilizacyjnego winien przedstawić:

- zasoby rezerw osobowych i środków transportowych /materiałowych/ na terytorium województwa;
- jakie siły i środki przewiduje się mobilizować /lub mobilizuje/ dla wojsk operacyjnych oraz gdzie, kiedy i komu przekazuje się je;
- jakie siły i środki przewiduje się mobilizować lub mobilizuje/ dla wojsk OTK resortów i obrony cywilnej oraz gdzie, kiedy i komu przekazuje się je;
- sposób prowadzenia poboru sił i środków obrony terytorium województwa i terminy gotowości jednostek obrony terytorium województwa;
- sposób i możliwości uzupełniania sił i środków obrony terytorium województwa w toku prowadzenia obrony terytorium województwa;
- prośby.

Referat

9. ~~Dane do decyzji referowane przez~~ przedstawiciela KW MO dla szefa WSzW.

W danych do decyzji przedstawiciel KW MO winien przedstawić:

- ogólną ocenę sytuacji na terytorium województwa /działanie dywersyjno-sabotażowa i agenturalna nieprzyjaciela, tworzenie się i działanie band zbrojnego podziemia, przejawy wrogiej propagandy, działalność elementów kryminalnych, rejony i obiekty zagrożone/;
- siły i środki jakimi dysponuje KW MO;
- udział MO w zwalczaniu grup dywersyjno-rozpoznawczych nieprzyjaciela i band zbrojnego podziemia;
- działanie MO w zakresie zwalczania wrogiej propagandy i elementów kryminalnych;
- ochronę porządku w czasie dokonywania rozśrodkowania ludności cywilnej w rejonach zagrożonych użyciem przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia oraz w rejonach porażenia, w czasie akcji ratowniczych;
- zapobieganie żywiołowej ewakuacji ludności cywilnej;
- udział w regulacji ruchu na drogach przegrupowania i tranzytu wojsk operacyjnych i ewakuacji ludności cywilnej oraz w ochronie ważnych obiektów na terytorium województwa;
- działalność rozpoznawcza i kontrwywiadowcza MO na terytorium województwa.

Referent szefa 84

10. Wydział ochrony przed skażeniami WSzW

ramach OPbmar wydział ochrony przed skażeniami odpowiedzialny jest za:
prognozowanie i rozpoznanie skażeń oraz przygotowanie danych do powia-
amiania oskażeniach naobszarze województwa ;
wyposażenie w sprzęt ochrony przed skażeniami, rozpoznania i likwidacji
skażeń wojsk OTK ;
kontrolę dozymetryczną na obszarze województwa ;
likwidację skażeń na obszarze województwa ;
szkolenie wojsk OTK w zakresie ochrony przed skażeniami .

ef wydziału składa dowódcy w ramach wypracowania decyzji referat,
óry powinien zawierać:
ocenę możliwości użycia przez nieprzyjaciela bmar na obszarze województwa
z uwzględnieniem rodzajów wybuchów, środków trujących i broni biolo-
gicznej ;
stan wyposażenia i wyszkolenia wojsk OTK na obszarze województwa ;
przedsięwzięcia wykonywane na korzyść województwa OW ;
organizację systemu rozpoznania i powiadamiania na obszarze województwa;
organizację zaopatrzenia wojsk ;
kontrolę dozymetryczną ;
likwidację skażeń ;
organizację szkolenia wojsk OTK , kontroli stanu technicznego oraz
remontu sprzętu ochrony , rozpoznania i likwidacji skażeń ;
organizację współdziałania z sąsiadami w zakresie ochrony przed skaże-
niami ;
sygnały alarmowe.

dział ochrony przed skażeniami opracowuje następujące dokumenty:
plan ochrony przed skażeniami na terenie województwa ;
mapę skażeń województwa ;
zarządzenie ochrony przed skażeniami dla sztabu WSzW , PSzW.

ość w/w dokumentów podobna jest do dokumentów opracowanych na szczeblu
tylko bardziej szczegółowo uwzględniając konkretne warunki i sytuację
ego województwa.

D. Powiatowy Sztab Wojskowy (PSzW)

85

1. Zadania Powiatowego Sztabu Wojskowego PSzW.

Powiatowy sztab wojskowy jest organem zabezpieczającym Powiatowemu Komitetowi Obrony jednolite i nieprzerwane kierowanie i dowodzenie wszystkimi siłami i środkami powołanymi w powiecie do wykonywania zadań obronnych. Pod kierownictwem Powiatowego Komitetu Obrony sztab planuje organizuje, przygotowuje i realizuje przedsięwzięcia związane z obroną terytorium powiatu i użyciem do tego celu wszystkich sił i środków szczebla powiatowego.

Bezpośrednie kierownictwo sztabem wojskowym sprawuje szef powiatowego sztabu wojskowego.

Szef PSzW podlega:

a/ w zakresie kierownictwa polityczno-administracyjnego oraz dowodzenia powiatowymi siłami i środkami - bezpośrednio przewodniczącemu PRN w czasie pokoju i przewodniczącemu PKO w czasie wojny;

- w zakresie operacyjno-szkoleniowym, organizacyjnym i mobilizacyjnym szefowi WSzW w czasie pokoju i wojny.

Do zadań PSzW należy:

a/ w okresie pokojowym

Zadania operacyjne:

- opracowanie planu obrony terytorium powiatu i uaktualnianie go zależnie od zmiany zasobów i sytuacji w powiecie oraz wytycznych szefa WSzW;
- organizowanie i koordynowanie prac w zakresie planowania taktycznego i mobilizacyjnego w poszczególnych instytucjach i organach występujących na szczeblu powiatu;
- organizowanie i koordynowanie prac w zakresie organizacji, wyposażenia, mobilizacyjnego przygotowania i działania sił i środków obrony powiatu;
- nadzór nad właściwą eksploatacją i konserwacją sprzętu technicznego, środków transportowych i obiektów podlegających mobilizacji do wojsk OTK, oddziałów zmilitaryzowanych oraz innych sił układu terytorialnego;
- organizowanie i koordynowanie zaopatrywania powiatowych sił i środków w uzbrojenie, amunicję, mapy itp.;
- organizowanie i kierowanie pracami związanymi z zabezpieczeniem funkcjonowania organów kierowniczych powiatu oraz zabezpieczeniem dowodzenia siłami i środkami obrony terytorium powiatu;

- organizowanie i kierowanie akcjami ratowniczymi w wypadku klęsk żywiołowych oraz akcjami na rzecz pomocy gospodarce narodowej.

Zadania szkoleniowe:

- planowanie szkolenia powiatowych sił i środków w skali rocznej zgodnie z wytycznymi szefa WSzW;
- koordynacja szkolenia specjalistycznego w poszczególnych rodzajach sił i środków obrony terytorium powiatu;
- organizowanie i prowadzenie szkolenia kierowniczych organów na szczeblu powiatu, miasta i gromady;
- organizowanie i prowadzenie kursów instruktorsko-metodycznych, ćwiczeń pokazowych itp.;
- planowanie i realizacja rozwoju bazy szkoleniowej w powiecie, ustalenie trybu i sposobu jej wykorzystania przez poszczególnych użytkowników, nadzór nad jej właściwą eksploatacją i konserwacją;
- udzielanie pomocy wojskom operacyjnym i OTK w przygotowaniu i przeprowadzeniu manewrów i ćwiczeń na terenie powiatu.

b. W okresie bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa PRL i w czasie wojny.

Zadania operacyjno-rozpoznawcze:

- realizacja planu obrony terytorium powiatu i ewentualne opracowanie nowych planów dotyczących likwidacji skutków uderzeń broni masowego rażenia nieprzyjaciela oraz zwalczania grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia zależnie od wytworzonej sytuacji i decyzji PkO;
- prowadzenie rozpoznania wojskowego i dokonywanie aktualnej oceny stopnia zagrożenia terytorium powiatu, ciągłe śledzenie za ruchami i działalnością zarejestrowanych grup nieprzyjaciela, wykrywanie nowych oraz składanie okresowych meldunków szefowi WSzW o sytuacji na terytorium powiatu;
- organizacja i kierowanie siłami i środkami obrony terytorium powiatu w walce z grupami rozpoznawczo-dywersyjnymi i bandami zbrojnego podziemia oraz koordynacja wysiłków w zakresie ochrony i obrony obiektów i zakładów przemysłowych na terenie powiatu;

- prowadzenie obserwacji wybuchów jądrowych i rozpoznawczych, skażeń, zapewnienie ciągłego funkcjonowania systemu alarmowania oraz alarmowanie ludności na terenie powiatu;
- organizowanie przyjęcia ludności dużych miast i ośrodków przemysłowych oraz z terytorium innych powiatów zgodnie z planem /zarządzeniem/ WKO lub szefa WSzW;
- organizowanie i kierowanie akcjami ratowniczymi w rejonach porażenia bronią masowego rażenia nieprzyjaciela;
- zapewnienie ciągłego zaopatrywania powiatowych sił i środków w uzbrojenie, amunicję, mapy itp. oraz zabezpieczenie pomocy medycznej.

Zadania łączności:

- organizowanie i utrzymanie łączności dowodzenia, współdziałania i powiadamiania z lokalnymi komitetami obrony oraz siłami i środkami obrony terytorium powiatu bezpośrednio podległym PSzW;
- zapewnienie ciągłej łączności dla celów alarmowania ludności powiatu i użyciu przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia i rozprzestrzeniania się skażeń /zakażeń/;
- współpraca z działem komunikacji PKO w zakresie wykorzystania istniejących sił i środków łączności powiatu dla potrzeb OTK;
- utrzymanie w ciągłej gotowości odwodu sił i środków łączności dla potrzeb odtworzenia zerwanej łączności PSzW z podległymi siłami i środkami obrony terytorium powiatu.

Zadania organizacyjno-mobilizacyjne:

- realizowanie planu mobilizacyjnego na terytorium powiatu oraz sprawowanie kierownictwa nad pracami mobilizacyjnymi w zakładach pracy i instytucjach szczebla powiatowego;
- prowadzenie aktualnej ewidencji ilości zasobów szeregowców, podoficerów i oficerów rezerwy oraz środków transportowych i zanjomość ich pod względem stopnia przydatności dla wojska;

-prowadzenie poboru i uzupełnianie rezerwami osobowymi i środkami transportowymi jednostek zapasowych i szkolnych dla wojsk operacyjnych i CPK oraz nadzór i kontrola nad przebiegiem i realizacją planu uzupełniania.

Zadania w zakresie porządku i bezpieczeństwa:

- koordynowanie wysiłków wszystkich sił i środków obrony terytorium powiatu przy współpracy z Powiatową Komendą MO w celu zapewnienia bezpieczeństwa życia i pracy ludności na terytorium powiatu;
- koordynowanie wysiłków podległych sił i środków w zakresie powszechnego bandytyzmu i kradzieży zagrażających bezpośrednio ludności;
- kierowanie siłami i środkami obrony terytorium powiatu w celu zapobiegania żywiołowej ewakuacji ludności cywilnej;
- zapewnienie udziału MO w odpowiednim miejscu i czasie w regulacji ruchu na ewakuacji /rozśrodkowania/ ludności cywilnej.

Struktura organizacyjna PSzW może być następująca:

- szef sztabu;
- zastępca szefa sztabu do spraw politycznych;
- sekcja operacyjno-rozpoznawcza i szkolenia;
- sekcja opbmar;
- sekcja organizacyjno-mobilizacyjna;
- sekcja łączności TD;
- sekcja zaopatrzenia;
- pododdział dowodzenia i ochrony.

2. Treść pracy szefa PSzW.

a/ Analiza zadania

Analizę zadania przeprowadza szef PszW w miejscu otrzymania zadania bojowego od szefa WSzW na jego żądanie lub samorzutnie.

Analiza zadania szefa PSzW obejmuje:

- zrozumienie zamiaru szefa WSzW, a w szczególności intencji i koncepcji obrony terytorium województwa;
- szczegółowe wyjaśnienie zadania sił i środków powiatu w zakresie obrony swego terytorium;
- szczegółowe wyjśnienie zadania sił i środków powiatu, które będą działać pod kierownictwem WSzW;
- szczegółowe wyjaśnienie zadań sił i środków województwa, OW i resortów przeznaczonych do działania na terytorium powiatu;
- wnioski z analizy zadania w których określa: miejsce, rolę sił i środków powiatu w zamiarze szefa WSzW, główny wysiłek obrony oraz siły i środki, które będą wykonywały zasadnicze zadania, wpływ działania sił i środków województwa OW i resortów na wykonanie zadania przez powiat, w jakim stopniu podporządkowanie części sił i środków województwu utrudni wykonanie zadania przez powiat.

Wnioski z analizy zadania, wspólnie z wnioskami z ogólnej oceny położenia są podstawą sprecyzowania zamiaru ogólnego.

b/ Ogólna ocena położenia

Ogólna ocena położenia szefa PSzW obejmuje: Ocenę nieprzyjaciela, sąsiadów, sił i środków województwa, OW i resortów działających na terytorium powiatu, stanu i możliwości własnych sił i środków, charakteru terenu, warunków meteorologicznych oraz materiałowo-technicznego zabezpieczenia.

Oceniając nieprzyjaciela szef PSzW winien ustalić:

- możliwości użycia przez nieprzyjaciela na terytorium powiatu broni masowego rażenia;
- możliwości lądowania i działania na terytorium powiatu desantów rozpoznawczo-dywersyjnych;

./.

- możliwości organizacyjne i działania band zbrojnego podziemia.

We wnioskach z oceny nieprzyjaciela szef PSzW winien sprecyzować:

- główny kierunek działalności nieprzyjaciela /główny rodzaj zagrożenia ze strony nieprzyjaciela;
- główny wysiłek obrony terytorium powiatu;
- zadania sił i środków obrony terytorium powiatu;
- zadania dla organów rozpoznania.

Oceniając sąsiadów szef PSzW winien ustalić:

- zadania sąsiednich rejonów i powiatów przygranicznych państw zaprzyjaźnionych /tylko w woj Aku gdy część granicy powiatu stanowi granicę państwową/ i ich wpływ na wykonanie zadania przez powiat;
- zadania wymagające wspólnej realizacji z sąsiadami, niezbędne siły i środki ze strony powiatu oraz ich wykorzystanie;
- możliwości udzielania wzajemnej pomocy, przewidywane działanie sił i środków powiatu na terytorium sąsiadów, wykorzystanie sił i środków sąsiadów na terytorium powiatu;
- zagadnienia wymagające uzgodnienia z sąsiadami w ramach organizacji współdziałania.

We wnioskach z oceny sąsiadów szef PSzW winien sprecyzować:

- ogólne warunki wzajemnej pomocy z sąsiadami sąsiednimi powiatami i rejonami przygranicznymi państw zaprzyjaźnionych;
- siły i środki powiatu przeznaczone do wspólnego działania z sąsiadami lub do działania na ich terytorium;
- problemy pomocy i współpracy wymagające uzgodnienia z sąsiadami.

Oceniając siły i środki województwa OW i resortów przeznaczone do działania na terytorium powiatu szef PSzW winien ustalić:

- skład, przeznaczenie, czas i rejony działania na terytorium powiatu sił i środków województwa, OW i resortów;

-/-

- warunki współpracy i problemy wymagające uzgodnienia w ramach organizacji współdziałania.

We wnioskach z oceny sił i środków województwa, OW i resortów przeznaczonych do działania na terytorium powiatu szef PSzW winien sprecyzować:

- w jakim stopniu siły i środki województwa OW i resortów wzmacniają obronność powiatów oraz jakie siły i środki powiatu będą uzupełniały ich działanie i współdziałały z nimi.

Oceniając siły i środki własne /powiatu/ szef PSzW winien ustalić:

- skład, aktualny stan bojowy, rozmieszczenie i niezbędne przegrupowanie sił i środków powiatu dla wykonania postawionego zadania bojowego;
- zadania i sposób użycia sił i środków przeznaczonych do bezpośredniej obrony powiatu i gromad;
- jakie siły i środki gdzie i w jakim czasie przekazać pod kierownictwo województwa;
- dowodzenie siłami i środkami obrony terytorium powiatu.

We wnioskach z oceny sił własnych szef PSzW winien sprecyzować:

- w jakim stopniu posiadane siły i środki zapewniają skuteczną obronę powiatu;
- podział sił i środków do realizacji poszczególnych zadań na terytorium powiatu i poza nim;
- zasadnicza koncepcja rozmieszczenia /ugrupowania/ sił i środków na terytorium powiatu;
- niezbędny manewr siłami i środkami na terytorium powiatu;
- zasadnicza koncepcja dowodzenia siłami i środkami obrony terytorium powiatu.

Oceniając teren szef PSzW winien ustalić:

- ogólną charakterystykę terenu na terytorium powiatu;
- rejony /obiekty/ na terytorium powiatu na które nieprzyjaciel może wykonać uderzenia bronią masowego rażenia;
- rejony dogodne do lądowania i działania grup rozpoznawczo-dywersyjnych nieprzyjaciela;

./.

- rejony dogodne do organizacji i działania band zbrojnego podziemia.
- zadania sił i środków obrony terytorium powiatu według rejonów i obiektów działania;
- rejony rozmieszczenia sił i środków oraz organów dowodzenia obrony terytorium powiatu;
- drogi manewru sił i środków obrony terytorium powiatu;
- warunki i przedsięwzięcia maskowania.

We wnioskach z oceny terenu szef PSzW winien sprecyzować:

- wpływ terenu na prowadzenie obrony terytorium powiatu;
- rejon /obiekty/ głównego wysiłku obrony terytorium powiatu;
- rejony /obiekty/ zagrożone działaniem /oddziaływaniem/ nieprzyjaciela;
- rozmieszczenie sił i środków oraz ich użycie na terytorium OW rozmieszczenia organów dowodzenia;
- drogi manewru i maskowanie oraz niezbędne prace inżynieryjne w tym zakresie.

Ocenę warunków meteorologicznych przeprowadza szef WSzW z punktu widzenia wpływu stanu pogody, pory roku i doby na działanie nieprzyjaciela i własnych sił i środków oraz wpływu siły, kierunku wiatru i temperatury powietrza na możliwości użycia przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia.

Oceniając materiałowo-techniczne zabezpieczenie szef PSzW winien ustalić:

- stan i rozmieszczenie sił i środków materiałowo-technicznego zabezpieczenia;
- sposób organizacji zaopatrywania sił i środków obrony terytorium powiatu;
- normy zużycia mps, amunicji i innych materiałów.

We wnioskach z oceny materiałowo-technicznego zabezpieczenia szef PSzW winien sprecyzować:

- stopień zabezpieczenia materiałowo-technicznego zabezpieczenia sił i środków obrony powiatu;
- system zaopatrywania na terytorium powiatu.

./.

c/ Kalkulacja czasu osobistego

Czas osobisty szefa PSzW obejmuje okres wypracowania decyzji do obrony terytorium powiatu.

Kalkulację czasu osobistego przeprowadza osobiście PSzW lub na jego polecenie odpowiedzialny oficer sztabu.

W kalkulacji czasu osobistego uwzględnia się czas wykonania wszystkich czynności szefa sztabu PSzW związanych z wypracowaniem decyzji do obrony terytorium powiatu.

d/ Zamiar walki

Przed ogłoszeniem zamiaru walki szef PSzW lub inny odpowiedzialny oficer sztabu winien zapoznać sztab z otrzymanym zadaniem bojowym.

W zamiarze walki szef PSzW winien podać:

- na realizację jakich zadań należy skupić główny wysiłek;
- podział sił i środków do realizacji zadań na terytorium powiatu i poza nim;
- rozmieszczenie /ugrupowania/ sił i środków na terytorium powiatu.

Bezpośrednio po ogłoszeniu zamiaru walki szef PSzW wydaje oficerom sztabu wytyczne do przygotowania danych do decyzji. Treść wytycznych wynika z przeprowadzonej oceny położenia podczas której określa jakich danych mu brak do powzięcia decyzji lub też jakie elementy oceny położenia wymagają szerszego rozpatrzenia.

Po przygotowaniu przez oficerów sztabu nakazanych danych do decyzji szef PSzW kontynuuje ocenę położenia ale już przy ich współudziale.

e/ Decyzja

Ocena położenia /włącznie z wysłuchaniem danych do decyzji/ kończy się sprecyzowaniem decyzji, którą szef PSzW może ogłosić sztabowi przed rekonesansem w terenie.

W treści decyzji szef PSzW winien uwzględnić:

- Ocenę działania /oddziaływania/ nieprzyjaciela na terytorium powiatu;
- zamiar walki obronnej;

./.

- zadania sił i środków przeznaczonych do bezpośredniej obrony terytorium powiatu pomocy sąsiadóm i wspólnego działania z nimi oraz podporządkowanych WSzW;
- rozmieszczenie /ugrupowanie sił i środków na terytorium powiatu;
- manewr siłami i środkami oraz drogi manewru;
- użycie sił i środków województwa, OW i resortów do działań na terytorium powiatu;
- problemy współdziałania między siłami i środkami powiatu, sąsiadami oraz siłami i środkami województwa, OW i resortów przeznaczonych do działania na terytorium powiatu;
- rozmieszczenie i terminy rozwinięcia punktów dowodzenia;
- gotowość sił i środków do obrony.

f/ Rekonesans terenu

Rekonesans terenu na terytorium powiatu winien być przeprowadzony bardzo dokładnie i wszechstronnie.

Rekonesans terenu może być prowadzony jednocześnie przez kilka grup rekonesansowych w różnych rejonach /obiektach/.

W zależności od posiadanego czasu na organizację obrony powiatu rekonesans terenu może trwać od kilku godzin do kilkunastu dni.

Rekonesans terenu pozwala na dokładne sprecyzowanie decyzji w terenie.

Po sprecyzowaniu /ogłoszeniu/ decyzji szef WSzW wydaje wytyczne do przygotowania rekonesansu, w których podaje:

- termin przeprowadzenia rekonesansu terenu;
- skład grupy /grup/ rekonesansowej /rekonesansowych/;
- obiekty i rejony rekonesansu;
- trasy przejazdu grupy /grup/;
- zagadnienia do rozpatrzenia na rekonesansie;
- miejsce i sposób meldowania wyników rekonesansu /jeżeli organizuje się kilka grup rekonesansowych/.

Rekonesans terenu należy przeprowadzać:

- w rejonach dogodnych do lądowania i działania grup rozpoznawczo-dywersyjnych;

- w rejonach dogodnych do organizacji i działania band zbrojnego podziemia;
- w obiektach zagrożonych użyciem przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia;
- na drogach manewru sił i środków obrony terytorium powiatu oraz przegrupowania i tranzytowych wojsk operacyjnych /jeżeli zabezpieczane są przez siły i środki powiatu/.

W czasie rekonesansu rejonów dogodnych do lądowania i działania grup rozpoznawczo-dywersyjnych szef PSzW winien udokładnić:

- pojemność rejonów lądowania i warunki rozwinięcia działań rozpoznawczo-dywersyjnych;
- niezbędne prace inżynieryjne dla utrudnionego lądowania grup rozpoznawczo-dywersyjnych;
- rejony rozmieszczenia oraz warunki i możliwości działania własnych sił i środków.

W czasie rekonesansu rejonów dogodnych do organizacji i działania band zbrojnego podziemia szef PSzW winien udokładnić:

- charakter i granice rejonów zagrożonych;
- warunki przenikania band;
- cele /obiekty/ przeciwko którym mogą działać bandy zbrojnego podziemia;
- rejony rozmieszczenia oraz warunki i potrzeby przeciwdziałania własnych sił i środków.

W czasie rekonesansu obiektów zagrożonych użyciem przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia szef PSzW winien udokładnić:

- charakter zagrożonego obiektu oraz rodzaj broni masowego rażenia, który może być użyty przez nieprzyjaciela;
- naturalne warunki OPbmar i niezbędne prace do wykonania w zakresie OPbmar;
- charakter i warunki prowadzenia akcji ratowniczych oraz rozmieszczenie i możliwości /potrzeby/ działania sił i środków ratowniczych.

W czasie rekonesansu dróg manewru sił i środków powiatu oraz przegrupowania i tranzytowych wojsk operacyjnych szef PSzW winien udokładnić:

- stan dróg i mostów, objazdy i niezbędne naprawy;
- możliwości i charakter oddziaływania nieprzyjaciela na drogi;

./.

- rozmieszczenie sił i środków ochrony i utrzymania /naprawy/ dróg i mostów oraz możliwości /potrzeby/ i działania.

g/ Meldowanie decyzji

Decyzję do obrony szef PSz[illegible] melduje szefowi [illegible] lub przewodniczącemu PKO w celu uzyskania zatwierdzenia jej.

W meldunku decyzji szef PSz[illegible] winien podać:

- ocenę działania /oddziaływania/ nieprzyjaciela na terytorium powiatu;
- zamiar walki obronnej;
- organizację zwalczania grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia;
- zabezpieczenie dróg i linii kolejowych przegrupowania i tranzytu wojsk operacyjnych;
- siły i środki, które przekazuje się do działań pod kierownictwem [illegible];
- organizację wzajemnej pomocy i współpracy z sąsiadami oraz z siłami i środkami województwa, [illegible] i resortów przeznaczonych do działania na terytorium powiatu;
- rozmieszczenie /ugrupowanie/ sił i środków na terytorium powiatu, przewidywany manewr i drogi manewru;
- organizację dowodzenia;
- prośby.

Meldowanie decyzji może być połączone z referowaniem planu obrony terytorium powiatu.

h/ Stawianie zadań bojowych

Zatwierdzoną przez przełożonego decyzję szef PSz[illegible] doprowadza do wykonawców w formie zadań bojowych.

Zadania bojowe mogą być przekazywane przez oficerów sztabu PSz[illegible], przy pomocy technicznych środków łączności lub postawione osobiście, przez szefa PSz[illegible].

Treść ustnych zadań bojowych pokrywa się z treścią pisemnego rozkazu bojowego, jednak mogą one być stawiane w dowolnej kolejności. O kolejności stawiania zadań bojowych decyduje aktualna sytuacja na terytorium powiatu.

./.

1/ Organizacja współdziałania

Współdziałanie organizuje się na cały okres trwania obrony terytorium powiatu, według zadań bojowych, obiektów i rajonów na terytorium powiatu lub poza nim, przy uwzględnieniu przewidywanych wariantów działań nieprzyjaciela.

Przystępując do organizacji współdziałania szef PSzW winien sprecyzować działanie nieprzyjaciela /w wariantach/, zadania /problemy/, obiekty i rejony zagrożone według których organizowane będzie współdziałanie.

W wytycznych do współdziałania szef PSzW winien ustalić:

- współdziałanie między siłami i środkami działającymi w ramach OPbmar, a szczególnie dla prowadzenia akcji ratowniczych;
- współdziałanie między siłami i środkami zwalczającymi grupy rozpoznawczo-dywersyjne nieprzyjaciela i bandy zbrojnego podziemia;
- współdziałanie między siłami i środkami zabezpieczającymi drogi i linie kolejowe przegrupowania i tranzytu wojsk operacyjnych;
- współdziałanie między siłami i środkami powiatu i województwa, OW i resortów, które mają działać na terenie powiatu;
- współdziałanie między sąsiadami.

Celowym jest również organizowanie współdziałania między siłami i środkami wykonującymi odmienne zadania /jeżeli aktualna sytuacja na terytorium powiatu na to pozwala.

Organizacja współdziałania między siłami i środkami wykonującymi odmienne zadania może dotyczyć:

- udziału sił i środków obrony terytorialnej w likwidacji skutków uderzeń bronią masowego rażenia nieprzyjaciela;
- udziału sił i środków OPbmar w zwalczaniu sabotażu i dywersji na terenie miast, osiedli, obiektów itp. oraz w naprawie dróg, linii kolejowych i mostów;
- udziału sił i środków przeznaczonych do likwidacji grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia w ochronie linii komunikacyjnych;

./.

- udziału sił i środków ochrony linii komunikacyjnych w zwalczaniu grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia.

W czasie trwania walki obronnej współdziałanie winno być stale odtwarzane i aktualizowane.

Proces organizowania obrony terytorium powiatu winien odbywać się w okresie pokoju i winien zakończyć się wypracowaniem wszechstronnego planu obrony terytorium powiatu.

99

Referent

3. Dane do decyzji referowane przez zastępcę szefa PSzW do spraw politycznych

W danych do decyzji zastępca szefa PSzW winien przedstawić:

- ogólną sytuację polityczną na arenie międzynarodowej, w kraju i województwie i jej wpływ na sytuację polityczną i ideologiczną na terytorium powiatu, charakter oddziaływania psychologicznego nieprzyjaciela;
- sytuację polityczną i ideologiczną na terytorium powiatu /w siłach obrony terytorium powiatu i wśród ludności cywilnej/;
- zadania aparatu partyjno-politycznego PSzW /w tym otrzymane z WSzW i PKO/;
- sposób i możliwości realizacji zadań stojących przed aparatem partyjno-politycznym /profilaktyka, propaganda i agitacja, akcje społeczno-polityczne, siły i środki, terminy itp/;
- warunki, możliwości, potrzeby i sposoby współpracy z organami partyjnymi i organizacjami społecznymi powiatu;
- prośby.

4 Dane do decyzji referowane przez szefa sekcji operacyjno-rozpoznawczej i szkolenia PSzW.

W danych do decyzji szef sekcji operacyjno-rozpoznawczej i szkolenia PSzW winien przedstawić:

- ocenę nieprzyjaciela /możliwości użycia broni masowego rażenia, możliwości lądowania i działania grup rozpoznawczo-dywersyjnych oraz tworzenia się i działania band zbrojnego podziemia, siły i środki, rejony, obiekty i cel działania/;
- ocenę sił własnych /aktualny stan sił i środków obrony terytorium powiatu oraz ich możliwości bojowe;
- zadania operacyjno-rozpoznawcze /wzbranianie lądowania grupom rozpoznawczo-dywersyjnym i zwalczenie ich, wzbranianie tworzenia się band zbrojnego podziemia i zwalczania ich, osłona dróg przegrupowania i tranzytu wojsk operacyjnych i regulacja ruchu, osłona obiektów, wykorzystanie sił i środków województwa w obronie terytorium powiatu /jeżeli przewiduje się użycie ich na terytorium powiatu/;
- możliwości i sposoby realizacji zadań /podział sił i środków według zadań, rozmieszczenie, niezbędne przegrupowanie, rejony, obiekty i drogi działania, manewr siłami i środkami itp/;
- ocenę terenu na terytorium powiatu pod kątem możliwości działania nieprzyjaciela oraz własnych sił i środków;
- organizację dowodzenia siłami i środkami obrony terytorium powiatu;
- kalendarzowy plan czynności nad organizacją obrony terytorium powiatu /czas na wypracowanie decyzji/, postawienie zadań bojowych, organizacji współdziałania, terminy przegrupowania, uzupełnienia sił i środków oraz powołania lokalnych komitetów obrony, opracowanie planu obrony terytorium powiatu i innych dokumentów, kontroli i pomocy itp/.

5. ~~Dane do decyzji reforowane przez~~ przedstawiciela KP MO dla szefa PSzW.

W danych do decyzji przedstawiciel KP MO winien przedstawić:

- ogólną ocenę sytuacji na terytorium województwa /działalność dywersyjno-sabotażowa i agenturalna nieprzyjaciela, tworzenie się i działanie band zbrojnego podziemia, przejawy wrogiej propagandy, działalność elementów kryminalnych, rejony i obiekty zagrożone/;
- siły i środki jakimi dysponuje KP MO;
- udział MO w zwalczaniu grup rozpoznawczo-dywersyjnych nieprzyjaciela i band zbrojnego podziemia na terytorium powiatu;
- działanie MO w zakresie zwalczania wrogiej propagandy i elementów kryminalnych;
- ochronę porządku w czasie dokonywania rozśrodkowania ludności cywilnej w rejonach zagrożonych użyciem przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia oraz w rejonach porażenia, w czasie akcji ratowniczych;
- zapobieganie żywiołowej ewakuacji ludności cywilnej;
- udział w regulacji ruchu na drogach przegrupowania i tranzytu wojsk operacyjnych i ewakuacji ludności cywilnej oraz w ochronie ważnych obiektów na terytorium powiatu;
- udział w przeprowadzeniu poboru sił i środków do wojsk operacyjnych i OTK;
- działalność rozpoznawcza i kontrwywiadowcza na terytorium województwa.

Referat

6 ~~Dane do decyzji referowane przez szefa sekcji organizacyjno-~~ mobilizacyjnego PSzW.

W danych do decyzji szef sekcji organizacyjno-mobilizacyjnej winien przedstawić:

- zasoby rezerw osobowych i środków transportowych /materiałowych/ na terytorium powiatu;
- jakie siły i środki przewiduje się mobilizować /lub mobilizuje/ dla wojsk operacyjnych oraz gdzie, kiedy i komu przekazuje się je;
- jakie siły i środki przewiduje się mobilizować /lub mobilizuje/ dla wojsk OTK, resortów i obrony cywilnej oraz gdzie, kiedy i komu przekazuje się je;
- sposób prowadzenia poboru sił i środków obrony terytorium powiatu i terminy gotowości jednostek obrony terytorium powiatu;
- sposób i możliwości uzupełniania sił i środków obrony terytorium powiatu w toku prowadzenia obrony terytorium województwa;
- prośby.

7. Sekcja ochrony przed skażeniami powiatowego sztabu wojskowego ~~PKO~~

W ramach OPbmar sekcja ochrony przed skażeniami odpowiedzialna jest za :

- prognozowanie i rozpoznanie skażeń oraz przygotowanie danych do powiadamiania o skażeniach na terenie powiatu ;
- wyposażenie w sprzęt ochrony przed skażeniami rozpoznania i likwidacji skażeń batalionu/nów/ obrony terytorialnej ;
- kontrole dozymetryczną na terenie powiatu z uwzględnieniem przydatności skażonej żywności i wody z zasobów miejscowych ;
- likwidację skażeń ;
- szkolenie wojsk obrony terytorialnej w zakresie ochrony przed skażeniami;
-

Szef /kierownik/ sekcji ochrony przed skażeniami składa dowódcy w ramach wypracowania decyzji referat, który powinien zawierać :

- ocenę możliwości użycia przez npla broni masowego rażenia na obszar powiatu z uwzględnieniem rodzaju wybuchów, środków trujących i broni biologicznej ;
- stan wyposażenia i wyszkolenia wojsk obrony terytorialnej ;
- przedsięwzięcia wykonywane na korzyść powiatu przez województwo /okręg/;
- organizację systemu rozpoznania i powiadamiania na obszarze powiatu z uwzględnieniem dróg terytorialnych /jeśli przebiegają przez powiat/ ;
- organizacje zaopatrzenia wojsk obrony terytorialnej ;
- organizację kontroli dozymetrycznej z uwzględnieniem kontroli zasobów miejscowych żywności i wody;
- organizację likwidacji skażeń ;
- organizację szkolenia wojsk obrony terytorialnej, treningi, kontroli stanu technicznego, dopasowania masek przeciwgazowych oraz remontu sprzętu ochrony rozpoznania i likwidacji skażeń ;
- wykorzystanie zasobów miejscowych i materiałów podręcznych do organizacji przed skażeniami ;
- organizację współdziałania z sąsiadami w zakresie ochrony przed skażeniami ;
- sygnały alarmów otrzymane ze sztabu WKO.

V. DOKUMENTY BOJOWE SZTABU OKRĘGU WOJSKOWEGO ORAZ DOWÓDZTWA I SZTABU GARNIZONU.

A. Okręgu wojskowego

1. Plan obrony terytorium OW

Proces organizowania obrony terytorium OW winien odbywać się w okresie pokoju i dlatego może być długotrwały. Winien on zakończyć się opracowaniem wszechstronnego planu obrony terytorium OW. W opracowaniu jego biorą udział: dowództwo okręgu, dowódcy rodzaj wojsk i służb, grupa operacyjna wojsk Obrony Powietrznej kraju, Marynarki Wojennej, Milicji Obywatelskiej, Obrony Cywilnej oraz grupa operacyjna wojsk Obrony Pogranicza jeśli wojska te nie są bezpośrednio podporządkowane dowódcy okręgu wojskowego. Ponadto w opracowaniu planu obrony biorą udział niektórzy przedstawiciele resortów /komunikacji, żeglugi, służby zdrowia/.
Plan obrony terytorium OW w zasadzie opracowuje się na mapie z niezbędną legendą.
Treść planu obrony winna obejmować:
- zamiar dowódcy okręgu w realizacji głównych zadań;
- skład sił i środków, ich organizację i podporządkowanie;
- strukturę podległości aparatu administracyjnego i gospodarczego;
- plan wykorzystania wojsk OTK do walki z dywersją, sabotażem, zbrojnym podziemiem i oddziałami desantowymi nieprzyjaciela;
- plan osłony obszaru OW przed oddziaływaniem nieprzyjaciela z powietrza;
- plan obrony wybrzeża morskiego /jeśli okręg graniczy z morzem/;
- plan ochrony i obrony komunikacji;
- plan łączności i systemu dowodzenia;
- plan rozpoznawczego zabezpieczenia;
- plan inżynieryjnego zabezpieczenia /szczególnie komunikacji/;
- plan rozpoznania;
- plan politycznego zabezpieczenia;
- plan rozśrodkowania magazynów i składów;
- plan ewakuacji ludności cywilnej /udział wojsk OTK w tym zadaniu/;

- plan zaopatrzenia i uzupełniania jednostek operacyjnych i wojsk OTK;
- plan regulacji ruchu na całym obszarze okręgu z zaakcentowaniem dróg tranzytowych.

2. Plan zabezpieczenia przegrupowania i tranzytu wojsk operacyjnych i sojuszniczych.

Plan zabezpieczenia przegrupowania wojsk operacyjnych i sojuszniczych opracowuje się na mapie z legendą. Jest on częścią składową ogólnego planu zabezpieczenia komunikacji na obszarze OW i obejmuje:

- tranzytowe drogi kołowe i linie kolejowe z oznaczeniem na nich wszystkich mostów, przepustów oraz wszystkich innych newralgicznych miejsc dogodnych dla dokonania dywersji;
siły i środki do obrony dróg /linii kolejowych/ oraz sposób ich wykorzystania;
- system dowodzenia siłami i środkami obrony dróg;
- plan regulacji ruchu;
- system zaopatrywania wojsk OTK wydzielonych do obrony dróg /linii kolejowych/;
- sposób współdziałania wojsk OTK wydzielonych do obrony dróg z wojskami OTK zwalczającymi dywersję i bandy reakcyjnego podziemia oraz współdziałanie z milicją obywatelską;
- siły i środki do naprawy uszkodzonych dróg - ich rozmieszczenie oraz sposób wykorzystania.

3. Plan rozpoznania

Jest częścią składową planu obrony terytorium OW. Opracowuje go szef wydziału rozpoznawczego, oddziału operacyjno-rozpoznawczego i szkolenia.

Plan rozpoznania opracowuje się na mapie z legendą, jako załącznikiem. Na mapie ujmuje się: dyslokację wojsk dywersyjno-rozpoznawczych nieprzyjaciela, rozmieszczenie jednostek powietrzno-desantowych i desantowo-morskich nieprzyjaciela, rozmieszczenie broni rakietowo-jądrowej, ogólne położenie wojsk nieprzyjaciela i własnych /w okresie wojny/, przewidywane rejony działalności dywersyjno-rozpoznawczej, desantu powietrznego i morskiego, przewidywane rejony tworzenia się band zbrojnego podziemia, drogi przegrupowania i tranzytu wojsk operacyjnych, rejony zastrzeżone i obiekty o znaczeniu operacyjnym, granice poszczególnych województw, rozmieszczenie jednostek /oddziałów i pododdziałów/ przeznaczonych do prowadzenia rozpoznania, system rozpoznania, organizacja łączności między szefem wydziału rozpoznania OW a szefami /oficerami/ rozpoznania WSzW i PSzW.

Legenda zawiera:

- zadania rozpoznania OW;
- zadania sił i środków rozpoznania będących w dyspozycji szefa wydziału rozpoznawczego OW;
- zadania sił i środków pododdziałów rozpoznawczych działających na korzyść OW;
- podział sił i środków rozpoznania według aktualnych zadań;
- zagadnienia współdziałania sił i środków w okresie prowadzenia rozpoznania.

Na podstawie planu rozpoznania opracowuje się zarządzenie na rozpoznanie.

Zarządzenie na rozpoznanie obejmuje:

1. Wiadomości o nieprzyjacielu.
2. Zadania rozpoznania.
3. Sposób realizacji zadań rozpoznawczych.
4. Organizację łączności i przekazywania meldunków.

Plan i zarządzenie na rozpoznanie podpisuje szef oddziału operacyjno-rozpoznawczego a zatwierdza dowódca OW.

4. Plan łączności okręgu wojskowego

Na szczeblu okręgu wojskowego dokumenty planu łączności opracowuje się w postaci schematów łączności z rozliczeniem sił i środków łączności oraz planów względnie tabel zabezpieczenia eksploatacyjnego i materiałowo - technicznego. Wszystkie zagadnienia łączności, które nie znalazły pełnego odbicia w schematach, tabelach i rozliczeniach lub wymagają dodatkowych wyjaśnień ujmuje się w legendzie względnie w ostatnich wyjaśnieniach załączonych do schematu.

W miarę wprowadzania zmian w zorganizowanym systemie łączności, dokumenta planu łączności uzupełnia się tak, by każdorazowo odzierciadlały aktualny stan.

Na podstawie decyzji do organizacji łączności przedstawionej w dokumentach planu łączności, szef łączności okręgu wojskowego opracowuje zarządzenia łączności z niezbędnymi załącznikami, które winno zawierać wszystkie dane dotyczące łączności dowództwa i sztabu okręgu wojskowego jak i też wytyczne w tym zakresie dla podległych organ i jednostek. Podległe organa i jednostki otrzymują wyciągi z zarządzeń łączności okręgu wojskowego, zawierające tylko te dane które ich dotyczą.

d). Schemat łączności środkami przewodowymi i radioliniowymi opracowuje się na mapie, na której iwidacznia się: zadania, położenie i linie rozgraniczenia okręgu wojskowego oraz podległych organów i jednostek ; miejsca rozmieszczenia punktów dowodzenia i węzłów łączności Sztabu Generalnego, okręgu wojskowego oraz podległych i współdziałających sztabów ; system łączności środkami przewodowymi i radioliniowymi organizowany dla zabezpieczenia łączności z przełożonym, podwładnymi i współdziałającymi organami i jednostkami ; powiązanie systemu łączności okręgu wojskowego z systemem łączności Ministerstwa Łączności /MŁ/, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych /MSW/ i Ministerstwa Komunikacji /MK/ oraz sposób uzyskania koniecznych połączeń okrężnych; sposoby uzyskiwania natychmiastowych połączeń dla celów powiadamiania i alarmowania ; rozliczenie sił i środków; rozmieszczenie oddziałów /pododdziałów/ łączności oraz odwodów sił i środków łączności.

b) Schemat łączności środkami ruchowymi opracowuje się w formie tabelarycznej, w którym ujmuje się: nazwy, skład sieci i kierunków radiowych organizowanych w celu zabezpieczenia łączności dowództwu i sztabowi okręgu wojskowego ; system łączności środkami radiowymi MZ, MSW i MK, który w kieniecznych wypadkach może być wykorzystany przez sztab okręgu wojskowego ; rodzaje środków wydzielonych do pracy oraz ich rozmieszczenie na poszczególnych punktach dowodzenia, charakter i czas pracy poszczególnych środków radiowych; przedsięwzięcia w celu zabezpieczenia skrytej pracy środków radiowych i ich ochrony przed zakłóceniami ze strony nieprzyjaciela ; rozliczenie środków radiowych oraz wydzielenie środków radiowych dla ewentualnie doraźnie organizowanych grup operacyjnych.

c) Schemat łączności środkami ruchomymi opracowuje się na oddzielnej mapie, w którym uwzględnia się: miejsce rozmieszczenia punktów dowodzenia, składnic meldunkowych i lądowisk, organów i jednostek obszaru terytorium okręgu wojskowego oraz placówek poczty specjalnej MSW ; marszruty ruchomych środków łączności ; trasy lotów samolotów i śmigłowców łączności oraz rozkład wymiany korespondencji bojowej i poczty polowej.

d) Schemat eksploatacji i osłony technicznej linii telekomunikacyjnych wykonuje się na oleacie w oparciu o aktualny schemat linii telekomunikacyjnych MK rozmieszczonych na terenie okręgu wojskowego.
Na schemacie uwidacznia się: przebieg tras kablowych i linii napowietrznych oraz urządzeń łączności podlegających MK ; rozmieszczenie węzłów łączności organów i jednostek obrony terytorium okręgu oraz innych resortów ; przebieg i numerację torów kablowych i napowietrznych wykorzystywanych przez organa i jednostki obrony terytorium okręgu; przedsięwzięcia dotyczące zabezpieczenia ciągłości łączności ; plan zestawienia połączeń awaryjnych ; wykorzystanie stacji radioliniowych i radiostacji w systemie linii telekomunikacyjnych ; przedsięwzięcie techniczne i organizacyjne w celu zabezpieczenia skrytej pracy łączności wojskowej ; określenie szczególnie ważnych dla ciągłości dowodzenia magistrali kablowych i urządzeń łączności, oraz ich plan obrony i ochrony ; rozmieszczenie i zadania oddziałów remontowo - budowlanych i eksploatacyjnych MK , a z wojsk łączności w wypadku naruszenia systemu łączności przewodowej okręgu wojskowego przez nieprzyjaciela.

r) Plan zabezpieczenia materiałowo - technicznego i remontu składa się z szeregu dokumentów opracowywanych w formie tekstualnej i tabelarycznej, w których ujmuje się : rozmieszczenie składnic i magazynów łączności oraz wielkość zapasów sprzętów i materiałów łączności i sposób ich uzupełniania w toku działań ; dane o rozmieszczeniu i stanie zapasów łączności rezerw państwowych w składach podległych ME ; stan zaopatrzenia w sprzęt i materiały łączności oraz sposób i zasady ich uzupełnienia przez organa i jednostki obrony terytorium okręgu ; sposób wykorzystania miejscowych warsztatów /zakładów/, sprzętu, urządzeń i materiałów łączności ; organizacja remontu sprzętu łączności.

5. Plan inżynieryjnego zabezpieczenia obrony terytoriami OW.

- zadania zabezpieczenia inżynieryjnego ;
- miejsce wykonania prac, ich zakres i wykonawcy ;
- termin wykonania każdego zadania ;
- materiałowo-techniczne zabezpieczenie prac.

Plan wykonuje się na mapie, na którą wyszczególnia się : zasadnicze dane o sytuacji ; planowane prace inżynieryjne. Do mapy załącza się tabelę podziału i wykorzystania oddziałów / sił/ biorących udział w wykonaniu planowanych prac oraz tabelę podziału i wykorzystania środków materiałowych.

Plan zabezpieczenia drogowo-mostowego na terytorium OW

- zasadnicze zadania drogowo-mostowe i ruchu drogowego ;
- miejsce wykonania prac, ich zakres i wykonawcy ;
- termin wykonania każdego zadania
- materiałowo-techniczne zabezpieczenie prac.

Plan wykonuje się na mapie na której wykazuje się aktualną sytuację drogowo-mostową i ruchu drogowego, planowane prace i przedsięwzięcia drogowo-mostowe. Do mapy załącza się tabelę podział i wykorzystanie sił oraz środków zaangażowanych do prac drogowo-mostowych i regulacji ruchu.

6. Plan ochrony przed skażeniami opracowuje się graficznie na mapie z legendą.

Zasadnicza treść planu:

- organizacja rozpoznania skażeń i powiadamiania o skażeniach z uwzględnieniem dróg tranzytowych kolejowych i kołowych ;
- organizacja kontroli dozymetrycznej na obszarze OW ;
- organizacja likwidacji skażeń na obszarze OW ;
- organizacja szkolenia, treningów i kontroli ;
- wykorzystanie wojsk chemicznych ;
- organizacja zaopatrzenia materiałowego /zakres/.

Plan ochrony przed skażeniami podpisuje Szef Oddziału a zatwierdza dowódca OW.

Mapa skażeń jest zasadniczym dokumentem odzwierciadlającym realną i aktualną sytuację skażeń na obszarze OW. Prowadzi się ją metodą graficzno-obliczeniową.

Zasadnicza treść mapy skażeń:

- prognozowana /przewidywana/ sytuacja skażeń ;
- realna sytuacja skażeń prowadzona na podstawie meldunków z rozpoznania skażeń ;
- przewidywana sytuacja skażeń /w/g potrzeb/ na dany okres czasu.

Zarządzenie ochrony przed skażeniami /lub wstawka do zarządzenia OPbezp/, powinno zawierać elementy planu ochrony przed skażeniami wymagające realizacji przez poszczególnych wykonawców.

7. Plan zabezpieczenia materiałowego i medycznego wojsk operacyjnych i OTK na obszarze OW w początkowym okresie wojny.

~~X~~ ZADANIA:

a/ w okresie zagrożenia państwa.
b/ w okresie bezpośredniego zagrożenia.
c/ w początkowym okresie wojny.

Zadania poszczególnych okresów wynikać będą z planów mobilizacyjnych, zadań operacyjno-taktycznych dowództwa OW i konkretnych warunków. Poszczególne zadania sprecyzowane mogą być odpowiednio wcześniej i uaktualniane w zależności od rozwoju sytuacji politycznej, zamierzeń operacyjno-taktycznych i możliwości ekonomicznych kraju.

~~XI.~~ ZAGADNIENIA ORGANIZACJI TYŁÓW:

1. Miejsca rozmieszczenia:
   a/ pododdziałów i oddziałów tyłowych okręgowych /istniejących/,
   b/ składów okręgowych i rejonowych,
   c/ zakładów wytwórczych i przetwórczych oraz obsługi OW,
   d/ cywilnych zakładów produkcyjnych wykonujących zlecenia OW,
   e/ zakładów i jednostek podległych służbie zdrowia,
   f/ tyłów samodzielnych oddziałów i związków taktycznych wojsk operacyjnych OTK, KBW, WOP i innych rozmieszczonych na obszarze OW.
2. Rejony alarmowe:
   a/ pododdziałów i oddziałów tyłowych okręgowych /istniejących/,
   b/ tyłów samodzielnych oddziałów i związków taktycznych wojsk operacyjnych OTK, KBW, WOP i innych.
3. Miejsca mobilizacji:
   a/ jednostek tyłowych odchodzących do organizowanej armii,
   b/ jednostek tyłowych mobilizowanych przez OW, a odchodzących do dyspozycji Frontu,
   c/ jednostek tyłowych OTK mobilizowanych przez OW, a odchodzących do dyspozycji Głównego Kwatermistrzostwa.

Uwaga: Z marszrut powyższych OW może korzystać po uprzednim uzgodnieniu i otrzymaniu zezwolenia ze Sztabu Generalnego.

d/ jednostek tyłowych OTK podległych kwatermistrzostwu OW

4. Marszruty tranzytowe:
   a/ zastrzeżone dla wojsk sojuszniczych /kolejowe, lądowe, wodne/,
   b/ zastrzeżone dla wojsk operacyjnych własnych.
5. Marszruty okręgowe:
   a/ przegrupowania oddziałów i związków taktycznych wojsk operacyjnych oraz jednostek tyłowych wchodzących w skład organizowanej armii /kolejowe, lądowe i wodne/
   b/ dla potrzeb wojsk OTK OW.
6. Punkty przejścia na marszrutach dla przegrupowujących się poszczególnych jednostek tyłowych.
7. Rejony i punkty przekazania jednostek tyłowych kwatermistrzostwu armii.
8. Rejony rozmieszczenia:
   a/ punktów wydawania /pobierania/ mps,
   b/ punktów wydawania /pobierania/ wody dla celów konsumpcyjnych, technicznych i innych,
   c/ etapowych punktów wydawania gorącej strawy i wrzątku dla pojedyńczych żołnierzy i małych grup /organizowane przez OW i WK OTK/,
   d/ punktów pomocy technicznej i zbiórki uszkodzonej techniki bojowej /wozów bojowych, pojazdów mechanicznych i sprzętu technicznego służb kwatermistrzowskich/,
   e/ punktów pomocy medycznej oraz przyjęcia rannych i chorych.

Powyższe punkty mogą być organizowane przez kwatermistrzostwo OW na marszrutach tranzytowych i okręgowych dla przegrupowujących się wojsk. Zorganizowanie w/w punktów na marszrutach tranzytowych z reguły będzie narzucone przez Główne kwatermistrzostwo.

9. Wykaz jednostek tyłowych odchodzących do organizacji armii i Frontu w/g terminów osiągnięcia gotowości bojowej /zał. nr 1/.
10. Wykaz jednostek tyłowych przegrupowywanych w zależności od rodzaju transportu /samochodowym, kolejowym, wodnym /zał. nr 2/.

11. Plan przekazania jednostek tyłowych przez OW dla organizowanej armii transportem samochodowym /zał. nr 3/.
12. Plan przekazania jednostek tyłowych przez OW dla organizowanej armii transportem kolejowym i wodnym /zał. nr 4/.
13. Wykaz napływu jednostek tyłowych w rejonach przekazania dla kwatermistrzostwa armii /zał. nr 5/.
14. Plan rozśrodkowania zapasów środków materiałowych zgromadzonych w rejonach i okręgowych składach /zał. nr 6/.

Wymienione zagadnienia punktu II od 1-8 winny być opracowane na mapie w formie graficznej z legendą. W legendzie w zagadnieniu 4 należy podać czas w którym dany odcinek jest zastrzeżony, względnie cała marszruta, a w zagadnieniu 6 czas osiągnięcia punktu przejścia przez czoło danej jednostki tyłowe. Zagadnienia od 9-14 najlepiej jest ująć w formie tabelarycznej w postaci planów i wykazów, których rubryki z nagłówkami mogą być odpowiednio wcześniej przygotowane i stanowić mogą załączniki do mapy. Zagadnienia 1-3, 10,14 mogą być opracowane jeszcze w okresie pokojowym i na bieżąco uaktualniane. Pozostałe zagadnienia punktu II w zasadzie można opracować dopiero po otrzymaniu dyrektywy Głównego Kwatermistrzostwa, dyrektywy operacyjnej i decyzji dowódcy Okręgu. Tu należy zaznaczyć, że powyższe zagadnienia mogą być odpowiednio wcześniej opracowane w kilku wariantach w/g wariantów zamiaru operacyjno-taktycznego rozegrania początkowego okresu wojny jeszcze przed jej wybuchem. Wówczas z chwilą jej wybuchu zajdzie tylko konieczność uaktualnienia poszczególnych zagadnień w zależności od konkretnych warunków w zaistniałej sytuacji. Tak opracowane poszczególne zagadnienia będą podstawą - po ich uaktualnieniu, do wydania odpowiednich zarządzeń i rozkazów. Wcześniejsze opracowanie poszczególnych zagadnień w ogromnym stopniu ułatwi pracę kwatermistrzostwa OW w zakresie organizacji materiałowego i medycznego zabezpieczenia wojsk na obszarze OW w tak trudnym i można powiedzieć w decydującym okresie jakim jest w współczesnych warunkach atomowego pola walki początkowy okres wojny. Punkt I i II winien opracowywać wydział I /organizacyjny/ sztabu kwatermistrzostwa OW.

~~VI~~. ZAGADNIENIA ZABEZPIECZENIA MATERIAŁOWEGO:

1. Plan przekazania środków materiałowych dla organizowanej armii /zał. nr 7/.
2. Plan organizacji zabezpieczenia materiałowego jednostek przegrupowujących się przez teren OW /jednostek okręgowych i pozaokręgowych /zał. nr 8/.
3. Plan organizacji materiałowego zabezpieczenia jednostek OTK pozostających na terenie OW /zał. nr 9/.
4. Plan organizacji materiałowego zabezpieczenia i obsługi punktów zbiornych ludzi mobilizowanych dla potrzeb frontu i OTK i ich przemarszów /zał. nr 10/.
5. Wykaz stanu zapasów środków materiałowych w składach okręgowych i rejonowych oraz składach UNO.
6. Wykaz cywilnych zakładów produkcyjnych realizujących zlecenia OW.
7. Plan organizacji materiałowego zabezpieczenia i obsługi obozów jeńców wojennych na terenie OW.

Powyższe zagadnienia najlepiej jest ująć w formie tabelarnej w postaci planów i wykazów, które po wypełnieniu będą załącznikami do mapy. Punkt III z reguły będzie opracowywał wydział I sztabu kwatermistrzostwa OW przy ścisłej współpracy z wydziałem I. Wydział II organizuje zatym zabezpieczenie materiałowe przedsięwzięć organizacyjnych wydziału I. Dane ilościowe środków materiałowych do poszczególnych zagadnień wydział II otrzymuje od odpowiednich wydziałów i sekcji zaopatrzeniowych OW. Wykonawcami poszczególnych zagadnień punktu III są odpowiednie wydziały zaopatrzeniowe OW.

~~IV~~. ZAGADNIENIA ZABEZPIECZENIA MEDYCZNEGO:

Punkt ten z reguły będzie opracowywany przez oddziały służby zdrowia OW i w gotowej formie załączony do mapy. W treści swej powinien ujmować takie zagadnienia jak:

- organizacja zabezpieczenia medycznego przegrupowywanych oddziałów i związków taktycznych przez OW z podaniem sił i środków medycznych;
- organizacja zabezpieczenia medycznego wojsk OTK oraz rodzin kadry oficerskiej i podoficerskiej;
- organizacja likwidacji skutków uderzeń bomb pod względem medycznym z podaniem:

a/ udziału i zakresu pracy wojskowej służby zdrowia,

b/ udziału i zakresu pracy cywilnej służby zdrowia.

- organizacja przyjęcia i leczenia rannych i chorych z BSzF na podstawie wytycznych i zarządzeń Departamentu Służby Zdrowia MON;
- wykaz zakładów podległych cywilnej służbie zdrowia, a wykorzystywanych przez organa wojskowe OW;
- plan rozśrodkowania stacjonarnych zakładów podległych wojskowej służbie zdrowia OW;
- stan i możliwości służby zdrowia OW w zakresie lecznictwa, profilaktyki i udzielania pomocy medycznej;
- przedsięwzięcia i zakres pomocy medycznej wojskowej służby zdrowia na rzecz ludności cywilnej.

X. ZAGADNIENIA ORGANIZACJI EWAKUACJI, NAPRAWY SPRZĘTU, UMUNDUROWANIA I URZĄDZEŃ TECHNICZNYCH SŁUŻB KWATERMISTRZOWSKICH.

Dane do niniejszego punktu powinny być opracowane wg wytycznych sztabu kwatermistrzostwa OW i przedkładane w gotowej formie przez poszczególne wydziały kwatermistrzostwa za podległe im warsztaty i odpowiedzialne za przeprowadzenie napraw po linii swych służb.

Punkt ten powinien zawierać takie zagadnienia jak:

- organizacja i zakres napraw uszkodzonego sprzętu technicznego służb Kwatermistrzowskich i umundurowania z wojsk OTK przez warsztaty naprawcze podległe OW oraz warsztaty naprawcze cywilne wykonujące naprawy na rzecz wojska;
- organizacja ewakuacji i napraw uszkodzonego sprzętu technicznego służb kwatermistrzowskich z oddziałów i związków taktycznych wojsk operacyjnych przegrupowujących się przez teren OW;
- wykaz warsztatów naprawczych wojskowych i cywilnych wykonujących naprawy sprzętu technicznego służb kwatermistrzowskich i umundurowania.

XI. ZAGADNIENIA OBRONY I OCHRONY TYŁÓW:

Obronę i ochronę, tak aktywną jak i bierną, pododdziałów i urządzeń tyłowych wojsk frontowych i OTK organizować będą właściwi komendanci i dowódcy jednostek wg wytycznych i zarządzeń sztabu OW.

W związku z powyższym nie ma potrzeby ujmowania w niniejszym planie całokształtu przedsięwzięć obrony i ochrony tyłów. Celowym jednak jest aby w punkcie tym były ujęte przedsięwzięcia kwatermistrzostwa OW mające na celu i odzwierciadlające pomoc kwatermistrzostwa OW oddziałom i związkom taktycznym / znajdującym się na terenie OW/, jednostkom OTK i tyłowym w likwidacji skutków uderzeń bmar.
Do takich przedsięwzięć należałoby zaliczyć:

- pomoc w organizacji i przeprowadzaniu desaktywacji i odkażaniu stanu osobowego, sprzętu technicznego i umundurowania w oddziałach i związkach taktycznych wojsk operacyjnych oraz jednostkach tyłowych odchodzących do organizującej się armii;
- pomoc w organizacji i przeprowadzaniu desaktywacji i odkażania stanu osobowego, sprzętu technicznego i umundurowania w oddziałach i związkach taktycznych OTK oraz w wojskach przegrupowujących się przez teren OW;
- organizacja badań na napromieniowanie i określenie przydatności skażonych środków spożywczych i innych przedmiotów zaopatrzenia;
- rozśrodkowanie składów, zakładów przetwórczych, naprawczych itp. zagrożonych uderzeniami bmar;
- przedstawianie wniosków odnośnie osłony plot obiektów tyłowych dla dowództwa OW;
- odtwarzanie obezwładnionych i zniszczonych organów dowodzenia tyłami w oddziałach tyłowych OTK oraz w jednostkach tyłowych OTK podległych OW;
- przegrupowywanie składów, zakładów przetwórczych i naprawczych do nowych rejonów w wypadku silnego skażenia rejonów dotychczas zajmowanych;
- pomoc w organizacji i likwidacji skutków uderzeń bmar pod względem medycznym.

~~VII.~~ ŚWIADCZENIA KWATERMISTRZOSTWA I PODLEGŁYCH MU PODODDZIAŁÓW I ZAKŁADÓW TYŁOWYCH NA RZECZ LUDNOŚCI CYWILNEJ.

Punkt ten w treści swej powinien zawierać przedsięwzięcia kwatermistrzostwa OW w zakresie udzielania pomocy materiałowej i medycznej na rzecz ludności cywilnej.

Do takich przedsięwzięć można zaliczyć następujące przedsięwzięcia:

- pomoc organom władzy cywilnej i WK OTK w organizacji i przeprowadzaniu ewakuacji ludności cywilnej i jej mienia z rejonów zagrożonych i skażonych;
- pomoc w organizacji punktów żywienia i przygotowania gorącej strawy oraz innych punktów obsługi w rejonach rozmieszczenia ewakuowanej ludności cywilnej;
- pomoc w przeprowadzaniu zabiegów profilaktycznych i udzielaniu pomocy medycznej ludności cywilnej oraz szeregu innych zagadnień wynikających z zaistniałej sytuacji.

~~VIII~~. ZAGADNIENIA DOWODZENIA TYŁAMI OW:

- organizacja dowodzenia jednostkami tyłowymi odchodzącymi do armii w czasie ich przegrupowania do punktów przekazania kwatermistrzowi armii;
- organizacja dowodzenia jednostkami tyłowymi OTK podległymi kwatermistrzostwu OW;
- zorganizowanie i wydzielenie ze składu kwatermistrzostwa OW /po odejściu kwatermistrzostwa armii/ grupy operacyjnej;
- zorganizowanie zapasowego kwatermistrzowskiego stanowiska dowodzenia /na nim powinna przebywać i pracować równolegle grupa operacyjna gotowa w każdej chwili do przejęcia dowodzenia w wypadku obezwładnienia zasadniczego KSD/;
- schemat organizacji łączności:

  a/ z jednostkami tyłowymi odchodzącymi do armii;
  b/ z KSD organizującej się armii,
  c/ z jednostkami tyłowymi OTK, składami, zakładami przetwórczymi i naprawczymi podległymi kwatermistrzostwu OW,
  d/ z kwatermistrzostwami oddziałów samodzielnych i związków taktycznych OTK podległych dowództwu okręgu,
  e/ z kwatermistrzostwami WK OTK.

~~X~~. ORGANIZACJA SZKOLENIA KWATERMISTRZOWSKIEGO.

Zagadnienie to nie jest pierwszoplanowym w początkowym okresie wojny ale bardzo istotnym w toku dalszego jej trwania. W miarę rozwoju działań wojennych będą wzrastały potrzeby na uzupełnianie powstałych strat w stanie osobowym pododdziałów i urządzeń tyłowych oddziałów, związków taktycznych i operacyjnych na froncie zewnętrznym i wewnętrznym. Przygotowanie odpowiednich ilości rezerw kucharzy, piekarzy, szewców, krawców, sanitariuszy itp. dla potrzeb frontu i OTK będzie niewątpliwie jednym z zadań kwatermistrzostwa OW i jako takie powinno być ujmowane w planie zabezpieczenia tyłowego O.. Przygotowanie w/w fachowców odbywać się może przez organizację odpowiednich kursów w/g wytycznych i zarządzeń Głównego Kwatermistrzostwa i z własnej inicjatywy kwatermistrzostwa OW.

X. INNE ZAGADNIENIA WYNIKAJĄCE Z KONKRETNYCH WARUNKÓW I SYTUACJI JAKIE MOGĄ ZAISTNIEĆ W POCZĄTKOWYM OKRESIE WOJNY I W TOKU DALSZEGO JEJ PROWADZENIA.

Załącznik Nr 1 123

WYKAZ JEDNOSTEK TYŁOWYCH ODCHODZĄCYCH DO ARMII W/G TERMINÓW GOTOWOŚCI BOJOWEJ

Nr i nazwa jednostki	% ukompletowania		Terminy osiągnięcia gotowości bojowej						Opóźnienia terminów gotowości bojowej		Przyczyny opóźnienia terminów gotowości bojowej
	planowany	faktyczny	D-1	D	D+1	D+2	D+3	D+4-8	dni	godz.	
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

Rubryki 1 - 3, 5 - 10 wypełnia się na podstawie planu mobilizacji jednostek tyłowych przed okresem zagrożenia. Pozostałe rubryki po osiągnięciu gotowości bojowej. Taki sam wykaz należy opracować dla mobilizowanych jednostek tyłowych OTK.

Załącznik Nr 2

Lp.	Rodzaj transportu		
	samochodowy	kolejowy	wodny
1	2	3	4

Wykaz powyższy wypełnia się na podstawie decyzji właściwego dowódcy. W rubrykach 2 - 4 podaje się nazwę i Nr jednostki tyłowej. Powyższe wykazy są podstawą do opracowania planów jako załączników do punktu II/11 i 12.

Załącznik nr 3

PLAN PRZEKAZANIA JEDNOSTEK TYŁOWYCH PRZEZ OW DLA ARMII TRANSPORTEM SAMOCHODOWYM

Nr. i nazwa jednostki tyłowej	Rejon rozmieszczenia /mobilizacji/	Termin osiągnięcia gotowości bojowej		Marszruta		Termin osiągnięcia punktu przejścia	Rejon i czas odpoczynków	Termin przekazania		Rejon i punkty przekazania	Uwagi
		dnia	godz.	Nr.	km.			planow.	faktycz.		
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

Uwaga : Rubryka 2 = rubryce 2 zał. nr. 2 ; rubrykę 4 - 5 wypełnia się na podstawie rubryk 5 - 1 zał.nr.1 ; Dane do rubryk: 3,6,7,9 i 12 bierze się z mapy. Pozostałe rubryki wypełnia się na podstawie faktycznych danych kalkulacyjnych. W rubryce 9 podaje się czas odpoczynku od godz. do godz. W rubryce 12 podaje się rejon i punkty przekazania np.: Miejscowość X punkt przekazania nr. 1. skrzyżowanie dróg. Dane w rubryce 8 i 9 podaje się celem kierowania - regulowania ruchem kolumn na danej marszrucie.

Załącznik nr 4

PLAN PRZEKAZANIA JEDNOSTEK TYŁOWYCH PRZEZ OW DLA ARMII TRANSPORTEM KOLEJOWYM I WODNYM

Nr. i nazwa jednostki tyłowej	Rejon rozmieszczenia /mobilizacji/	Termin osiągnięcia gotowości bojowej		Stacja i czas załadowania	Nr. Nr. transportu	Marszruta		Stacja i czas wyładowania	Marszruta dojazdowa	Termin przekazania		Rejon i punkt przekazania
		dnia	godz.			Nr.	km.			planow.	fakt.	
2	3	4	5	6	7.	8	9	10	11	12	13	14

Uwaga: Rubryka 2 = rubryce 3 zał. nr. 2 ; rubrykę 4,5 i 14 wypełnia się jak rubryki 4,5 i 12 w załączniku nr.3. Dane do rubryk 6-10 otrzymuje się i wypracowuje się wspólnie z organami komunikacji wojskowej. W rubryce 11 podaje się marszrutę od stacji wyładowczej do punktu przekazania.

Opracowanie powyższych planów wykluczają potrzebę opracowania oddzielnego planu przegrupowania jednostek tyłowych oraz z uwagi na posiadanie dostatecznej ilości danych mogą służyć jako podstawy do wydania zarządzeń jednostkom tyłowym na przegrupowanie.

Załącznik nr 5

WYKAZ NAPŁYWU JEDNOSTEK TYŁOWYCH W REJONACH PRZEKAZANIA

Data osiągnięcia rejonu przekazania	Rejon ..... Nr punktów przekazania			Rejon ..... Nr punktów przekazania			Rejon ..... Nr punktów przekazania			Rejon ..... Nr punktów przekazania		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Uwaga: Wykaz powyższy jest graficznym przedstawieniem, za pomocą znaków taktycznych, napływu jednostek tyłowych w rejonach i punktach przekazania. Znaki taktyczne jednostek tyłowych wrysowuje się w układzie hronologicznym podając przy nich godz. przekazania kwatermistrzostwu armii. Jednostkę tyłową należałoby uważać za przekazaną od momendu zameldowania się d-cy danej jednostki tyłowej przedstawicielowi kwatermistrzostwa armii na punkcie przeka zania. Dane do rubryk powyższego wykazu bierze się z rubryki 11 i 12 zał. nr 3 oraz z rubryki 13 i 14 zał.nr 4.
Wykaz ten jest sprawdzianem-kontrolą właściwego zaplanowania przekazania jednostek tyłowych ujętych w załącznikach 3 i 4. Ilość rubryk w powyższym wykazie zależna jest od ilości rejonów i punktów przekazania. Ze względu na rozśrodkowanie uważam że może ich być na szczeblu armii 2-4.
Ilość pozycji w niniejszym wykazie zależna będzie od ilości dni, w których będą przekazywane jednostki tyłowe.

Załącznik nr 6

PLAN ROZŚRODKOWANIA ŚRODKÓW MATERIAŁOWYCH ZGROMADZONYCH W REJONOWYCH I OKRĘGOWYCH SKŁADACH

Nazwa i Nr składu /oddziału/	Rejon rozmieszczenia	Ilość i rodzaj środków mater. podlegających rozśrodkowaniu	Organizacja i sposób rozśrodkowania											Odpowiedzialny za rozśrodkowanie	UWAG
			Rozśrodkowuje się do				Potrzebne siły i środki		Wykorzystuje się siły i środki						
			Dysloka-cja magazynu	Ilość śr. mater.	Dysloka-cja magazynu	Ilość śr. mater.	Ludzi	Transport	Nazwa jedn.	Ilość		Czas pracy			
										Ludzi	Transportu	Od	Do		
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17

Uwaga: Ilość rubryk 5-8 zależy od ilości magazynów, które wykorzystuje się do rozśrodkowania środków materiałowych. W rubrykach 5 i 7 podaje się miejsce magazynu lub pomieszczenia i jego podległość pod względem organizacyjnym np.: magazyn 72 pz., magazyn garnizonowy - Gubin, magazyn PZGS, PGR itp.
Suma rubryk 6 i 8 powinna równać się ilości wykazanej w rubryce 4.
Powyższy plan powinien być opracowany w okresie zagrożenia i może stanowić podstawę do wydania zarządzeń na rozśrodkowanie środków materiałowych. Uważam, że rozśrodkowanie powinno nastąpić najpóźniej w okresie przeprowadzenia skrytej mobilizacji. W późniejszym czasie nie będzie dostatecznej ilości sił i środków transportowych oraz czasu na rozśrodkowanie poważnych ilości materiałów zgromadzonych na składach.

Załącznik nr 7

PLAN PRZEKAZANIA ŚRODKÓW MATERIAŁOWYCH PRZEZ OW DLA ARMII

Lp.	Nr i nazwa składu	Nazwa środków materiałowych	Jedn. miary	Ilość	Organizacja przekazania i dowozu środków materiałowych								Uwagi
					Potrzeby w transporcie	Rejon załadowania	Czas załad.	Rejon i punkty przekazania	Czas przekazania	Wykorzystanie środków transportowych: Rodzaj transportu	Ilość środków transportowych	Nazwa oddziału transportowego	Nr Nr marszrut	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

Uwaga: W rubryce 2 podaje się skład wydający środki materiałowe; rubrykę 3-5 wypełnia się na podstawie dyrektywy Głównego Kwatermistrzostwa. W rubryce 6-tej podaje się ilość samochodów względnie wagonów kolejowych; rubryka 9 odpowiada rubryce 12 zał.nr 3. Rubryka 12 i 13 w odniesieniu do transportu samochodowego odzwierciadla wykorzystanie transportu odchodzącego do armii oraz transportu pozostającego w dyspozycji kwatermistrzostwa OW. W rubryce 15 podaje się uwagi dalszego wykorzystania transporu i następnego dysponenta.
Wyciąg z tego planu /treść rubryki 3-5, 9-13/ powinno otrzymać kwatermistrzostwo armii i na jego podstawie jest wstanie zaplanować i organizować zabezpieczenie materiałowe działań armii.

Załącznik nr 8

PLAN ORGANIZACJI ZABEZPIECZENIA MATERIAŁOWEGO JEDNOSTEK PRZEGRUPOWUJĄCYCH SIĘ PRZEZ TEREN OW.

Lp.	Nr i nazwa jednostki	Rejon odpoczynku /uzupełniania środków mater.	Data i czas trwania odpoczynku	Planowane potrzeby śr.materiałow.: MPS t.	Zyw. t.	Inne t.	Przydział środków materiałowych: MPC t.	Z rejonu /składu/	Zyw. t.	Z rejonu /składu/	Inne t.	Z rejonu /składu/	Zaopatrywanie: Kto dostarcza pobiera śr.mater.	Siły i środki	Czas trwania uzupełniania: Mps.	Zyw.	Inne	Odpowiedzialny za dostarczenie pobranie: Mps	Zyw.	Inne	Uwagi
1	1	2	3	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22

Uwaga: Rubryki 1-7 wypełnia się: w odniesieniu do jednostek pozaokręgowych na podstawie danych otrzymanych z Głównego Kwatermistrzostwa, a w stosunku do jednostek okręgowych na podstawie kalkulacji właściwych wydziałów kwatermistrzostwa OW i oddziału operacyjnego w stosunku do samodzielnych oddziałów i związków taktycznych /rubryka 2-4/. Rubryki 8-21 wypełnia się na podstawie decyzji i wytycznych kwatermistrza OW, która będzie zależała od sytuacji i możliwości kwatermistrzostwa w zorganizowaniu punktów tankowania /cysternami, wymianą tary itp./ oraz punktów wydawania żywności i innych środków materiałowych. W rubryce 15 podaje się ilość ludzi i środków transportowych jeżeli dysponentem ich jest kwatermistrzostwo OW, w innym wypadku podaje się nr i nazwę jednostki pobierającej środki materiałowe np.: Własne 3 DZ. W rubrykach 19-21 podaje się d-cę oddziału transportowego, któremu podlegają siły i środki /rubryka 15/.

PLAN ORGANIZACJI MATERIAŁOWEGO ZABEZPIECZENIA JEDNOSTEK O T A POZOSTAJĄCYCH NA TERENIE OW
NA OKRES OD .....DO .....

Lp.	Nr i nazwa jednostki	Dyslokacja	Termin przyjęcia na zaopatrzenie	Ciężar jko w t.				Stan zapasów na ... w t/jko				Potrzeby w t/jko				Brak w t/jko				Nadwyżka w t/jko				Organizacja zaopatrywania								Miejsce pobrania środków materiałow.	Termin pobrania				Rodzaj transportu dla dowozu
				Mps				Mps				Mps				Mps				Mps				Przydział śr. mater. w t/jko									Mps				
				Benz.	Olej napęd.	Żyw.	Inne	Benz.	Olej napęd.	Żyw.	Inne	Benz.	Olej napęd.	Żyw.	Inne	Benz.	Olej napęd.	Żyw.	Inne	Benz.	Olej napęd.	Żyw.	Inne	Benz.	Olej napęd.	Żyw.	Inne	Benz.	Olej napęd.	Żyw.	Inne		Benz.	Olej napęd.	Żyw.	Inne	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29				30	31	32	33	34
																												Benz. Olej. napęd. Żyw. Inne								Benz. Olej. napęd. Żyw. Inne

Uwaga: Dane do rubryk 5-24 naliczają i podają wydziały zopatrzenia; w rubrykach 25-28 podaje się ilość przydzielonych środków materiałowych. W rubryce 34 podaje się transport kolejowy, samochodowy lub inny. Przy transporcie samochodowym podaje się jego podległość pod względem organizacyjnym np.: samochodowy 22 BKBW, 5 bst OW itp.

Załącznik nr 10

PLAN ORGANIZACJI MATERIAŁOWEGO ZABEZPIECZENIA I OBSŁUGI PUNKTÓW ZBORNYCH LUDZI MOBILIZOWANYCH
DLA POTRZEB FRONTU I OTK I ICH PRZEMARSZÓW.

Lp.	Nr. i dyslokacja punktu zbornego	Termin zorganizowania i czas trwania	Stan. osob.		Punkty obsługi					Organizacja zaopatrywania punktu zbornego							Organizacja zabezpieczenia przemarszów			
			Napływ dzienny	Ogólny stan	Przyjęcie	Wydawanie strawy	Zaśnie	Kantyny	Ambulatoria	Potrzeby w środ. materiałowych			Przydział środ. materiał. i dowóz				Miejsce organizowanych punktów i organizujący.			
										Umundur. kompl.	Żyw. rdz.	Inne t.	Umundur. ilość/ skąd	Żyw. ilość/ skąd	Inne ilość/ skąd	Transport dla dowozu środków materiał.	Tankowania	Wydawania strawy	Wydawania napojów do picia	Pomocy medycznej
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21

Uwaga: W rubryce 3 podaje się termin gotowości punktu zbornego i ilość dni trwania punktu zbornego; w rubrykach 6-10 ilość organizowanych punktów obsługi; w rubryce 17 - oddział transportowy /bst OW/ lub jednostkę wykonującą dowóz oraz ilość i rodzaj środków transportowych; w rubrykach 18-21 podaje się miejsce i jednostki lub organa cywilne /instytucje/ organizujące dane punkty. Dane do rubryk 2-5 podaje sztab OW lub organ nadrzędny.

Plan powyższy opracowuje się w wypadku organizowania punktów zbornych.

13. Wojewódzkiego sztabu wojskowego.

1. Plan obrony terytorium województwa.

Plan obrony terytorium województwa opracowuje się w formie graficznej na mapie 1:10000 z legendą.

Graficzna część planu obrony terytorium województwa zawiera:

- granice województwa i powiatów wchodzących w skład województwa i podlegających W.O;
- przewidywane działanie nieprzyjaciela na terytorium województwa /przypuszczalne rejony i charakter oddziaływania bronią masowego rażenia, przypuszczalne rejony lądowania desantów morskich i powietrznych oraz ich charakter działania, przypuszczalne rejony, obiekty i charakter działania grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia itp/;
- rozmieszczenie /ugrupowanie/ sił i środków obrony terytorium województwa i powiatów;
- rozmieszczenie /ugrupowanie/ sił i środków OW, MW KOP oraz resortów przewidzianych do działania lub do zabezpieczenia wybrzeża morskiego ~~lu~~ na terytorium województwa;
- drogi kołowe i kolejowe przegrupowania i tranzytu wojsk operacyjnych przebiegające przez terytorium województwa oraz drogi manewru sił i środków obrony terytorium województwa i powiatów;
- działanie sił i środków obrony terytorium województwa i powiatów w rejonach zagrożonych użyciem przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia /w czasie przewidywanych akcji ratowniczych/;
- działanie sił i środków obrony terytorium województwa i powiatów dla wzbronienia lądowania i likwidowania większych desantów morskich oraz powietrznych nieprzyjaciela, we współdziałaniu z siłami i środkami OW oraz MW;
- działanie sił i środków obrony terytorium województwa, powiatów i OW dla zwalczania grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia na terytorium województwa i powiatów;
- obrona powietrzna terytorium województwa przez siły i środki KOP;

- działanie sił i środków obrony terytorium województwa i powiatów w celu zabezpieczenia dróg tranzytowych dla wojsk operacyjnych oraz dróg manewru dla własnych sił i środków;
- ochronę i obronę obiektów stacjonarnych;
- działanie sił i środków sąsiadów i województwa w ramach wzajemnej pomocy;
- rozmieszczenie odwodów sił i środków obrony terytorium województwa i powiatów /jeżeli organizuje się/;
- rejony rozmieszczenia organów i elementów zaopatrywania;
- system dowodzenia.

Legenda zawiera:

- cel obrony terytorium województwa;
- zadania województwa;
- zamiar obrony terytorium województwa;
- zadania powiatów;
- zadania sił i środków bezpośrednio podległych województwu;
- zadania sił i środków działających na korzyść województwa;
- podział sił i środków województwa według aktualnych zadań;
- nasycenie sił i środków /na 1 km^2 przy likwidacji grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia oraz na 1 km bieżący przy zabezpieczaniu dróg kołowych i kolejowych, stosunek sił itp/;
- problemy współdziałania i dowodzenia;
- zadania materiałowo-technicznego zabezpieczenia;
- okresy i terminy organizacji obrony terytorium województwa i powiatów.

1.a. Plan rozpoznania terytorium województwa

Plan rozpoznania terytorium województwa opracowuje się w formie graficznej na mapie 1:10000 z legendą:

Graficzna część planu rozpoznania terytorium województwa zawiera:

- granice województwa i powiatów wchodzących w skład województwa i podlegających WKO;
- ogólne położenie wojsk nieprzyjaciela;
- przewidywane rejony działalności dywersyjno-rozpoznawczej, desantu powietrznego i morskiego nieprzyjaciela;
- przewidywane rejony tworzenia się band reakcyjnego podziemia;
- drogi przegrupowania i tranzytu wojsk operacyjnych przebiegających przez terytorium województwa oraz drogi manewru sił i środków rozpoznawczych będących w dyspozycji oficera rozpoznawczego województwa;
- rejony zastrzeżone i obiekty o znaczeniu operacyjnym;
- rozmieszczenie i działanie oddziałów i pododdziałów przeznaczonych do prowadzenia rozpoznania;
- system rozpoznania;
- organizacja łączności między oficerem rozpoznawczym województwa a oficerami rozpoznania PSzW.

Legenda zawiera:

- zadania rozpoznania województwa;
- zadania sił i środków rozpoznania będących w dyspozycji oficera rozpoznawczego województwa;
- zadania sił i środków rozpoznania OW lub wojsk operacyjnych działających na korzyść województwa;
- podział sił i środków rozpoznania według aktualnych zadań;
- zagadnienia współdziałania sił i środków w okresie prowadzenia rozpoznania.

- organizacja ochrony obiektów stacjonarnych;
- działanie sił i środków ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego w zakresie zwalczania elementów kryminalnych;
- działanie sił i środków ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego w ramach wzajemnej pomocy i współpracy sąsiedzkiej;
- system dowodzenia.

Legenda zawiera:

- cel działania i ogólne zadania w zakresie ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego na terytorium powiatu;
- ogólny zamiar ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego na terytorium powiatu;
- podział sił i środków ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego według zadań;
- zadania poszczególnych sił i środków ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego;
- problemy współdziałania z siłami i środkami obrony terytorium powiatu i sąsiadami w zakresie ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego;
- problemy dowodzenia;
- terminy organizacji i gotowości.

7. Rozkaz bojowy WSzW

Opracowuje na piśmie wydział operacyjno-rozpoznawczy i szkolenia. Podpisują przewodniczący WKO i szef WSzW.

Rozkaz bojowy WSzW zawiera:

1. Przewidywane działanie /oddziaływanie/ nieprzyjaciela na terytorium województwa /możliwości użycia broni masowego rażenia, możliwości lądowania desantów morskich i powietrznych, przypuszczalne działanie grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia/.
2. Ogólne zadania województwa /w tym na realizację jakich zadań skupia główny wysiłek/.
3. Zadania sąsiadów realizowane wspólnie z siłami i środkami województwa.
4. Zadania PSzW z zakresu opbmar, zwalczania desantów, grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia, zabezpieczenia tras przegrupowania i tranzytu wojsk operacyjnych ochrony obiektów itp/.
5. Zadania bot - wojewódzkich /rejony rozmieszczenia, rejony lub obiekty działania, zadania bojowe, drogi manewru itp/.
6. Zadania wojewódzkich służb obrony cywilnej /SMS, SPpoż, SOD, SRT, SWet, SSchr, SEnerg/.
7. Zadania wojewódzkich sił i środków ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego /MO, WSW, WKG itp/.
8. Zadania wojewódzkich organizacji paramilitarnych /LPŻ, Aeroklubu, Automobilklubu, PCK itp/.
9. Zadania sił i środków OW, resortów i MW /jeżeli województwo graniczy z wybrzeżem morskim/ wykonywane na korzyść województwa.
10. Zadania obrony powietrznej /kOP/ na terytorium województwa.
11. Gotowość do obrony.
12. Rejon SD i ZSD WSzW i od kiedy czynne.
13. Meldunki.

3. Rozkaz bojowy PSzW

Opracowuje na piśmie sekcja operacyjno-rozpoznawcza i szkolenia. Podpisują przewodniczący PKO i szef PSzW.

Rozkaz bojowy zawiera:

1. Przewidywane działanie /oddziaływanie/ nieprzyjaciela na terytorium powiatu /możliwości użycia broni masowego rażeni możliwości lądowania desantów morskich i powietrznych, przypuszczalne działanie grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia/.
2. Ogólne zadania powiatu /w tym na realizację jakich zadań skupia główny wysiłek/.
3. Zadania sąsiadów realizowane wspólnie z siłami i środkami powiatów.
4. Zadania grup samoobrony IKO, gromad, osiedli, miast nie stanowiących powiatu i zakładów pracy w zakresie opbmar, zwalczanie dywersji i sabotażu, ochrony obiektów itp/.
5. Zadanie bot /rejon rozmieszczenia, rejony lub obiekty działania, zadanie bojowe, drogi manewru itp/.
6. Zadania powiatowych służb obrony cywilnej /SMS, SPpoż, SOD, SRT, SWet/.
7. Zadania powiatowych sił i środków ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego MO itp/.
8. Zadania powiatowych organizacji paramilitarnych LPŻ, PCK itp
9. Zadania sił i środków województwa, OW i resortów wykonywane na korzyść powiatu.
10. Zadania obrony powietrznej /KOP/ na terytorium powiatu.
11. Gotowość do obrony.
12. Rejon SO i ZSO PSzW i od kiedy czynne.
13. Meldunki.

4. Plan współdziałania WSzW

Plan współdziałania opracowuje się w formie graficznej na mapie 1:100000 z legendą.

Część graficzna planu współdziałania zawiera:

- warianty działania /oddziaływania/ nieprzyjaciela na terytorium województwa;
- rozmieszczenie sił i środków obrony terytorium powiatów, województwa oraz OW, resortów, MW /gdy część granicy województwa stanowi wybrzeże morskie/ KOP przewidzianych do działania na terytorium województwa i sąsiadów przewidzianych do wspólnego działania;
- działanie sił i środków województwa i powiatów przeznaczonych do wzbraniania lądowania desantów, zwalczania grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia według wariantów działania nieprzyjaciela;
- działanie sił i środków województwa i powiatów przeznaczonych do działania w ramach opbmar według wariantów użycia bmar przez nieprzyjaciela;
- działanie sił i środków województwa i powiatów przeznaczonych do zabezpieczenia dróg przegrupowania i tranzytu wojsk operacyjnych i obiektów;
- działanie sił i środków powiatów w ramach pomocy sąsiadom i współpracy w zwalczaniu grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia, likwidacji skutków użycia przez nieprzyjaciela bmar itp;
- działanie sił i środków województwa i sąsiadów w ramach pomocy i współpracy w zwalczaniu grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia, likwidacji skutków użycia przez nieprzyjaciela bmar itp/;
- działanie w ramach pomocy i współpracy między siłami i środkami województwa i powiatów realizującymi odmienne zadania /np. działanie sił i środków zwalczania grup rozpoznawczo-dywersyjnych i zabezpieczenia dróg przegrupowania i tranzytu wojsk operacyjnych w opbmar lub działania sił i środków opbmar w zwalczaniu sabotażu i dywersji itp/;
- działanie sił i środków OW, resortów KOP i MW /jeżeli część granicy województwa stanowi wybrzeże morskie/ na korzyść województwa oraz działanie współdziałających z nimi sił i środków województwa.

5. PLAN ŁĄCZNOŚCI

wojewódzkiego sztabu wojskowego

Na szczeblu wojewódzkiego sztabu wojskowego plan łączności opracowuje się graficznie w jednym egzemplarzu i zawiera on schematy z rozliczeniem sił i środków. Na podstawie planu łączności, szef łączności opracowuje zarządzenie łączności z niezbędnymi załącznikami, ujmując wszystkie zagadnienia łączności wojewódzkiego sztabu wojskowego i wytyczne dla podległych sztabów i jednostek.

a) Schemat łączności środkami przewodowymi i ruchomymi

opracowuje się na mapie. W treści schematu ujmuje się : zadania, położenie i linie rozgraniczenia organów i jednostek obrony terytorium województwa; miejsce rozmieszczenia punktów dowodzenia i węzłów łączności przełożonego, własnych podległych i współdziałających organów i jednostek ;
łączność środkami przewodowymi i ruchomymi wojewódzkiego sztabu wojskowego i system łączności MO, TOPL i wojewódzkich władz administracyjnych oraz sposób i zasady wykorzystania tego systemem przez wojewódzki sztab wojskowy; przedsięwzięcia mające na celu zabezpieczenie ciągłości łączności środkami przewodowymi i eksplaatacyjnych działalność oddziałów remontowo-budowlanych MO na korzyść wojewódzkiego sztabu wojskowego ; rozliczenie sił i środków rozmieszczenie pododdziałów łączności, rozkład wymiany korespondencji bojowej i poczty polowej.

b) Schemat łączności środkami radiowymi wykonuje się w formie tabelarycznej. W treści schematu podaje się : nazwę i skład sieci i kierunków radiowych zapewniających łączność wojewódzkiemu sztabowi wojskowemu z przełożonym, podległymi i współdziałającymi organami i jednostkami; rodzaje wydzielonego sprzętu i rozmieszczenie na poszczególnych punktach dowodzenia ; łączność środkami radiowymi MO i TOPL oraz sposoby jej wykorzystania przez wojewódzki sztab wojskowy ; zasady wykorzystania oraz pracy środków radiowych; ochrona łączności przed zakłóceniami ze strony nieprzyjaciela ; rozliczenie środków radiowych.

- system dowodzenia;

Legenda zawiera:

- cel działania i ogólne zadania w zakresie ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego na terytorium województwa;
- ogólny zamiar ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego na terytorium województwa;
- podział sił i środków ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego według zadań;
- zadania poszczególnych sił i środków ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego;
- problemy współdziałania z siłami i środkami obrony terytorium województwa i sąsiadami w zakresie ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego;
- problemy dowodzenia;
- terminy organizacji i gotowości.

6. Plan zabezpieczenia porządku i bezpieczeństwa publicznego na terytorium województwa.

Plan zabezpieczenia porządku i bezpieczeństwa publicznego na terytorium województwa opracowuje się w formie graficznej na mapie 1:100000 z legendą.

Graficzna część planu zabezpieczenia porządku i bezpieczeństwa publicznego na terytorium województwa zawiera:

- rejony zagrożone działalnością dywersyjno-sabotażową i agenturalną nieprzyjaciela, przypuszczalne rejony tworzenia się band zbrojnego podziemia i działanie elementów kryminalnych, rejony zagrożone użyciem przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia;
- trasy przegrupowania i tranzytu wojski operacyjnych oraz obiekty wymagające ochrony;
- rozmieszczenie sił i środków ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego na terytorium województwa /MO, WSW, WKG/, straże: przemysłowa, leśna, portowa, bankowa, więzienna itp./;
- działanie rozpoznawczo-kontrwywiadowcze;
- działanie sił i środków ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego w ramach zwalczania grup rozpoznawczo dywersyjnych i band zbrojnego podziemia;
- działanie sił i środków ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego w celu zabezpieczenia porządku i ochrony mienia w czasie prowadzenia akcji ratowniczej w rejonach porażenia bronią masowego rażenia;
- działanie sił i środków ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego w zakresie zapobiegania żywiołowej ewakuacji ludności cywilnej i zwalczania wrogiej propagandy oraz zabezpieczenia planowego rozśrodkowania ludności cywilnej, obiektów i instytucji;
- działanie sił i środków ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego w ramach zabezpieczenia dróg przegrupowania i tranzytu wojsk operacyjnych oraz regulacji ruchu;
- organizacja ochrony obiektów stacjonarnych przez siły i środki ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego w zakresie zwalczania elementów kryminalnych;
- działanie sił i środków ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego w ramach pomocy i współpracy sąsiedzkiej;

6. Plan obrony terytorium powiatu

Plan obrony terytorium powiatu opracowuje się w formie graficznej na mapie 1:50000 z legendą:

Graficzna część planu obrony terytorium powiatu zawiera:

- granice powiatu, gromad, osiedli i miast nie wchodzących w skład powiatu;
- przewidywane działanie nieprzyjaciela na terytorium powiatu /przypuszczalne rejony i charakter oddziaływania bronią masowego rażenia, przypuszczalne rejony, obiekty i charakter działania grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia itp/;
- rozmieszczenie /ugrupowanie/ sił i środków obrony terytorium powiatu i lokalnych komitetów obrony;
- rozmieszczenie /ugrupowanie/ sił i środków przełożonych oraz KOP i resortów przewidzianych do działania na terytorium powiatu;
- drogi kołowe i kolejowe przegrupowania i tranzytu wojsk operacyjnych przebiegające przez terytorium powiatu oraz drogi manewru sił i środków obrony terytorium powiatu;
- działanie sił i środków obrony terytorium powiatu i lokalnych komitetów obrony /gromad, osiedli i miast podległych powiatowi w rejonach zagrożonych użyciem przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia /w czasie przewidywanych akcji ratowniczych/;
- działanie sił i środków powiatu w ramach akcji organizowanych przez WSzW;
- działanie sił i środków powiatu, lokalnych komitetów obrony /gromad, osiedli, zakładów pracy i miast podległych powiatowi i województwa /OW/ dla zwalczania grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia na terytorium powiatu, gromad, osiedli i miast podległych powiatowi;
- obrona powietrzna terytorium powiatu przez siły i środki KOP;
- działanie sił i środków powiatu w celu zabezpieczenia dróg przegrupowania i tranzytu wojsk operacyjnych oraz dróg manewru dla własnych sił i środków;

- ochronę i obronę obiektów stacjonowanych;
- działanie sił i środków sąsiadów i powiatu w ramach wzajemnej pomocy;
- rozmieszczenie odwodów sił i środków obrony terytorium powiatu /jeżeli organizuje się/;
- rejony rozmieszczenia organów i elementów zaopatrywania;
- system dowodzenia.

Legenda zawiera:

- cel obrony terytorium powiatu;
- zadania powiatu;
- zamiar obrony terytorium powiatu;
- zadania gromad, osiedli i miast; podległych powiatowi /lokalnych komitetów obrony/;
- zadania sił i środków bezpośrednio podległych powiatowi;
- zadania sił i środków działających na korzyść powiatu;
- podział sił i środków według aktualnych zadań;
- nasycenie sił i środków /na 1 km^2 przy likwidacji grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia oraz na 1 km bieżący przy zabezpieczaniu dróg kołowych i kolejowych, stosunek sił itp/;
- problemy współdziałania i dowodzenia;
- zadania materiałowo-technicznego zabezpieczenia;
- okresy i terminy organizacji obrony powiatu, gromad, osiedli, zakładów pracy i miast podległych powiatowi.

7 Plan zabezpieczenia porządku i bezpieczeństwa publicznego na terytorium powiatu.

Plan zabezpieczenia porządku i bezpieczeństwa publicznego na terytorium województwa opracowuje się w formie graficznej na mapie 1:50000 z legendą.

Graficzna część planu ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego na terytorium powiatu zawiera:

- rejony zagrożone działalnością dywersyjno-sabotażową i agenturalną nieprzyjaciela, przypuszczalne rejony tworzenia się band zbrojnego podziemia i działania elementów kryminalnych, rejony zagrożone użyciem przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia;
- trasy przegrupowania wojsk operacyjnych oraz obiekty wymagające ochrony;
- rozmieszczenie sił i środków ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego na terytorium powiatu /WO, WSW, WAG, straże: przemysłowe, leśne itp/;
- działanie rozpoznawczo-kontrwywiadowcze;
- działanie sił i środków ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego w ramach zwalczania grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia
- działanie sił i środków ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego w celu zabezpieczenia porządku i ochrony mienia w czasie prowadzenia akcji ratowniczych w rejonach porażenia bronią masowego rażenia;
- działanie sił i środków ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego w zakresie zapobiegania żywiołowej ewakuacji ludności cywilnej i zwalczania wrogiej propagandy oraz zabezpieczenia planowego rozśrodkowania ludności cywilnej, obiektów i instytucji;
- działanie sił i środków ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego w ramach zabezpieczenia dróg przegrupowania i tranzytu wojsk operacyjnych oraz regulacji ruchu;

8. Plan współdziałania ESzW

Plan współdziałania opracowuje się w formie graficznej na mapie 1:50000.

Część graficzna planu współdziałania zawiera:

- warianty działania /oddziaływania/ nieprzyjaciela na terytorium powiatu;
- rozmieszczenie sił i środków obrony terytorium obrony powiatów grup samoobrony ZKO, gromad, osiedli, miast nie stanowiących powiaty i zakładów pracy, przełożonych przewidzianych do działania na terytorium powiatu i sąsiadów przewidzianych do wspólnego działania;
- działanie sił i środków powiatu i grup samoobrony przeznaczonych do zwalczania desantów, grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia według wariantów działania nieprzyjaciela;
- działanie sił i środków powiatu i grup samoobrony przeznaczonych do działania w ramach opbmar według wariantów użycia bmar przez nieprzyjaciela;
- działanie sił i środków powiatu przeznaczonych do zabezpieczenia dróg przegrupowania i tranzytu wojsk operacyjnych i obiektów;
- działanie grup samoobrony w ramach pomocy sąsiadom i współpracy w zwalczaniu grup rozpoznawczo-dywersyjnych /drobnych/ i band zbrojnego podziemia lub likwidacji użycia przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia itp;
- działanie sił i środków powiatu i sąsiadów w ramach pomocy i współpracy w zwalczaniu grup rozpoznawczo-dywersyjnych i band zbrojnego podziemia, likwidacji skutków użycia przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia itp;
- działanie w ramach pomocy i współpracy między siłami i środkami powiatu i grup samoobrony realizującymi odmienne zadania /np. działanie sił i środków zwalczania grup rozpoznawczo-dywersyjnych i zabezpieczenia dróg przegrupowania w opbmar lub działania sił i środków opbmar w zwalczaniu dywersji i sabotażu itp.

Legenda zawiera:

- przyjęty warianty działania /oddziaływania/ nieprzyjaciela i zamiary walki obronnej dla każdego wariantu;
- zadania, rejony /obiekty/ według których organizuje się współdziałanie;
- okresy współdziałania;
- sygnały współdziałania.

Sekcja ochrony przed skażeniami opracowuje następujące dokumenty:

- Plan ochrony przed skażeniami powiatu ;
- mapę skażeń powiatu ;
- zarządzenie ochrony przed skażeniami /wstawkę do zarządzenia OPbmar/ dla organów powiatowych, wojsk obrony terytorialnej, instytucji i ludności.

Treść dokumentów powinna zawierać wszystkie elementy ochrony przed skażeniami rozpracowanymi szczegółowo do instytucji i gromad włącznie.

Niektóre zasady PRACY NA MAPACH

1. OGÓLNE ZASADY PRACY NA MAPACH.

Mapa jest to rysunek powierzchni ziemi na płaszczyźnie, wykonany w zmniejszeniu z uwzględnieniem jej krzywizny; przedstawia znakami umownymi przedmioty i rzeźbę terenu, lub na ich tle zjawiska przyrody, życia gospodarczo - społecznego, dobrane i scharakteryzowane zgodnie z przeznaczeniem mapy. Mapa /przy zachowaniu określonej skali/ spełnia ogromną rolę w pracy oficera we wszystkich warunkach sytuacji bojowej. Pomaga ona szybko orientować się w terenie zarówno w jego rzeźbie, rozmieszczeniu obiektów i ich nazwie, jak również w rzeczywistych odległościach.

W celu stwierdzenia przydatności mapy do określonych prac sztabowych przeprowadza się jej ocenę uwzględniając następujące zagadnienia:
- skala i rodzaj mapy ;
- stopień aktualności mapy ;
- elementy orientacji mapy ;
- metoda przedstawienia rzeźby terenu.

2. Mapa z naniesioną zaistniałą sytuacją stanowi podstawę do oceny położenia i powzięcia decyzji, wydania zarządzeń, opracowania meldunków, sprawozdań, informowania oraz meldowania przełożonym.

3. Każda mapa z naniesioną sytuacją jest dokumentem bojowym; umiejętne posługiwanie się, dokładne i szybkie prowadzenie map w znacznym stopniu ułatwia pracę dowódców /szefów/ sztabów i musi odpowiadać ogólnym wymaganiom jakie stawiamy przed dokumentami. Sytuacja na mapie winna być:
- przejrzysta, a więc umożliwiająca łatwe i szybkie nanoszenie oraz odczytywanie ;
- dokładna ;
- aktualna ;
- prowadzona w/g obowiązujących zasad.

4. Mapa winna być tak prowadzona aby mógł się nią posługiwać każdy inny oficer, który otrzyma ją do ręki, bez dodatkowych wyjaśnień.

5. Każda mapa winna zawierać:
- nagłówek - umieszczony w górnej części mapy;
- gryf tajności - w prawym górnym rogu mapy ;
- stanowisko, stopień, imię, nazwisko i podpis oficera prowadzącego mapę ;
- datę rozpoczęcia i zakończenia prowadzenia mapy /w zależności od rodzaju mapy/ - w lewym górnym rogu, pod nazwą sztabu.

6. Sytuację na mapach rysuje się z reguły ołówkiem, a na mapach o charakterze stałym w zasadzie - tuszem, posługując się następującymi kolorami:
- czerwonym, czarnym, brązowym, zielonym - do oznaczenia danych dotyczących sił własnych ;
- niebieskim - do oznaczenia danych dotyczących sił npla włącznie z napisami ;
- czarnym do wykonania wszystkich napisów dotyczących sił własnych ;
- żółtym - do oznakowania ataków chemicznych ;
- pozostałe kolory służą dopodkolorowania ważniejszych, lub kolejno następujących sytuacji w celu zwiększenia przejrzystości mapy.

7. Dane o charakterze pomocniczym oraz dane wymagające sprawdzenia notuje się w brudnopisie.

8. Poszczególne szczeble dowodzenia wykorzystują w swej pracy mapy w skalach określonych instrukcją zaopatrywania wojsk w mapy. Każdy sztab winien posiadać mapy w takiej skali, na jakich pracują podległe i nadrzędne sztaby.

9. Sposób oznaczania położenia na mapach ma bardzo wielkie znaczenie dla wartości i przejrzystości mapy.

10. Wszelka niedokładność w prowadzeniu map /nanoszeniu sytuacji/ prowadzi z reguły do nieprawidłowej oceny położenia i z kolei do fałszywych wniosków.

11. Prowadzenie map wymaga przestrzegania następujących zasad i wskazań:
- ściśle stosować obowiązujące znaki i skróty nazw. Bez istotnie ważnych potrzeb nie używać innych znaków i skrótów. W wypadku braku obowiązującego użyto inny znak, należy wyjaśnić jego znaczenie w legendzie;

- nie zaciemniać topograficznej treści mapy, zwłaszcza napisów i ważniejszych form rzeźby terenu. W miarę możliwości nie rysować znaków umówionych na znakach topograficznych ;
- przy rysowaniu znaków i opisów na mapę określonej skali rysować je zależnie od sytuacji przy zachowaniu odpowiedniej proporcji wielkości tych opisów stosowanie do określonego szczebla, np. opisy OW będą większe od opisu organów wojewódzkich a te większe od powiatowych;
- wszystkie napisy na mapie umieszcza się poziomo, oprócz skrótów i opisów sektorów i zasadniczych kierunków strzelania ;
- przy rysowaniu na mapę znaków umówionych kolumn marszowych - numerację związków taktycznych /oddziałów, pododdziałów/ pisać nad znakami umówionymi tych kolumn ;
- aktualną sytuację zaznaczać linią ciągłą a przewidywane /nakazane/ zadanie - liniami przerywanymi ;
- rysując na mapie kilka położeń wojsk w różnym czasie, dla większej przejrzystości, poszczególne sytuacje /znaki/ można podcieniowywać różno kolorowymi ołówkami lub też wprowadzić dodatkowe uzupełnienie znaków zaznaczając to w legendzie /linia z kreskami, linia z krzyżykami itp/;
- niepotrzebne znaki i opisy ścierać ostrożnie i tylko miękką gumką ;
- poszczególne sytuacje, pojedyńcze znaki rysować wyraźnymi liniami; nie zaleca się rysować ołówkiem kilka razy w jednym miejscu, ani zwilżać ołówka;
- sytuacje rysować na mapie odręcznie. Szablony używać tylko do wykreślania tych znaków, których forma i rozmiary odpowiadają skali mapy.

~~K~~. Źródła wiadomości o nieprzyjacielu oznacza się umówionymi skrótami, z reguły pierwszymi literami danego źródła np:

I - zeznanie jeńca ;
DN - dokumenty npla,
Z - zbieg ;
LC - wskazanie ludności cywilnej ;
GW - działanie grup wypadowych ;
DZ - działanie zasadzek ;
P - podsłuch ;

PO - rozpoznanie przez obserwację ;
L - rozpoznanie lotnicze ;
RM - rozpoznanie morskie ;
RI - rozpoznanie inżynieryjne ;
RCH - rozpoznanie chemiczne ;
D - rozpoznanie dywersyjne ;
R - rozpoznanie radioelektroniczne ;
RA - rozpoznanie agenturalne ;
N - rozpoznanie nasłuchowe ;
OR, SPR, PR - rozpoznanie ogólnowojskowe.
Opisy te wraz z terminami odnoszącymi się do danych opisuje się obok znaku źródła /źródło pisze się w liczniku , terminy w mianowniku/.

~~13~~. Mapy jednokolorowe a niekiedy wielokolorowe dla zwiększenia wyrazistości podkolorywuje się i uwypukla. Do tego celu stosuje się kolory:
- ciemno brązowy - dla dróżni ;
- brązowy - dla rzeźby terenu /zakreskowując szczyt, lub zaznaczając tym kolorem warstwicę główną/, tym kolorem również podkolorywuje się wybrzeża, wyspy w pasie przybrzeżnym ;
- czarny - dla osiedli, napisów kolei ;
- zielony - dla lasów , zagajników, sadów, krzaków;
- niebieski - dla mórz, zatok, jezior, bagien /bagna zakreskowuje się równoległymi kreskami/, głębokość morza uwypukla się lekko podcieniowując izobaty:
  - do 20 m - kolor niebieski
  - od 20 - 50 m - kolorem różowym ;
- fioletowy - dla naroszenia na mapę nowych obiektów.

~~14~~. Treść mapy z narysowaną sytuacją może być różna, jak również różne może być ich przeznaczenie. Zależnie od tego rozróżniamy:
- mapy robocze ;
- mapy sprawozdawcze ;
- mapy prowadzone przez sztaby dla różnych potrzeb /mapy położenia wojsk ORK, npla zwane niekiedy sytuacyjnymi ;
- mapy specjalne.

15. Mapy robocze są to osobiste mapy oficerów, którzy rysują na niej wiadomości i sytuacje, które są nam niezbędne do pracy na zajmowanym stanowisku. Mapy robocze prowadzą szefowie sztabów, szefowie wydziałów sztabów, szefowie służb, oficerowie kwatermistrzostwa oraz wszyscy inni oficerowie zależnie od pełnionych funkcji.
Mapa robocza służy jako pomoc dowódcom i oficerom sztabów w orientowaniu się w sytuacji, ocenie położenia, przeprowadzeniu kalkulacji, informacji, wydaniu zarządzeń, planowaniu działań i opracowaniu niezbędnej dokumentacji.
Mapa robocza winna wyrażać graficznie zgodność narysowanej sytuacji z rzeczywistym położeniem wojsk własnych i nieprzyjaciela.
Mapy robocze winny być przygotowane do prowadzenia rozmów kodowych.

16. Każdy oficer prowadzący mapę roboczą nanosi na nią sytuację wyjściową i jej zmiany ze szczególnym podkreśleniem elementów dotyczącej pełnionej funkcji.

17. Mapa robocza dowódcy /szefa/, szefa sztabu powinna dawać jasny i pełny obraz sytuacji w całości, z tym jednak by na jej podstawie można było zameldować aktualną sytuację, powziąć decyzję /zreferować propozycję decyzji/, sprawdzić słuszność decyzji podjętych przez podległych dowódców /szefów/ i właściwą treść dokumentów bojowych opracowanych przez sztab.
Na mapie r-boczej dowódcy /szefa/, szefa sztabu rysuje się:
- wiadomości o położeniu i działaniu nieprzyjaciela ;
- położenie sił i środków OPK przełożonego, własnych oraz niższego szczebla jak również innych resortów przewidzianych do działania na własnym rejonie ;
- zadanie wyższego szczebla ;
- położenie i działanie sąsiadów w rejonach przypuszczalnego wspólnego działania ;
- decyzję dowódcy /szefa/ ;
- decyzję podległych dowódców /szefów/ ;
- rozmieszczenie punktów dowodzenia własnych, szczebla wyższego, podległych szczebli oraz tych sąsiadów z którymi przewidziane jest wspólne działanie ;
- rozmieszczenie jednostek i urządzeń tyłowych w zakresie niezbędnym dla pracy dowódcy /szefa/, szefa sztabu ;

- sytuacje atomową.
Mimo wielu wspólnych cech mapa robocza dowódcy /szefa/ różni się od mapy szefa sztabu tym, że sytuację na niej nanosi się bardziej w ogólnym zarysie, nie zawiera ona zatem wielu szczegółów które są potrzebne szefowi sztabu.

18. Mapa robocza szefa oddziału /wydziału/ operacyjno - rozpoznawczego i szkolenia jest prowadzona podobnie jak szefa sztabu.

19. Mapa robocza szefa /oddziału/ wydziału łączności powinna zawierać:

20. Mapa robocza kwatermistrza powinna zawierać:
- ogólną sytuację pola ;
- sytuację wojsk OK w niezbędnym do jego pracy zakresie ;
- urządzenia tyłowe wyższego szczebla ;
- urządzenia i jednostki tyłowe OK własne i podległe ;
- drogi dowozu i ewakuacji, rokady ;
- kwatermistrzowskie stanowiska dowodzenia /przełożonego, własne, podległe i inne w potrzebnym zakresie/ ;

21. Mapy sprawozdawcze są to mapy odtwarzające graficznie kolejne sytuacje w określonym czasie lub określone zagadnienia, dla przedstawienia ich przełożonym w celach sprawozdawczych. Mapy takie mogą być sporządzone na mapie lub na kalce z podaniem źródła, na podstawie którego je opracowano.
Na kalkach opracowanych z mapy należy podać: skalę mapy, rok wydania oraz dwie pary współrzędnych.
Mapy sprawozdawcze prowadzi się w każdym sztabie od powiatowego sztabu wojskowego wzwyż.
Przedstawia się na nich przebieg działań na obszarze danego szczebla dowodzenia /kierowania/.
Odpowiednio prowadzona mapa robocza jednego z oficerów wydziału /sekcji/ operacyjno - rozpoznawczej i szkolenia może spełniać rolę mapy sprawozdawczej.
W zależności od danych oznaczonych na mapie oraz przeznaczenia, mapy sprawozdawcze dzielą się na:
- operacyjno-rozpoznawcze ;
- łączności ;
- kwatermistrzowskie i inne.

Mapa sprawozdawcza operacyjno - rozpoznawcza powinna ilustrować położenie i działanie nieprzyjaciela i jednostek OTK, w danym okresie sprawozdawczym.
Mapę tę opracowuje wydział /sekcja/ operacyjno - rozpoznawcza i szkoleniowa.
Mapa ta służy do:
- zestawienia danych o położeniu jednostek OTK i nieprzyjaciela przy opracowaniu meldunków ;
- informowanie sztabów podległych, wyższych i sąsiednich o położeniu własnym, nieprzyjaciela w ubiegłym okresie.

Na mapie tej rysuje się :
- działanie nieprzyjaciela i wyniki jego działań na obszarze danego szczebla ;
- położenie wojsk OTK i nieprzyjaciela przed rozpoczęciem wojny / walki/ ;
- kolejne położenia nieprzyjaciela wojsk OTK oraz decyzję dowódcy /szefa/ na dane położenie ;
- działanie sił i środków OTK danego szczebla, podległych szczebli i ewentualnie sąsiadów oraz wyniki tych działań ;
- położenia sił i środków OTK danego szczebla oraz nieprzyjaciela pod koniec dnia lub w końcu walki.

Przebieg walki oznacza się na mapie w formie kolejnych /ważnych/ sytuacji zaznaczając czas tej sytuacji. Sytuację na mapie sprawozdawczej wykonuje się z dokładnością przewidzianą dla mapy roboczej szefa wydziału /sekcji/ operacyjno-rozpoznawczej i szkolenia.
W szczególnych przypadkach mogą być wykonywane osobno - mapa sprawozdawcza operacyjna i rozpoznawcza. Wówczas zależnie od jej charakteru /operacyjna czy rozpoznawcza/ dane zawarte w niej będą bardziej lub mniej rozwinięte. Naprzykład na mapie sprawozdawczej operacyjnej działanie nieprzyjaciela będzie ujęte tylko w zakresie niezbędnym dla zrozumienia działań własnych, natomiast na mapie sprawozdawczej rozpoznawczej położenie sił i środków OTK uwzględni się w zakresie niezbędnym dla właściwej oceny nieprzyjaciela.

2. Mapa sprawozdawczo kwatermistrzowska powinna odzwierciadlać sytuację i działania jednostek i urządzeń tyłowych OTK oraz drogi dowozu i ewakuacji w najbardziej charakterystycznych sytuacjach walki.
Na mapie tej oznacza się :
- kolejne sytuacje nieprzyjaciela i wojsk OTK w zakresie

niezbędnym do zrozumienia działania tyłów ;
- kolejne zmiany rejonów jednostek i urządzeń tyłowych OTK ;
- decyzje kwatermistrza w danych sytuacjach i jej wyniki ;
- drogi dowozu i ewakuacji ogniwa własnego i wyższego ;
- drogi i rejony zastrzeżone ;
- zmiany i końcowe rozmieszczenie jednostek tyłowych ich punktów dowodzenia ;
- stan tyłów w końcu dnia.

25. Mapy specjalne służą do poglądowego przedstawienia wyodrębnionych zagadnień, właściwych dla danej służby lub specjalności. Mapy te prowadzone są stale w odpowiednich komórkach sztabów.
Do map takich należą np. mapy dyslokacji, łączności, drogowe itd. Są to mapy o charakterze stałym i dlatego nanosi się na nie tylko dane sprawdzone, ustalone i długotrwałe.

2. UMOWNE SKRÓTY

24. Skróty stosuje się w celu przyspieszenia opracowania dokumentów bojowych, skrócenia czasu potrzebnego dla przekazywania ich treści za pomocą technicznych środków łączności i rysowania ich na mapy /szkice/.

25. Skróty stosowane w tekstach dokumentów bojowych winny:
- uwzględniać łatwość przekazywania ich tekstu przez techniczne środki łączności ;
- nie zaciemniać mapy, względnie innych dokumentów bojowych sporządzonych graficznie ;
- ułatwić sporządzanie notatek i maszynopisów.

26. Skróty tworzy się w następujący sposób:
- skrót z jednego wyrazu przez odcięcie końcowej części wyrazu np. gen., inż., wzgl. oraz pozostawienie początkowej i końcowej części wyrazu np. npl, dca. W pierwszym i drugim przypadku pisze się je małymi literami ;
- skrót z wielu wyrazów danego tytułu przez nabranie początkowych liter poszczególnych wyrazów; pisze się je dużymi literami np. MON, WOP, KBW, WKO, MO, OTK itd ;
- skróty nazw związków taktycznych od szczebla Naczelnego Dowództwa do szczebla brygady włącznie pisze się literami

dużymi np. brygada ochrony wodnego rejonu - BOWR.
Natomiast skróty nazw oddziałów i pododdziałów od szczebla pułku w dół pisze się literami małymi np. 1 zgrupowanie manewrowe 7 pułku zmechanizowanego KBW - 1 zm 7 pz KBW ;
- skróty w skład których wchodzą nie tylko pierwsze litery wyrazów stanowiących skrót, ale i część ostatniego wyrazu, należy pierwsze litery każdego słowa nadającego skrótowi sens tytułu pisać dużymi literami np. OPLot, OPbmar, OPdes;
- skróty cyfrowe stosowane do oznaczenia dat w dokumentach bojowych z reguły pisze się literami arabskimi - np. 6.8.62 r.

Czas i daty oznacza się cyframi arabskimi oddzielając kropkami minuty od godzin, dni od miesięcy, miesiące od lat np. 12.30 14.6.62 r. /godzina dwunasta minut 30, 14 czerwca 1962 r./.
Podczas pisania nagłówków rozkazów /zarządzeń/ oraz danych dotyczących nieprzyjaciela najpierw podajemy dzień, miesiąc, rok a następnie godzinę i minuty np. 14.7.62 r. 17.30.
Natomiast przy opisywaniu położeń piszemy najpierw godzinę, minutę, dzień, miesiąc, rok np. 18.20 17.9.62 r.

2. Przed skrótami stawia się odpowiedni numer jednostki i daje się odpowiednie litery oznaczające rodzaj jednostki np. 2 dans /drugi dywizjon artylerii nadbrzeżnej stałej/, 8 b WOP ósmy batalion WOP/.
Pododdziały danej jednostki oznakuje się ułamkiem: w liczniku daje się numer pododdziału, a w mianowniku nazwę jednostki /oddziału/ np. 1/2 dans, 1/8 b WOP, 1/5 ppm /pułk piechoty morskiej.
Oddziały zmilitaryzowane /jednostki organizacyjne/ resortów państwowych należy oznaczać w ten sam sposób np. 3/2 POM /trzeci pociąg odbudowy mostów, drugiej dyrekcji, 4 OWW - /czwarty oddział wydobycia wody/ itp.

UMOWNE SKRÓTY

Wojewódzki komitet obrony - WKO
Powiatowy komitet obrony - PKO
Lokalny komitet obrony - LKO
Wojewódzki sztab wojskowy - WSzw
Powiatowy sztab wojskowy - PSzw
Batalion obrony terytorialnej - bot
Kompania obrony terytorialnej - kot
Pluton obrony terytorialnej - plot
Drużyna obrony terytorialnej - drot
Kompania techniczna - ktech
Kompania ochrony - kochr.
Pluton ochrony - plochr.
Drużyna ochrony - drochr.
Wojewódzka komenda Milicji Obywatelskiej / WK MO
Powiatowa komenda Milicji Obywatelskiej - PK MO
Miejska komenda Milicji Obywatelskiej - MK MO
Dzielnicowa komenda Milicji Obywatelskiej - DK MO
Komisariat Milicji Obywatelskiej - kom.MO
Posterunek Milicji Obywatelskiej - post.MO
Inspektorat Ruchu Drogowego - IRD
Komenda Ruchu Drogowego - KRD
Oddział Regulacji Ruchu Milicji Obywatelskiej / ORR MO
Zmotoryzowany Oddział Milicji Obywatelskiej - ZOMO
Kompania służbowa Milicji Obywatelskiej - kszl. MO
Pluton służbowy Milicji Obywatelskiej-pszł MO
Wojskowa Komenda Garnizonu - WKG
Kompania wartownicza - kwart.
Kompanie /pluton/ porządkowo-ochronny WSW - kpo WSW /plpoWSw/
Brygada obrony wodnego rejonu - BOWR
Baza morska - BM
Dywizjon artylerii nadbrzeżnej stałej - dans
Dywizjon artylerii nadbrzeżnej ruchomej - danr
Bateria artylerii nadbrzeżnej stałej - bans
Bateria artylerii nadbrzeżnej ruchomej - banr
Grupa uderzeniowa okrętów bojowych - GU

Pułk piechoty morskiej - ppm
Batalion piechoty morskiej - bpm
Kompania piechoty morskiej - kpm
Pluton piechoty morskiej - plpm
Drużyna piechoty morskiej - drpm
Batalion saperów morskich - bsapmor.
Ośrodek szkolenia specjalistów morskich - OSSM
Desant morski - Dmor
Desant powietrzny - Dpow
Grupa rozpoznawczo-dywersyjna - grd
Banda zbrojnego podziemia - BZP
Rejon działań specjalnych /grup rozpoznawczo-dywersyjnych
i band zbrojnego podziemia/ - RDS
Obrona cywilna - OC
Służba medyczno-sanitarna - SMS
Służba przeciwpożarowa - Słpoż
Służba odkażania i dezaktywacji - SOD
Służba ratownictwa technicznego - SRT
Służba weterynaryjna - Swet
Służba ochronna - Schr.
Służba energetyczna - Senerg.
Pociąg sanitarny - Poc.san.
Oddział wyszukiwania i wynoszenia poszkodowanych - OWI
Oddział pierwszej pomocy medycznej - OPPM
Punkty pomocy lekko rannym - PPL
Oddziały specjalizowanej pomocy medycznej - OSPM
Drużyna medyczno-sanitarna - drMS
Oddział przeciwpożarowy - Ośpoż.
Drużyna przeciwpożarowa - drpoż.
Oddział odkażania i dezaktywacji - OOD
Drużyna odkażania i dezaktywacji - drod
Stałe kąpielisko odkażające - SKO
Ruchome kąpielisko odkażające - RKO
Punkt odkażania odzieży - POO
Oddział ratownictwa technicznego - ORT
Zmilitaryzowany oddział ratownictwa technicznego - ZORT
Drużyna ratownictwa technicznego - drrt
Posterunek pomocy weterynaryjnej - PPWet

Punkt zabiegów weterynaryjnych - PZWet
Drużyna obsługi schronów - drosch
Posterunek wygaszania oświetlenia - PWOśw.
Pogotowie naprawy sieci oświetleniowej - PNSOśw.
Zespół jednostek służb - ZJS
Grupa samoobrony - GS
Wojskowa komenda garnizonu - WKG

Archiwum - 6 egz.
Ewid. Nr 2/7 Bibl.
Wpis wykl. [illegible]